

Liahona

**Nhiều Thiếu Niên
Thiếu Nữ Hơn
Đi đến Đền Thờ:
Giúp Họ
Sẵn Sàng, trang 18**

**Nhìn vào Sứ Mệnh của Tôi
qua Cách Nhìn Mới, trang 42**

**Vị Giám Trợ Có Thể Giúp
Các Anh Chị Em Hồi Cải
Bằng Cách Nào, trang 58**

**Chúa Giê Su Phán Hủy
Yêu Thương Mọi Người—
Ngay Cả Kẻ Bắt Nạt, trang 68**

“Mặc dù chúng ta có thể cảm thấy bị lạc lõng ở giữa hoàn cảnh hiện tại của mình, nhưng Thượng Đế hứa ban cho niềm hy vọng về ánh sáng của Ngài—Ngài hứa sẽ chiếu sáng con đường trước mặt chúng ta và chỉ cho chúng ta thấy lối thoát khỏi bóng tối.”

Chủ Tịch Dieter F. Uchtdorf,
Đệ Nhị Cố Vấn trong Đệ Nhất
Chủ Tịch Đoàn, “Hy Vọng nơi
Ánh Sáng của Thượng Đế,”
Liahona, tháng Năm năm
2013, 70.

CÁC SỨ ĐIỆP

- 4** **Sứ Điệp của Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn: Trách Nhiệm của Chúng Ta để Giải Cứu**
Bài của Chủ Tịch Thomas S. Monson
- 7** **Sứ Điệp Thăm Viếng Giảng Dạy của Hội Phụ Nữ: Sứ Mệnh Thiêng Liêng của Chúa Giê Su Ky Tô: Đáng Sáng Tạo**

CÁC BÀI ĐẶC BIỆT

- 12** **Làm Giỏi Phần Vụ của Mình**
Bài của Anh Cả Quentin L. Cook
Khi việc ẩn danh là điều dễ dàng hơn bao giờ hết, thì có những nguyên tắc quan trọng gồm có việc không đeo mặt nạ và trung thành với đức tin của mình.

- 18** **Thiếu Niên Thiếu Nữ và Các Giao Ước Đền Thờ**
Bài của Gary và Susan Carter
Bây giờ là lúc bắt đầu chuẩn bị con cái của các anh chị em để vào đền thờ.

- 20** **Di Sản Truyền Giáo Lớn Lao của Chúng Ta**
Bài của LaRene Porter Gaunt và Linda Dekker Lopez
Tất cả những người truyền giáo, thời xưa hoặc hiện nay, đều phục vụ với hy vọng làm cho cuộc sống của người khác được tốt đẹp hơn.

- 26** **Sắm Sửa về Ngày Tranh Chiến**
Bài của Anh Cả Eduardo Gavarret
Các nguyên tắc giản dị nhất có thể quyết định cho số mệnh của chúng ta ở giữa cuộc chiến trong đời.

- 30** **Xúc Tiến Nhanh Công Việc Cứu Rỗi**
Vai trò tin hữu trong Giáo Hội của Chúa có nghĩa là được kêu gọi để cam kết trọn vẹn vào công việc của Ngài

- 34** **Trở Thành một Người Có Sự Bình An**
Bài của Matthew D. Flitton
Phúc âm đã thay đổi tâm lòng của một người—và mang gia đình người ấy lại với nhau.

CÁC TIẾT MỤC

- 8** **Sổ Ghi Chép cho Đại Hội Trung Ương Tháng Mười: Những Ý Nghĩ trong Đại Hội Trung Ương**
Bài của Tina Spencer
- 9** **Giảng Dạy Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ: Sức Khỏe Thể Chất và Cảm Xúc**
- 10** **Tin Tức của Giáo Hội**
- 38** **Tiếng Nói của Thánh Hữu Ngày Sau**
- 80** **Cho Đến Khi Chúng Ta Gặp Lại Nhau: Tôi Chửi Thề . . .**
Bài của R. Val Johnson

NGOÀI BÌA

Trước: Hình minh họa của Cody Bell.
Sau: Hình minh họa của Cody Bell.
Bên trong bìa trước: Hình minh họa của iStockphoto/Thinkstock.

42

42 Làm Thế Nào Tôi Có Thể Là một Người Truyền Giáo Thành Công?

Bài của Lauren Bangerter Wilde
Chúng tôi thường bị khước từ, và tôi rất chán nản. Tôi đã phải tìm ra một định nghĩa mới về thành công.

*Xem các em có thể tìm ra cái la bàn Liahona đã được giấu trong số báo này không.
Lời mạch nước: Chia sẻ trái cây.*

46 Trở Thành Người Truyền Giáo như trong Sách Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta

Bài của Anh Cả David A. Bednar
Năm điều kiện đòi hỏi này sẽ giúp các em trở thành một người truyền giáo giỏi hơn.

51 Hãy Mím Cười và Nói Không

Bài của Hazel Marie Tibule
Làm thế nào tôi có thể nói không với vị chủ tịch của công ty?

52 Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ: Hãy Sống Khỏe Mạnh, Lành Mạnh và Khôn Khéo

Bài của Anh Cả Adrián Ochoa
Hãy mang giày thể thao vào và bắt đầu tập thể dục!

54 Noi Theo Bước Ngài

Bài của Melissa Zenteno
Việc trở nên giống như Chúa Giê Su Kỵ Tô có thể cảm thấy như rất khó khăn, nhưng tiến trình này bắt đầu với bước đi đầu tiên của các em.

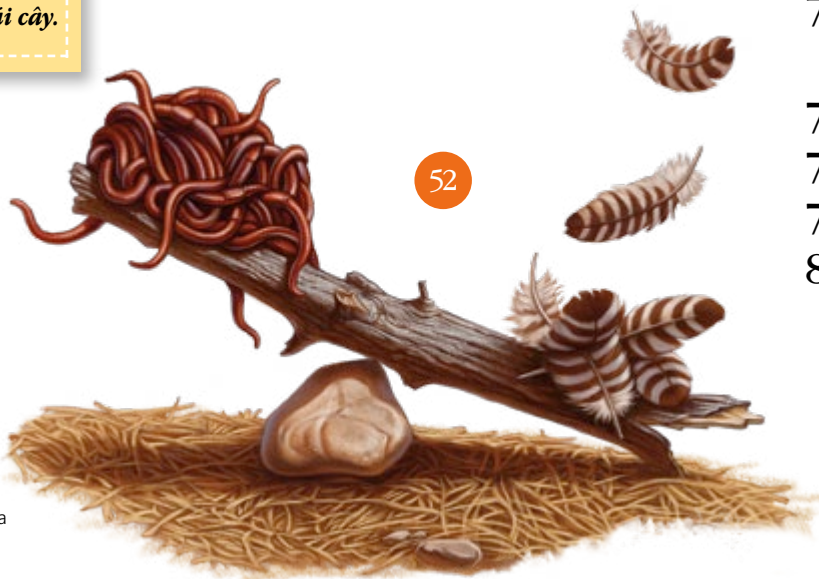
56 Hỏi và Đáp

Tôi phải nói gì với những người ngoại đạo khi họ hỏi tại sao một số tín hữu của Giáo Hội đã không sống theo các tiêu chuẩn của chúng ta?

58 Tại Sao và Điều Gì Tôi Cần Phải Thú Tội với Vị Giám Trợ của Tôi?

Bài của Anh Cả C. Scott Grow
Sự hối cải là một điều riêng tư giữa Chúa và tôi. Tại sao tôi cần phải nói chuyện với vị giám trợ của tôi nữa?

52

61

61 Mời Đấng Cứu Rỗi Vào

Anh Cả O. Vincent Haleck
Đấng Cứu Rỗi đang chờ để được mời vào cuộc sống của các em!

62 Thầy Trợ Tế Mời Toanh

Bài của Jane McBride Choate
Benji rất lo lắng về việc chuyển Tiệc Thánh. Nó có thể thật sự làm điều này không?

64 Trên Con Đường Mòn: Chờ Đợi trong Khu Tạm Trú Mùa Đông

Bài của Jennifer Maddy

66 Các Thánh Hữu Dừng Chân ở Khu Tạm Trú Mùa Đông

Bài của Arie Van De Graaff

67 Nhân Chứng Đặc Biệt: Chúa Giê Su Kỵ Tô phán bảo các vị tiên tri bằng cách nào?

Bài của Anh Cả D. Todd Christofferson

68 Giúp Đỡ Violet

Bài của Charlotte Mae Sheppard
Violet luôn luôn không tử tế với Emma. Tại sao Emma phải tử tế với bạn ấy?

70 Mang Hội Thiểu Nhi về Nhà: Tôi Sẽ Chia Sẻ Phúc Âm với Tất Cả Con Cái của Thượng Đế

72 Camille từ New York City

74 Trang Báo của Chúng Ta

76 Dành cho Trẻ Nhỏ

81 Chân Dung Vị Tiên Tri: David O. McKay

THÁNG MƯỜI NĂM 2013 QUYỂN 15 SỐ 3

LIAHONA 10790 435

Tạp chí quốc tế của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô

Đề Nhất Chủ Tịch Đoàn: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Chủ Bút: Craig A. Cardon

Cố Vấn: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Giám Đốc Điều Hành: David T. Warner

Giám Đốc Dịch Vụ Hỗ Trợ Gia Đình và Tin Hữu:

Vincent A. Vaughn

Giám Đốc Các Tạp Chí Giáo Hội: Allan R. Loyborg

Giám Đốc Thương Mại: Garff Cannon

Chủ Bút Điều Hành: R. Val Johnson

Phụ Tá Chủ Bút Điều Hành: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt

Phụ Tá Xuất Bản: Melissa Zenteno

Nhóm Tác Giả và Biên Tập: Susan Barrett, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flittton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe

Giám Đốc Điều Hành Nghệ Thuật: J. Scott Knudsen

Giám Đốc Nghệ Thuật: Tadd R. Peterson

Nhóm Thiết Kế: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Susan Lofgren, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare

Điều Phối Viên Intellectual Property: Collette Nebeker Aune

Điều Lý Sản Xuất: Jane Ann Peters

Nhóm Sản Xuất: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Phụ Trách Bản In: Jeff L. Martin

Giám Đốc Ấn Loát: Craig K. Sedgwick

Giám Đốc Phân Phối: Stephen R. Christiansen

Công việc phiên dịch: Bolinda Soka

Về việc mua báo dài hạn và giá biểu ngoài Hoa Kỳ và Canada, xin liên lạc Trung Tâm Phát Hành của Giáo Hội tại địa phương của các anh chị em. Xin gửi mua báo dài hạn ở Hoa Kỳ và Canada tại Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368. Số điện thoại đặt mua báo dài hạn là: 1-800-537-5971.

Xin gửi các bản thảo và mọi thắc mắc đến liahona.lds.org; qua e-mail đến liahona@ldschurch.org; hay bằng đường bưu điện đến *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (một từ ngữ trong Sách Mặc Môn có nghĩa là “la bàn” hay “vật chỉ hướng”) được xuất bản bằng tiếng Albania, Armenia, Bislama, Bulgaria, Campuchia, Cebuano, Trung Quốc, Trung Quốc (đơn giản hóa), Croatia, Séc, Đan Mạch, Hà Lan, Anh, Estonia, Fiji, Phần Lan, Pháp, Đức, Hy Lạp, Hungary, Iceland, Indonesia, Ý, Nhật Bản, Kiribati, Hàn Quốc, Latvia, Lithuania, Malagasy, Marshall, Mông Cổ, Na Uy, Ba Lan, Bồ Đào Nha, Romania, Nga, Samoa, Slovenia, Tây Ban Nha, Thụy Điển, Tagalog, Tahiti, Thái Lan, Tonga, Ukraine, Urdu và Việt Nam. (Kỳ xuất bản tùy thuộc vào từng ngôn ngữ.)

© 2013 by Intellectual Reserve, Inc. Giữ bản quyền. In tại Hoa Kỳ.

Bài vở và tài liệu đọc trong *tạp chí Liahona* có thể được sao lại để dùng tại nhà thờ hay tại gia mà không có tính cách thương mại. Tài liệu đọc có thể không được phép sao lại nếu có những điều luật hạn chế được ghi rõ trong hàng chữ ghi chú nơi hình ảnh. Xin gửi các thắc mắc về bản quyền đến Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2013 Vol. 15 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Vietnamese (ISSN 1096-5181) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all Uaa to CFS (see DMM 7;07.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Các Ý Kiến cho Buổi Họp Tối Gia Đình

Số báo này gồm có những bài viết và sinh hoạt có thể được sử dụng cho buổi họp tối gia đình. Sau đây là hai ví dụ.

HÌNH ẢNH DO CRAIG DIMOND MINH HOA

“Trở Thành Người Truyền Giáo như trong Sách Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta,” trang 46: Cân nhắc việc thảo luận chung với gia đình về năm đặc tính của những người truyền giáo như trong *Sách Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta*. Rồi thử thực hành các nguyên tắc này. Các anh chị em có thể cùng nhau xem nhanh lại một phần của sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* và cho mỗi người trong gia đình một thời gian ngắn để tập dạy những phần trong bài học của người truyền giáo trong khi những người khác trong gia đình giả vờ làm người tâm đạo. Các anh chị em có thể thảo luận những thử thách của công việc truyền giáo và thảo luận cùng chia sẻ những cách phát triển các đặc tính đã được Anh Cả David A. Bednar mô tả.

“Hãy Sống Khỏe Mạnh, Lành Mạnh và Khôn Khéo,” trang 52: Sau khi xem lại bài viết của Anh Cả Adrián Ochoa, hãy cân nhắc việc hoạch định một sinh hoạt cho phép những người trong gia đình của các anh chị em cùng nhau tích cực vận động thân thể. Các anh chị em có thể chơi một môn thể thao hoặc đi bộ. Hãy chắc chắn làm cho sinh hoạt của các anh chị em phù hợp với lứa tuổi và khả năng của những người trong gia đình (ví dụ, các anh chị em có thể yêu cầu những đứa con lớn hơn giúp đỡ những đứa con nhỏ hơn hoàn thành sinh hoạt đó). Sau buổi sinh hoạt của các anh chị em, hãy thảo luận chung với gia đình về những lợi ích của lối sống tích cực vận động thân thể. Các anh chị em cũng có thể hoạch định cách để cùng với gia đình tiếp tục tuân theo lời khuyên dạy của các vị tiên tri tại thế của chúng ta để chăm sóc cơ thể của mình.

BẰNG NGÔN NGỮ CỦA CÁC ANH CHỊ EM

Tạp chí *Liahona* và các tài liệu khác của Giáo Hội có sẵn bằng nhiều ngôn ngữ tại languages.lds.org.

CÁC CHỦ ĐỀ TRONG SỐ BÁO NÀY

Các con số tiêu biểu cho trang đầu của bài báo.

Các thuộc tính giống như Đấng Ky Tô, 54

Các Vị Tiên Tri, 67

Cảm dỗ, 51, 80

Chúa Giê Su Ky Tô, 7, 76

Chuẩn bị, sự, 26

Chức Tư Tế, 62, 76

Chửi thề, 80

Con cái, 76

Công việc truyền giáo, 20, 30, 40, 42, 46, 61, 70, 72

Đền thờ, 18, 34

Đức Thánh Linh, 41, 46

Giám trợ, 58

Giúp đỡ người kém tích cực trở lại sinh hoạt, 4, 30, 38

Hối Cải, sự, 58

Lịch sử Giáo Hội, 64, 66

Lòng bác ái, 4, 20, 34, 68

Lời Thông Sáng, 9, 51, 52

Mặc khải, sự, 67

McKay, David O., 81

Mục tiêu, 12, 54

Ngay thật, tính, 12, 51

Nghịch cảnh, 42, 64, 78

Ngôn Ngữ, 80

Những Người Tiền Phong, 64

Sáng tạo, sự, 7

Sự bình an, 34

Sức khỏe, 9, 52

Tám gương, 12, 56

Tha thứ, sự, 58, 68

Thú tội, sự, 58

Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta, 39, 42, 46, 54

Tiêu chuẩn đạo đức, 56, 80

Tình bạn, 39, 40, 72

Xét đoán, 56

Bài của Chủ Tịch
Thomas S. Monson

TRÁCH NHIỆM CỦA CHÚNG TA ĐỂ Giải Cứu

Đối với Các Thánh Hữu Ngày Sau, nhu cầu để giải cứu các anh chị em chúng ta là những người không còn tích cực trong Giáo Hội nữa vì lý do này hoặc lý do khác, đều có ý nghĩa vĩnh cửu. Chúng ta có biết những người như vậy đã từng chấp nhận phúc âm không? Nếu có thì trách nhiệm của chúng ta để giải cứu họ là gì?

Hãy suy nghĩ về những người bị lạc lối trong số những người già cả, góa bụa, và bệnh hoạn. Thường thường họ được tìm thấy trong vùng hoang dã khô nẻ và tiêu điều của cảnh vắng vẻ được gọi là nỗi cô đơn. Khi tuổi trẻ ra đi, khi sức khỏe suy giảm, khi sinh lực suy yếu, khi ánh sáng của tia hy vọng trở nên lu mờ, thì những người này có thể được các bàn tay giúp đỡ và tấm lòng biết trắc ẩn hỗ trợ.

Đĩ nhiên, có những người khác cũng cần được giải cứu. Một số người vật lộn với tội lỗi trong khi những người khác lang thang trong nỗi sợ hãi hay bị thờ ơ hoặc không được ai biết đến. Vì bất cứ lý do nào, thì họ đã tự cô lập khỏi sinh hoạt tích cực trong Giáo Hội. Và họ gần như chắc chắn sẽ vẫn còn bị lạc lối trừ khi chúng ta—các tín hữu tích cực của Giáo Hội—được đánh thức bởi một ước muốn để đi giải cứu.

Một Người Nào Đó Để Chỉ Lối

Cách đây đã lâu, tôi nhận được bức thư của một người đã lầm đường lạc lối khỏi Giáo Hội. Điều này cũng tiêu biểu cho rất nhiều tín hữu của chúng ta. Sau khi mô tả làm thế nào mình đã trở nên kém tích cực, anh ta viết:

“Tôi đã có quá nhiều và giờ đây chỉ còn lại rất ít. Tôi rất khổ sở và cảm thấy như tôi đang thất bại trong mọi việc. Phúc âm không bao giờ rời khỏi tâm hồn tôi, mặc dù đã rời khỏi cuộc sống của tôi. Tôi xin chủ tịch cầu nguyện cho tôi.

“Xin đừng quên những người như chúng tôi đang ở bên ngoài đây—những Thánh Hữu Ngày Sau đang lạc lối. Tôi biết Giáo Hội ở đâu, nhưng đôi khi tôi nghĩ tôi cần một

người nào đó chỉ lối cho tôi, khuyến khích tôi, trấn an tôi, và làm chứng cho tôi.”

Trong khi đọc bức thư này, tôi đã nhớ lại lần đi tham quan một trong những phòng triển lãm mỹ thuật lớn trên thế giới—Viện Bảo Tàng Victoria và Albert Ở London, Anh Quốc. Nơi đó có trưng bày một bức tranh kiệt tác do Joseph Mallord William Turner họa vào năm 1831. Bức tranh mô tả những đám mây đen vần vũ và biển dậy sóng, báo hiệu hiểm nguy và chết chóc. Một ánh đèn lóe lên từ con thuyền mắc cạn ở nơi xa. Cận cảnh là một chiếc tàu cấp cứu lớn đang bị tung lên cao bởi những ngọn sóng đầy bọt nước tràn đến. Những người đàn ông cố gắng chèo chống con tàu cứu đắm đang lao vào cơn bão biển. Một người vợ với hai đứa trẻ thơ đứng trên bờ biển, ướt đẫm nước mưa trong khi gió quật mạnh vào người. Họ lo âu nhìn về phía biển. Tên của bức tranh đó hiện ra trong ý nghĩ tôi. Đối với tôi, bức tranh đó có tên là *Đến Cứu Giúp*.¹

Mối hiểm nguy ẩn núp giữa những cơn bão tố của cuộc đời. Con người, nam nữ, trai gái, đều thấy mình bị mắc cạn và đối diện với cảnh hủy diệt. Ai sẽ là người ở trên chiếc tàu cứu đắm, bỏ lại sau lưng những tiện nghi của mái ấm gia đình và đi giải cứu?

Nhiệm vụ của chúng ta không phải là không thể thực hiện được. Chúng ta làm công việc của Chúa; chúng ta có quyền được Ngài giúp đỡ.

Trong thời gian giáo vụ của Đấng Thầy, Ngài đã kêu gọi những người đánh cá ở Ga Li Lê bỏ lưới của họ để đi theo Ngài, Ngài phán: “Ta sẽ cho các ngươi nên tay đánh lưới người.”² Cầu xin cho chúng ta sẽ gia nhập hàng ngũ của những người đánh lưới người, để chúng ta có thể cung ứng bất cứ sự giúp đỡ nào mình có thể cung ứng được.

Bổn phận của chúng ta là tìm đến giải cứu những người đã rời bỏ nơi chốn an toàn của sự tích cực, để họ có thể

mang họ trở lại với niềm vui của phúc âm của Chúa Giê Su Kỵ Tô, để họ có thể cùng với chúng ta dự phần vào tất cả những gì tình bằng hữu có thể đem lại.

Cầu xin cho chúng ta tìm đến giải cứu những người lạc lối ở xung quanh: người già cả, góa bụa, bệnh hoạn, những người tật nguyền, kém tích cực, và những người không tuân giữ các lệnh truyền. Cầu xin cho chúng ta đưa ra cho họ bàn tay giúp đỡ và tấm lòng biết trắc ẩn. Khi làm như vậy, chúng ta sẽ mang niềm vui vào lòng họ, và chúng ta sẽ cảm thấy vô cùng mãn nguyện khi chúng ta giúp người khác dọc trên con đường dẫn đến cuộc sống vĩnh cửu. ■

GHI CHÚ

1. Tên đầy đủ của bức tranh là *Chiếc Tàu Cứu Đắm và Thiết Bị Manby Đi Tới một Chiếc Thuyền Bị Mắc Cạn Đang Gửi Đi Tìm Hiệu (Đèn Màu Xanh Dương)* Báo Lâm Ngụy.
2. Ma Thi Ơ 4:19.
3. Ê Phê Sô 2:19.
4. Xin xem Ma Thi Ơ 22:39.

được mang trở lại với Chúa và nuôi dưỡng lời nói của Ngài, để vui hưởng sự đồng hành của Thánh Linh Ngài, và “chẳng phải là người ngoại, cũng chẳng phải là kẻ ở trọ nữa, nhưng là người đồng quốc với các thánh đồ, và là người nhà của Đức Chúa Trời.”³

Nguyên Tắc của Tình Yêu

Tôi đã thấy rằng hai lý do cơ bản phần lớn giải thích cho việc trở lại hoạt động và thay đổi thái độ, thói quen và hành động. Trước hết, người ta trở lại vì có người nào đó đã cho họ thấy khả năng vĩnh cửu của họ và đã giúp họ quyết định để đạt được các khả năng này. Người kém tích cực không hài lòng lâu với điều tầm thường một khi họ nhận thấy rằng sự xuất sắc nằm trong tầm tay với của họ.

Thứ hai, những người khác trở lại vì những người thân yêu hoặc “người đồng quốc với các thánh đồ” đã tuân theo lời khuyên của Đấng Cứu Thế, đã yêu thương người lân cận như bản thân mình,⁴ và đã giúp những người khác mang ước mơ của họ thành sự thật và những khát vọng của họ thành hiện thực.

Động lực trong tiến trình này đã—và sẽ tiếp tục là—nguyên tắc của tình yêu thương.

Trong một ý nghĩa rất thực tế, những người bị mắc cạn vì bão biển sóng gió vùi dập trong bức tranh của Turner cũng giống như nhiều tín hữu kém tích cực của chúng ta đang chờ đợi những người lái tàu cứu đắm đến giúp đỡ. Lòng họ khao khát được giúp đỡ. Cha mẹ cầu nguyện cho các con trai và con gái của họ. Những người vợ cầu nguyện cho chồng của họ có thể được những người khác tìm đến giúp đỡ. Đôi khi con cái cầu nguyện cho cha mẹ.

Tôi cầu nguyện rằng chúng ta có thể có được một ước muốn để giải cứu những người kém tích cực và

GIẢNG DẠY TỪ SỰ ĐIỆP NÀY

Hãy cân nhắc việc hỏi những người các anh em đến thăm xem họ có biết người nào đang gặp khó khăn trong việc tham dự nhà thờ không. Các anh em có thể chọn một người và thảo luận những cách để cho thấy tình yêu thương, như mời người ấy tham dự một buổi họp tối gia đình hoặc đến ăn một bữa ăn.

Ân Tứ của Jen

Bài của Josi S. Kilpack

Tôi đã chọn một loạt những điều sai lầm trong năm thứ hai học trung học. Những lựa chọn đó dẫn đến hậu quả nghiêm trọng và bất hạnh, và tôi quyết định sử dụng kỳ nghỉ hè của mình để bắt đầu thay đổi. Khi trường học bắt đầu lại, tôi ăn trưa trong phòng tắm hoặc hành lang trống để tránh các mối quan hệ xấu chờ đón tôi trở lại.

Tôi chưa bao giờ cảm thấy cô đơn như vậy.

Sau đó, Thượng Đế đã ban cho tôi một ân tứ: Ngài đã gửi Jen đến với tôi. Bạn ấy không bao giờ phê phán tôi về những lỗi lầm của tôi, thay vì thế đã khuyến khích tôi tiếp tục làm

những điều tôi biết là đúng. Việc biết rằng bạn ấy sẽ có mặt ở trường đã giúp tôi tiếp tục đọc thánh thư và nuôi dưỡng chứng ngôn của tôi. Đến lúc tốt nghiệp, tôi đã tự chứng tỏ rằng mình đã cam kết để thay đổi.

Đôi khi tôi tự hỏi tôi sẽ ở đâu ngày nay nếu Jen đã không tìm đến giúp đỡ tôi. Tôi đã có thể tiếp tục sống theo các nguyên tắc của mình nếu không có bạn ấy không? May mắn thay, tôi sẽ không bao giờ biết vì bạn ấy đã ở đó, hết lòng, sẵn sàng và sẵn lòng giúp đỡ tôi.

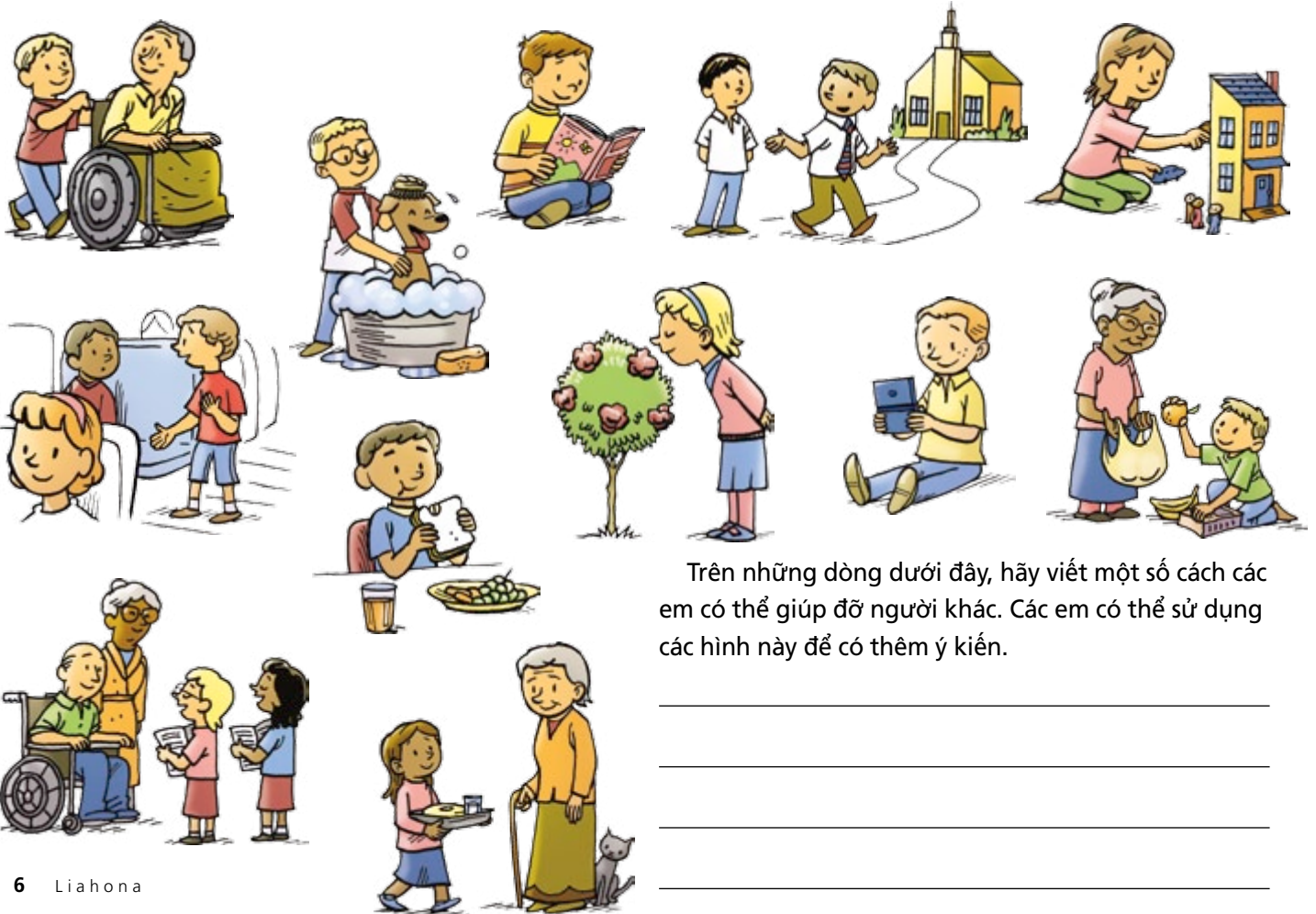
Tác giả sống ở Utah, Hoa Kỳ.

THIỆU NHI

Những Cách để Giải Cứu

Chủ Tịch Thomas S. Monson dạy rằng chúng ta nên tìm đến giúp đỡ những người khác, kể cả người già cả, góa bụa, bệnh hoạn, kém tích cực, và những

người cần giúp đỡ thêm. Nhìn vào hình dưới đây và khoanh tròn những hình nào cho thấy một điều gì đó các em có thể làm để giúp đỡ người khác.

Trên những dòng dưới đây, hãy viết một số cách các em có thể giúp đỡ người khác. Các em có thể sử dụng các hình này để có thêm ý kiến.

**Đức tin, Gia đình,
Trợ giúp**

Từ Lịch Sử của Chúng Ta

Chúng ta đã được sáng tạo theo hình ảnh của Thượng Đế (xin xem Môi Se 2:26–27), và chúng ta có được tiềm năng thiêng liêng. Tiên Tri Joseph Smith đã khuyên dạy các chị em trong Hội Phụ Nữ phải “sống theo các đặc ân của [minh].”³ Với lời khuyến khích đó làm nền tảng, các chị em phụ nữ trong Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Kỵ Tô đã được dạy phải sống theo tiềm năng thiêng liêng của mình bằng cách làm tròn các mục đích của Thượng Đế dành cho họ. “Khi họ bắt đầu hiểu họ thực sự là ai—các con gái của Thượng Đế, với một khả năng bẩm sinh để yêu thương và nuôi dưỡng—thì họ đạt được tiềm năng của họ là các phụ nữ thánh thiện.”⁴

Tiên Tri Joseph Smith nói: “Bây giờ các chị em được đặt trong một tình huống mà các chị em có thể hành động theo tình cảm mà Thượng Đế đã gieo vào lòng của các chị em.” “Thật là tuyệt vời và vinh quang biết bao nếu các chị em sống theo các nguyên tắc này!—Nếu các chị em sống theo các đặc ân của mình, thì các thiên sứ có thể là những người phù trợ của các chị em.”⁵

Sứ Mệnh Thiêng Liêng của Chúa Giê Su Kỵ Tô: Đấng Sáng Tạo

Đây là sứ điệp đầu tiên trong một loạt Các Sứ Điệp Thăm Viếng Giảng Dạy mô tả các khía cạnh về sứ mệnh của Đấng Cứu Rỗi.

Chúa Giê Su Kỵ Tô “đã tạo dựng trời đất” (3 Nê Phi 9:15). Ngài đã làm như vậy qua quyền năng của chức tư tế, dưới sự hướng dẫn của Cha Thiên Thượng (xin xem Môi Se 1:33).

Chủ Tịch Thomas S. Monson nói: “Chúng ta biết ơn biết bao về một Đấng Sáng Tạo thông sáng đã tạo lập thế gian và đặt chúng ta ở nơi đây . . . để chúng ta có thể trải qua một thời gian thử thách, một cơ hội để tự chứng tỏ, để được hội đủ điều kiện cho tất cả những gì Thượng Đế đã chuẩn bị cho chúng ta tiếp nhận.”¹ Khi sử dụng quyền tự quyết của mình để tuân theo các giáo lệnh của Thượng Đế và hồi cải, chúng ta trở nên xứng đáng để trở lại sống với Ngài.

Chủ Tịch Dieter F. Uchtdorf, Đệ Nhị Cố vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, đã nói về Sự Sáng Tạo:

“Chúng ta là lý do để Ngài sáng tạo vũ trụ! . . .

“Đây là nghịch lý của con người: khi so sánh với Thượng Đế, con người không có nghĩa gì cả; vậy mà chúng ta là quan trọng bậc nhất đối với

Thượng Đế.² Việc biết rằng Chúa Giê Su Kỵ Tô sáng tạo thế gian cho chúng ta vì chúng ta vô cùng quan trọng đối với Cha Thiên Thượng có thể giúp chúng ta gia tăng tình yêu mến của mình đối với hai Ngài.

Từ Thánh Thư

Giăng 1:3; Hê Bơ Rơ 1:1–2;
Mô Si A 3:8; Môi Se 1:30–33, 35–39;
Áp Ra Ham 3:24–25

GHI CHÚ

1. Thomas S. Monson, “Cuộc Đua trong Đời,” *Liahona*, tháng Năm năm 2012, 91.
2. Dieter F. Uchtdorf, “Các Anh Chị Em Là Quan Trọng đối với Ngài,” *Liahona* tháng Mười Một năm 2011, 20.
3. Joseph Smith, trong *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 171.
4. *Daughters in My Kingdom*, 171.
5. Joseph Smith, trong *Daughters in My Kingdom*, 169.

Tôi Có Thể Làm Gì?

1. Làm thế nào việc tìm hiểu về thiên tính của chúng ta gia tăng tình yêu mến của chúng ta đối với Đấng Cứu Rỗi?
2. Chúng ta có thể tỏ lòng biết ơn của mình đối với những tạo vật của Thượng Đế bằng cách nào?

NHỮNG Ý NGHĨ TRONG ĐẠI HỘI TRUNG ƯƠNG

Bài của Tina Spencer

“Đoán Xem Ai Đến Ăn Tối?”

Mười lăm ngày trước khi mỗi đại hội bắt đầu, gia đình chúng tôi treo lên tấm bảng báo hiệu rằng đã đến lúc bắt đầu “Đoán Xem Ai Đến Ăn Tối?” Sau đó chúng tôi thêm vào hình mới nhất của các vị tiên tri, tiên kiến và mặc khải của chúng ta từ các sổ đại hội trước của các tạp chí Giáo Hội.

Tôi chuẩn bị bằng cách tra cứu về vị tiên tri mà chúng tôi sẽ chào đón vào tối đó. Đôi khi tôi tìm thấy những đồ vật trong nhà để đại diện cho một vài điều tôi đã khám phá ra, và tôi đặt chúng lên trên một cái đĩa. Trong bữa ăn tối, khi tôi kể những câu chuyện về từng món đồ, thì tất cả mọi người cố gắng đoán xem đó là ai. Những lần khác, tôi kể một hoặc hai câu chuyện mà vị tiên tri ấy đã chia sẻ trong đại hội trung ương trước đó.

Tôi rất ngạc nhiên trước những điều con cái tôi nhớ về các vị tiên tri và sứ đồ yêu quý của chúng ta, và tôi

biết trò chơi giản dị này cũng đã gia tăng tình yêu thương và sự hiểu biết của tôi về các vĩ nhân này.

Quyển Tạp Chí Riêng của Tôi về Đại Hội

Khi Anh Cả Neil L. Andersen thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ và vợ của ông, Kathy, đến thăm trong thời gian đại hội giáo khu của chúng tôi, Chị Andersen đã chia sẻ một câu chuyện với chúng tôi. Chị ấy nói rằng khi họ đang sống ở Pháp, chị ấy đã sao chụp các bài nói chuyện trong đại hội cho mỗi đứa con của họ—kể cả những đứa con còn rất nhỏ. Chị rất kinh ngạc khi biết rằng giá để chụp bản sao rất là cao. Sau đó, chị suy nghĩ: “Cái gì đáng giá đối với mình để cho gia đình mình có được những lời của các vị tiên tri?”

Câu chuyện này thực sự làm tôi cảm động, và tôi chắc chắn rằng mọi người trong gia đình của chúng tôi phải có

bản sao riêng của họ về các bài nói chuyện trong đại hội. Mấy đứa con gái của chúng tôi đã rất phấn khởi. Chúng tôi sử dụng các bản sao này cho buổi họp tối gia đình và trong lúc học thánh thư. Tôi thích nhìn thấy một đứa con gái đọc bài nói chuyện trong đại hội của riêng nó và đánh dấu các bài này với cây bút màu dùng để đánh dấu của nó. Một đứa con gái khác, vừa mới chịu phép báp têm, đã nài nỉ tôi đọc riêng với nó các bài nói chuyện.

Lời Yêu Cầu để làm về Đại Hội

Là một phần bài học của tôi trong Hội Phụ Nữ, tôi yêu cầu mỗi chị em phụ nữ xem lại các bài nói chuyện từ đại hội trước đó; một số chị em phụ nữ đọc lại các bài nói chuyện, các chị em khác xem đại hội trực tuyến. Một vài chị em phụ nữ cho biết rằng họ cảm thấy họ đã được chuẩn bị kỹ hơn cho đại hội sắp tới như thế nào. ■

Tác giả sống ở Washington, Hoa Kỳ.

SỨC KHỎE THỂ CHẤT VÀ CẢM XÚC

Đối với một số người trẻ tuổi, việc thất bại trong việc áp dụng các nguyên tắc về sức khỏe thể chất có thể trở thành một trở ngại lớn trong việc kết bạn và xây đắp lòng tự tin. Hơn nữa, sức khỏe thể chất và cảm xúc là những khía cạnh thiết yếu nhưng thường kém phát triển trong việc chuẩn bị đi phục vụ truyền giáo. Trên các trang 52–53 của số báo này, Anh Cả Adrián Ochoa thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mười thảo luận về cách chăm sóc cơ thể chúng ta có thể bảo vệ sức khỏe thể chất và cảm xúc. Ông nhắc nhở chúng ta phải tập thể dục và tuân theo Lời Thông Sáng (xin xem GLGU 89) để chúng ta sẽ được khỏe mạnh và vui vẻ hơn. Khi các anh chị em giúp con cái mình học và áp dụng các nguyên tắc về sức khỏe thể chất và cảm xúc, thì chúng sẽ có thể tự tin hơn và chuẩn bị cho sự phục vụ trong tương lai.

Như Anh Cả Ochoa nói: “Việc chăm sóc cơ thể của các em cũng ban phước cho tâm trí của các em và giúp các em nhớ rằng các em là con cái của Thượng Đế và có thể tự tin và được hạnh phúc. Phương diện tình cảm, thể chất, và tinh thần của chúng ta đều liên kết với nhau.”

Đề Nghị Cách Giảng Dạy Giới Trẻ

- Hãy cùng nhau đọc bài của Anh Cả Ochoa và phát triển một kế hoạch tập thể dục cho gia đình

với các mục tiêu cụ thể và thực tế về sức khỏe.

- Hãy cùng với con cái lứa tuổi thiếu niên của các anh chị em đọc phần về sức khỏe thể chất và cảm xúc trong sách *Cổ VỮ Sức Mạnh của Giới Trẻ* (trang 25–27). Thảo luận ý nghĩa của việc được khỏe mạnh về mặt cảm xúc.
- Cùng nhau hát bài “Though Deepening Trials” (*Hymns*, số 122) và thảo luận về sự phục sinh dạy chúng ta điều gì về tầm quan trọng của cơ thể.
- Nghiên cứu các câu thánh thư được liệt kê trong bài viết này và thảo luận về những câu thánh thư này giảng dạy điều gì về sức khỏe thể chất và cảm xúc.

Đề Nghị Cách Dạy Đỡ Con Cái

- Cho con của các anh chị em xem một tấm hình đền thờ. Thảo luận về ý nghĩa của việc Sứ Đồ Phao Lô dạy rằng cơ thể chúng ta là “đền thờ của Đức Thánh Linh” (1 Cô Rinh Tô 6:19) và làm thế nào sự hiểu biết đó có thể giúp chúng ta chăm sóc cơ thể và tâm trí của mình.
- Lập bản liệt kê các sinh hoạt giải trí lành mạnh mà con của các anh chị em muốn làm chung với gia đình. Sau đó tạo ra một kế hoạch về cách làm cho các sinh

CÁC CÂU THÁNH THƯ LIÊN QUAN

Châm Ngôn 16:32

Đa Ni Ên 1:3–20

Lu Ca 21:19

Rô Ma 12:1–2

1 Cô Rinh Tô 6:19–20

1 Tê Sa Lô Ni Ca 5:14

An Ma 38:12; 53:20

Giáo Lý và Giao Ước
88:15; 89

hoạt này thành một phần của cuộc sống gia đình.

- Thảo luận về những cách để hiểu và kiểm chế cảm xúc, kể cả cơn giận dữ hay buồn bã. Hát “If You’re Happy” (*Children’s Songbook*, 266), “I’m Trying to Be Like Jesus” (*Children’s Songbook*, 78), hoặc một bài hát khác về mỗi cảm xúc và chọn điều đúng. ■

TIN TỨC CỦA GIÁO HỘI

Xin vào trang mạng news.lds.org để có thêm tin tức và những sự kiện trong Giáo Hội.

Các Tín Hữu Có Thể Yêu Cầu Hệ Thống Thẩm Quyền Chức Tư Tế

Bài của Ryan Morgenegg

Tin Tức Giáo Hội

Giờ đây Giáo Hội có thể cung ứng thông tin về hệ thống thẩm quyền chức tư tế như là một cách để phục vụ các tín hữu theo yêu cầu. Hệ thống thẩm quyền của chức tư tế là một mẫu mực tuân tự của các lễ sắc phong mà có thể truy ngược lại đến những lúc khởi đầu của Giáo Hội và cuối cùng là đến Đấng Cứu Rỗi.

Mặc dù người nắm giữ chức tư tế với chức phẩm Thầy Bảy Mươi có thể được gồm vào trong hệ thống thẩm quyền của riêng một tín hữu, nhưng không có hệ thống thẩm quyền riêng biệt được duy trì cho chức phẩm Thầy Bảy Mươi. Ngoài ra, hệ thống thẩm quyền chức tư tế cho các vị giám trợ và các tộc trưởng đã được sắc phong đều truy ngược qua sự sắc phong cho thầy tư tế thượng phẩm của họ.

Chỉ có thông tin về hệ thống thẩm quyền Chức Tư Tế Mên Chi Xê Đéc mới có thể được yêu cầu từ Giáo Hội; các hệ thống Chức Tư Tế A Rôn thì không có sẵn. Các tín hữu chỉ có thể yêu cầu thông tin về hệ thống thẩm quyền Chức Tư Tế Mên Chi Xê Đéc cho riêng mình, một đứa con sống ở nhà, hoặc một người truyền giáo trẻ tuổi hiện đang phục vụ. Các tài liệu này không phải là hồ sơ chính thức của Giáo Hội.

Nếu anh em muốn yêu cầu hệ thống thẩm quyền chức tư tế của mình, hãy kèm theo họ và tên đầy đủ theo luật định, ngày sinh, số hồ sơ tín hữu (có sẵn trên giấy giới thiệu đi đền thờ hoặc từ thư ký tiểu giáo khu của anh em), tên của người sắc phong cho anh em chức phẩm anh cả hoặc thầy tư tế thượng phẩm (nếu biết), cùng địa chỉ hồi âm của anh em và số điện thoại hoặc địa chỉ email.

Gửi thư yêu cầu của anh em đến:

Priesthood Line of Authority

Global Service Center

120 North 200 West

Salt Lake City, Utah 84103-1514, USA

Số Fax: 1-801-240-6816

Số điện thoại: 1-800-453-3860,

số máy nhánh 2-3500

Email: Gửi một email đến

lineofauthority@ldschurch.org với “PLA” trong dòng chủ đề. Bù lại anh em sẽ nhận được một mẫu đơn để điền vào và gửi trả lại (bất cứ tin nhắn nào có chữ “PLA” trong dòng chủ đề đều có một câu trả lời tự động). ■

Hệ thống thẩm quyền chức tư tế đối với những người thực hiện các giáo lễ đều có thể được truy ngược trở lại tới Đấng Cứu Rỗi.

Những người múa quạt đã tạo thành hình số "20" trong một buổi biểu diễn được tổ chức để kỷ niệm 20 năm Giáo Hội tại Mông Cổ.

Mông Cổ Kỷ Niệm 20 Năm trong Giáo Hội

Vào thứ Hai ngày 15 tháng Tư năm 2013, hơn 300 tín hữu Giáo Hội quy tụ lại trên Đồi Zaisan ở Ulaanbataar, Mông Cổ, để kỷ niệm 20 năm Giáo Hội thiết lập ở quốc gia đó. Một ca đoàn với 50 thành viên đã hát, và nhóm này đã nghe một bản ghi âm tiếng nói của Anh Cả Neal A. Maxwell (1926–2004) khi ông làm lễ cung hiến Mông Cổ cho việc thuyết giảng phúc âm vào năm 1993.

Anh Cả Tai Kwok Yuen, cựu thành viên của Chủ Tịch Đoàn Giáo Vùng Châu Á đã đi cùng Anh Cả Maxwell đến Mông Cổ vào năm 1993, nhận xét về "bàn tay của Chúa đã di chuyển không ngừng trong phần vườn nho này của Ngài" như thế nào.

Một loạt các sinh hoạt trong suốt tuần lễ này đánh dấu lễ kỷ niệm. Một cuộc hội ngộ của phái bộ truyền giáo đã thu hút 200 người truyền giáo đã được giải nhiệm trở về. Hơn 1.000 người Mông Cổ đã từng là những người truyền giáo toàn thời gian—gần 1 trong mỗi 10 tín hữu ở Mông Cổ. Các lễ báp têm được tổ chức trên khắp Mông Cổ vào tối thứ Sáu, 24 người đã chịu phép báp têm vào ngày hôm đó. Mary N. Cook, mới vừa được giải nhiệm từ chủ tịch đoàn trung ương Hội Thiếu Nữ, đã nói chuyện tại buổi họp đặc biệt devotional của Hội Thiếu Nữ,

và lễ khánh thành một trung tâm lịch sử gia đình có trình bày một đoạn video với những chỉ dẫn cho dự án mới là Cây Gia Đình. Một buổi trình diễn văn hóa hoành tráng về văn hóa phong phú của Mông Cổ và các tài năng của nhiều tín hữu Giáo Hội.

Các Thánh Hữu Ngày Sau ở Haiti Ăn Mừng Kỷ Niệm, Giúp Trồng Cây

Vào ngày 1 tháng Năm năm 2013, các tín hữu Giáo Hội ở Haiti đã tham gia vào một dự án quy mô trồng cây trên toàn quốc. Rất nhiều cây non được trồng vào ngày đầu tiên của dự án, và còn thêm nhiều cây non nữa sau này. Khi dự án hoàn thành, có khoảng 400.000 cây mới sẽ mọc lên ở Haiti, gồm có cây chanh, cam, dứa, đu đủ, và gỗ sồi.

Giáo Hội mua cây như là một phần công việc hỗ trợ liên tục của Giáo Hội đối với việc hồi phục của Haiti sau trận động đất. Dự án cũng đã cung cấp cho các tín hữu một dự án phục vụ để cử hành lễ kỷ niệm 30 năm Giáo Hội thiết lập trên đảo quốc này. Cách đây ba thập niên, Chủ Tịch Thomas S. Monson, lúc bấy giờ là một thành viên của Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, đã đến thăm Haiti và làm lễ cung hiến vùng đất này cho việc thuyết giảng phúc âm phục hồi.

Anh Cả Neil L. Andersen thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã có mặt ở Haiti vào thời điểm lễ kỷ niệm và chủ tọa lễ khánh thành một tấm bảng tường niệm đánh dấu sự khởi đầu của Giáo Hội tại Haiti.

Giáo Hội Hiến Tặng Một Triệu Pao Thực Phẩm cho Tổ Chức Feeding America

Vào tháng Năm năm 2013, qua Tổ Chức Từ Thiện Nhân Đạo của Thánh Hữu Ngày Sau của mình, Giáo Hội đã hiến tặng hơn một triệu pao thực phẩm cho Tổ Chức Feeding America, tổ chức cứu đói phi lợi nhuận lớn nhất tại Hoa Kỳ. Khoản hiến tặng gồm có đồ đóng hộp như trái cây, rau, và đậu, mà sẽ được nhiều nhà kho và nhà trú ẩn của cộng đồng phân phát cho các gia đình hoạn nạn trên khắp Hoa Kỳ.

Bob Aiken, chủ tịch và giám đốc điều hành của Tổ Chức Feeding America, đã nói rằng khoản hiến tặng đó sẽ cung cấp khoảng 625.000 bữa ăn.

Những người truyền giáo và các tín hữu ở Haiti trồng cây ở vùng núi cao phía trên thủ phủ Port au Prince, có thể được nhìn thấy trong hậu cảnh.

HÌNH DO JASON SWENSEN CHỤP

HÌNH CHỤP DO NHÀ Y CỦA PHÁI BỘ TRUYỀN GIÁO MÔNG CỔ Ở ULAANBATAAR

**Bài của Anh Cả
Quentin L. Cook**

Thuộc Nhóm Túc Số
Mười Hai Vị Sứ Đồ

Chủ Tịch David O. McKay (1873–1970) thường kể lại một câu chuyện đã xảy ra trong khi ông là một người truyền giáo đang phục vụ ở Scotland. Ông cảm thấy nhớ nhà sau khi đi truyền giáo được một thời gian ngắn và dành ra một vài giờ đồng hồ đi tham quan Tòa Lâu Đài Stirling gần đó. Khi ông và người bạn đồng hành của mình trở về từ tòa lâu đài đó, họ đi ngang qua một tòa nhà nơi có tảng đá ở trên cửa được khắc một câu thường được người ta cho là của Shakespeare: “Cho Dù Ta Là Ai Đi Nữa thì Cũng Nên Làm Giỏi Phần Vụ của Mình.”

Khi nhắc lại kinh nghiệm này, Chủ Tịch McKay giải thích: “Tôi tự nói với mình hoặc với Thánh Linh ở trong tôi: “Ta là tín hữu của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô. Hơn nữa, ta hiện đang ở đây với tư cách là một người đại diện của Chúa

LÀM GIỎI PHẦN VỤ CỦA MÌNH

Hãy sống ngay chính. Xây dựng một gia đình. Tìm ra một cách thích hợp để chu cấp. Phục vụ khi được kêu gọi. Chuẩn bị để gặp Thượng Đế.

Giê Su Ky Tô. Ta đã chấp nhận trách nhiệm làm một người đại diện của Giáo Hội.' Rồi tôi nghĩ [về] điều chúng tôi đã làm buổi sáng đó. Chúng tôi đã đi tham quan; chúng tôi đã được hướng dẫn và biết thông tin về lịch sử, đúng thế, và tôi đã rất phấn khởi về điều đó. . . . Tuy nhiên, đó không phải là công việc truyền giáo. . . . Tôi đã chấp nhận sứ điệp ban cho mình được khắc trên tảng đá đó và từ giây phút đó, chúng tôi đã cố gắng làm phần vụ của mình với tư cách là những người truyền giáo ở Scotland."¹

Sứ điệp này rất là quan trọng và có một ảnh hưởng như vậy đối với Chủ Tịch McKay nên ông đã sử dụng sứ điệp đó để làm điều soi dẫn suốt cuộc sống còn lại của mình. Ông quyết tâm rằng cho dù có trách nhiệm gì đi nữa thì ông cũng sẽ cố gắng hết sức.

Tránh Hành Động theo Cá Tính

Khi thấy tiềm năng to lớn và tốt lành mà các em thuộc thế hệ trẻ hơn của Giáo hội có được, thì mối quan tâm của tôi về tương lai của các em là gì? Tôi có thể đưa ra cho các em lời khuyên nào? Trước hết, các em sẽ có áp lực nặng nề để hành động theo cá tính—thậm chí còn đeo một mặt nạ nữa—và trở thành một người nào đó không thật sự phản ảnh con người của các em hoặc con người mà các em muốn trở thành.

Trong lịch sử ban đầu của Giáo Hội, Tiên Tri Joseph, Emma và hai đứa con sinh đôi 11 tháng của họ, Joseph và Julia đang ở Hiram, Ohio trong nhà của John và Alice Johnson. Cả hai đứa con của họ đều mắc bệnh sốt. Joseph và đứa con trai nhỏ của ông đang ngủ trên một cái giường gập gần cửa trước.

Trong đêm đó, một nhóm người mặt sơn đen xông vào cửa và lôi Vị Tiên Tri ra ngoài, ở đó họ đã đánh đập ông và tạt nhựa đường vào người ông và Sidney Rigdon.

Phần bi thảm nhất của cuộc khủng bố này là bé Joseph bị bỏ ngoài trời ban đêm khi cha của nó bị lôi ra ngoài. Do đó, nó đã chết một vài ngày sau đó.²

HÌNH CỦA ANH CÁ QUENTIN L. COOK DO CRAIG DIMOND CHỤP; HÌNH ẢNH DO SCOTT DAVIS MINH HOA

Những người tham gia vào Sự Tuẫn Đạo của Vị Tiên Tri và anh Hyrum của ông cũng đã sơn mặt để cố gắng giấu điếm tông tích thật của họ.³

Trong thời chúng ta, khi việc ẩn danh là dễ dàng hơn bao giờ hết, thì có những nguyên tắc quan trọng gồm có việc không đeo mặt nạ và “trung thành với đức tin mà các vị tuẫn đạo đã chết cho đức tin đó.”⁴

Một trong những sự bảo vệ quan trọng nhất của chúng ta để chống lại việc chọn những điều xấu là không đeo bất cứ mặt nạ nào để ngụy trang cả. Nếu có bao giờ các

Anh Cả L. Tom Perry làm giới phân vụ của ông trong khi đóng quân ở Nhật Bản.

em thấy muốn làm như vậy, thì xin biết rằng đó là một dấu hiệu rất nguy hiểm và một trong những công cụ của kẻ nghịch thù là muốn các em làm một điều gì đó mà các em không nên làm.

Việc giấu giếm tông tích của mình là điều rất thông thường ngày nay khi ẩn danh viết trực tuyến những điều thù oán, cay độc, cố chấp. Một số người gọi điều đó là *cường điệu*.

Sứ Đồ Phao Lô viết:

“Anh em chớ mắc lừa: bạn bè xấu làm hư thói nết tốt.

“Hãy tỉnh biết, theo cách công bình, và chớ phạm tội; vì có người không biết Đức Chúa Trời chút nào, tôi nói vậy để anh em hổ thẹn” (1 Cô Rinh Tô 15:33–34).

Rõ ràng là những sự truyền đạt thông tin xấu xa không phải là một vấn đề cư xử xấu. Nếu vấn đề cư xử này được thực hành bởi Các Thánh Hữu Ngày Sau thì nó có thể có

ảnh hưởng bất lợi đến những người không hiểu biết về Thượng Đế hay có một chứng ngôn về Đấng Cứu Rỗi.

Bất cứ việc sử dụng Internet nào nhằm mục đích bắt nạt, làm hại thanh danh, hoặc hủy hoại uy tín của một người thì đều đáng bị khiển trách. Điều chúng ta đang thấy trong xã hội là khi người ta đeo mặt nạ ẩn danh, thì có thể họ đang tham gia vào một hành vi đầy sức hủy diệt đối với cuộc nói chuyện lễ độ. Điều này cũng vi phạm các nguyên tắc cơ bản mà Đấng Cứu Rỗi đã giảng dạy.

Đấng Cứu Rỗi thích rằng Ngài đã không đến để xét đoán mà là cứu rỗi thế gian. Rỗi Ngài mô tả ý nghĩa của sự xét đoán là gì:

“Vả, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa.

“Bởi vì phạm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng.

“Nhưng kẻ nào làm theo lẽ thật thì đến cùng sự sáng, hầu cho các việc của mình được bày tỏ ra, vì đã làm trong Đức Chúa Trời.” (Giăng 3:19–21; xin xem thêm các câu 17–18).

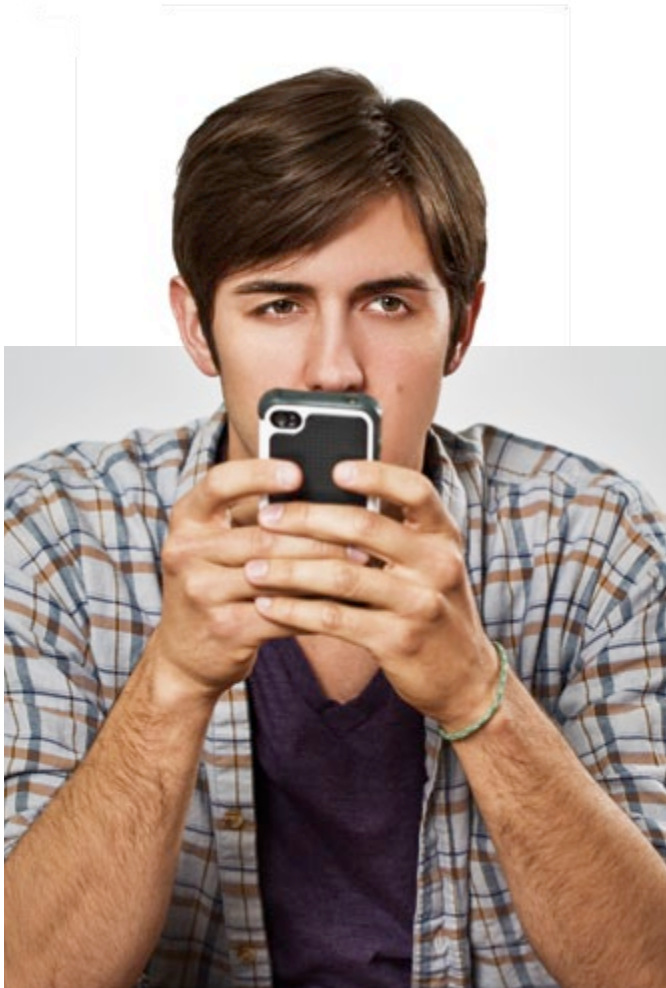
Người ngay chính không cần đeo mặt nạ để giấu giếm tông tích của mình.

Hành Động theo Sự Tin Tưởng Chân Chính của Mình

Các em hành động theo sự tin tưởng chân chính của mình bằng cách dành thời giờ vào những điều sẽ xây đắp và phát triển cá tính của mình cùng giúp mình trở nên giống như Đấng Ky Tô hơn. Tôi hy vọng rằng không một ai trong các em xem cuộc sống chính yếu là vui đùa và trò chơi mà thay vì thế, là thời gian “để chuẩn bị gặp Thượng Đế” (An Ma 34:32).

Một tấm gương tuyệt vời về việc làm phần vụ của mình và sử dụng thời giờ một cách thích hợp được cho thấy qua cuộc sống của Anh Cả L. Tom Perry khi ông là một thành viên của lực lượng chiếm đóng của Hoa Kỳ ở Nhật Bản vào cuối Đệ Nhị Thế Chiến. Anh Cả Perry đã chia sẻ câu chuyện này khi ông thu âm lời chứng đặc biệt của mình về Đấng Cứu Rỗi.

“Tôi thuộc trong số những đợt Lính Thủy Đánh Bộ đầu tiên đi đến nước Nhật tiếp theo bản ký kết hiệp ước hòa bình tiếp theo Đệ Nhị Thế Chiến. Khi chúng tôi đi vào thành phố Nagasaki bị tàn phá, thì đó là một trong số những kinh nghiệm buồn nhất của đời tôi. Một phần lớn thành phố đã bị hoàn toàn tàn phá. Một số người chết

Một trong những sự bảo vệ quan trọng nhất của chúng ta chống lại việc chọn những điều xấu là không đeo bất cứ mặt nạ nào để nguy trang cả.

chưa được chôn cất. Là quân chiếm đóng, chúng tôi đặt bộ chỉ huy và đi làm việc.

“Tình thế rất ảm đạm và một vài người chúng tôi muốn ban phát thêm. Chúng tôi đi đến vị tuyên úy của sư đoàn và xin phép giúp xây cất lại các nhà thờ Ky Tô giáo. Vì những hạn chế của chính quyền trong thời chiến nên các nhà thờ hầu như ngừng hoạt động. Một vài tòa nhà của họ bị hư hại nặng nề. Một nhóm người chúng tôi tình nguyện sửa sang và trát vôi lại những ngôi giáo đường này trong thời gian nghỉ của mình để các ngôi giáo đường này được sẵn sàng tổ chức lại thánh lễ Ky Tô giáo.

“... Chúng tôi tìm ra các mục sư đã không thể phục vụ trong những năm tháng chiến tranh và khuyến khích họ trở lại phục vụ giáo hội của họ. Chúng tôi có một kinh nghiệm kỳ lạ với những người này khi một lần nữa họ được tự do để thực hành niềm tin Ky Tô giáo của họ.

“Một sự kiện làm tôi nhớ mãi đã xảy ra khi chúng tôi sắp rời Nagasaki để trở về nhà. Khi lên chiếc xe lửa chở chúng tôi ra tàu để trở về nhà, chúng tôi đã bị những người lính thủy đánh bộ khác chọc ghẹo rất nhiều. Họ có những cô bạn gái đến nói lời từ giả với họ. Họ cười nhạo chúng tôi và cho biết rằng chúng tôi đã bỏ lỡ cuộc vui ở Nhật. Chúng tôi hoàn toàn lãng phí thời gian của mình để làm việc và trét vôi các bức tường.

“Ngay lúc họ đang chọc ghẹo dữ dội thì trên một ngọn đồi nhỏ gần trạm xe lửa xuất hiện khoảng 200 người Nhật Ky Tô hữu cao quý này từ các nhà thờ mà chúng tôi đã sửa sang, cùng hát bài ca ‘Onward, Christian Soldiers (Hãy Tiến Lên, Các Chiến Sĩ Ky Tô Hữu)’. Họ đi xuống và cho chúng tôi rất nhiều quà. Rồi họ đứng dọc bên đường ray. Và khi chiếc xe lửa bắt đầu chạy, chúng tôi giơ tay ra và sờ vào ngón tay của họ khi chúng tôi đi. Chúng tôi không thể nói chuyện; cảm xúc của chúng tôi quá mạnh mẽ. Nhưng chúng tôi biết ơn rằng trong một khía cạnh rất nhỏ, chúng tôi đã có thể giúp tái lập Ky Tô giáo trong một quốc gia sau chiến tranh.”⁵

Xin hãy suy ngẫm và chủ động trong việc chọn lựa cách các em sử dụng thời giờ của mình. Như các em có thể thấy từ tấm gương của Anh Cả Perry, tôi không nói về việc tỏ ra sùng đạo hay trung tín ở bề ngoài. Điều đó có thể làm cho các em và Giáo Hội bị đặt vào tình trạng ngưng ngừng. Tôi nói về việc các em trở thành con người các em cần phải trở thành.

Đặt Ra Mục Tiêu Thích Đáng

Lời khuyên thứ ba của tôi liên quan đến một số mục tiêu mà các em nên xem xét. Vào khoảng cùng thời gian

Anh Cả Perry đang ở Nhật Bản với binh chủng lính thủy đánh bộ thì Chủ Tịch Boyd K. Packer, Chủ Tịch Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đầy, cũng phục vụ ở Nhật Bản trong không quân vào cuối Đệ Nhị Thế Chiến.

Vào năm 2004, tôi đi theo Chủ Tịch Packer và những người khác đến Nhật Bản. Ông đã có cơ hội để hỏi tường lại một số giai đoạn của ông và ngẫm nghĩ về một số kinh nghiệm cùng những quyết định ông đã đưa ra vào lúc đó. Với sự cho phép của ông, tôi chia sẻ với các em vài ý nghĩ và cảm tưởng của ông.

Chủ Tịch Boyd K. Packer đã được ban phước vì đã đặt ra các mục tiêu ngay chính.

Chủ Tịch Packer mô tả những kinh nghiệm xảy ra trên một hòn đảo nằm ngoài khơi bờ biển Okinawa. Ông coi nơi đây là ngọn núi của ông trong vùng hoang dã. Việc chuẩn bị riêng của ông và gặp gỡ với các tín hữu khác đã gia tăng sự tin tưởng của ông trong việc giảng dạy phúc âm. Điều ông vẫn còn thiếu là sự xác nhận—sự hiểu biết chắc chắn về điều ông đã bắt đầu cảm nhận được là chân chính.

Người viết tiểu sử của Chủ Tịch Packer nhấn mạnh đến điều đã xảy ra: “Ngược lại với sự bình an của sự xác nhận mà ông đã tìm kiếm, ông đối diện với địa ngục của chiến tranh chống lại người vô tội. Để tìm kiếm nơi tĩnh mịch và thời gian để suy nghĩ, một ngày nọ, ông đã leo lên một cái gò nhô cao lên trên mặt biển. Nơi đó, ông đã tìm thấy phần còn lại của ngôi nhà tranh bị hủy hoại của nông dân, thửa ruộng khoai lang bị bỏ hoang ở bên cạnh.

Và ở giữa cây cối đang chết rụi, ông thấy xác chết của một người mẹ và hai đứa con của bà. Cảnh tượng đó làm cho lòng ông vô cùng buồn bã lẫn lộn với cảm giác yêu thương đối với gia đình của ông và đối với tất cả mọi gia đình.”⁶

Rồi sau đó, ông đi vào bên trong một cái hầm tạm, nơi đó ông đã trầm ngâm, suy ngẫm và cầu nguyện. Khi nhìn lại sự kiện này, Chủ Tịch Packer đã mô tả điều tôi thường gọi là một kinh nghiệm thuộc linh được xác nhận. Ông cảm thấy soi dẫn về điều ông nên làm với cuộc sống của mình. Dĩ nhiên, ông không hề biết rằng ông sẽ nhận được sự kêu gọi cao quý và thiêng liêng ông hiện đang nắm giữ. Ông có thể nhìn thấy là ông muốn làm giảng viên, tập trung vào những điều giảng dạy của Đấng Cứu Rỗi. Ông quyết tâm rằng mình sẽ sống một cuộc sống ngay chính.

Trong một cách sâu xa, ông hiểu rằng ông sẽ phải tìm kiếm một người vợ ngay chính và họ sẽ cùng nhau nuôi nấng một gia đình đông con. Người lính trẻ này nhận biết rằng sự lựa chọn nghề nghiệp của mình sẽ mang đến phần đền bù khiêm tốn và người bạn đời tuyệt vời của mình sẽ cần phải chia sẻ cùng những điều ưu tiên và sẵn lòng sống mà không có một số thứ vật chất nào đó. Chị Donna Packer chính là người bạn đời tuyệt vời của Chủ Tịch Packer. Họ không bao giờ dư thừa tiền bạc nhưng họ không cảm thấy bị thiếu thốn trong bất cứ phương diện nào. Họ nuôi dạy 10 đứa con và họ đã phải hy sinh. Họ hiện có 60 đứa cháu và hơn 80 đứa cháu.

Tôi chia sẻ câu chuyện có thật này với các em vì các mục tiêu của chúng ta thường dựa vào những gì thế gian quý trọng. Các yếu tố thiết yếu thật sự khá giản dị đối với các tín hữu đã nhận được các giáo lễ cứu rỗi. Hãy sống ngay chính. Xây dựng gia đình. Tìm ra một cách thích hợp để chu cấp. Phục vụ khi được kêu gọi. Chuẩn bị để gặp Thượng Đế.

Đấng Cứu Rỗi dạy rằng “sự sống của người ta không phải cốt tủy của cải mình dư dật đâu” (Lu Ca 12:15).

Xây Dựng Quốc Gia và Cộng Đồng của Các Em

Ngoài các thuộc tính, đức tin và quyết định cá nhân ra, nếu các em là thế hệ mà các em cần phải thuộc vào, thì các em sẽ xây dựng quốc gia của mình và cộng đồng nơi mình sinh sống. Thế hệ của các em sẽ cần bảo vệ sự ngay chính và tự do tôn giáo. Di sản Do Thái-Ky Tô giáo mà chúng ta thừa hưởng không những là quý báu mà còn thiết yếu đối với kế hoạch của Cha Thiên Thượng nữa. Chúng ta cần phải giữ gìn di sản này cho các thế hệ mai sau. Chúng ta

Di sản Do Thái-Ky Tô giáo mà chúng ta thừa hưởng không những là quý báu mà còn thiết yếu đối với kế hoạch của Cha Thiên Thượng nữa. Chúng ta cần phải giữ gìn di sản này cho các thế hệ mai sau.

cần phải liên kết với những người tốt, kể cả những người thuộc mọi tín ngưỡng—nhất là những người cảm thấy chịu trách nhiệm đối với Thượng Đế về hành vi của họ. Đây là những người sẽ hiểu lời khuyên bảo rằng “cho dù ta là ai đi nữa thì cũng nên làm giỏi phần vụ của mình.” Việc các giá trị của Do Thái-Ky Tô giáo và sự tự do tôn giáo càng ngày càng gia tăng một cách thành công sẽ đánh dấu thế hệ của các em là thế hệ trọng đại, và điều đó cần phải là như vậy.

Với những thử thách trên thế giới ngày nay, Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn và Nhóm Túc Số Mười Hai đã đặc biệt quan tâm đến việc các em nên tham gia một cách thích hợp vào diễn tiến chính trị nơi quốc gia các em đang sinh sống. Giáo Hội giữ thái độ trung lập trong những cuộc tranh cử chính trị và không ủng hộ bất cứ ứng cử viên hay đảng phái nào. Tuy nhiên, chúng ta thật sự trông mong rằng các tín hữu của chúng ta sẽ tham gia trọn vẹn trong việc hỗ trợ các ứng cử viên và đảng phái tùy theo sự lựa chọn của họ dựa vào các nguyên tắc mà sẽ bảo vệ chính quyền tốt. Giáo lý của chúng ta rất rõ ràng: “phải siêng năng tìm kiếm những người chân thật và khôn ngoan” (GLGƯ 98:10).

Chúng tôi tin tưởng nhiều vào các em. Giới lãnh đạo của Giáo Hội thật sự tin rằng các em có thể xây đắp Vương Quốc không hề giống như bất cứ thế hệ nào trước đây. Các em không những có tình yêu thương và sự tin tưởng của chúng tôi mà còn có những lời cầu nguyện và phước lành của chúng tôi nữa. Chúng tôi biết rằng sự thành công của thế hệ các em là thiết yếu đối với việc tổ chức liên tục của Giáo Hội và sự tăng trưởng của vương quốc. Chúng tôi cầu nguyện rằng các em sẽ làm giỏi phần vụ của mình khi các em tránh đeo mặt nạ ngụy trang, hành động theo đúng nguồn gốc của mình, đặt ra các mục tiêu thích hợp cùng xây dựng quốc gia và cộng đồng nơi mình sinh sống. ■

Từ buổi họp đặc biệt fireside của Hệ Thống Giáo Dục của Giáo Hội dành cho các thành niên trẻ tuổi được đưa ra tại Brigham Young University–Idaho vào ngày 4 tháng Ba năm 2012. Để có được toàn bộ bài nói chuyện này bằng tiếng Anh, xin vào trang mạng lds.org/broadcasts/archive/ces-devotionals/2012/01?lang=eng.

GHI CHÚ

1. David O. McKay, trong Francis M. Gibbons, *David O. McKay: Apostle to the World, Prophet of God* (1986), 45.
2. Xin xem Mark L. Staker, “Remembering Hiram, Ohio,” *Ensign*, tháng Mười năm 2002, 32, 35.
3. Xin xem *Những Lời Giảng Dạy của Các Vị Chủ Tịch Giáo Hội: Joseph Smith* (2007), 24.
4. “True to the Faith,” *Hymns*, số 254.
5. L. Tom Perry, trong “Niềm Vui—cho Chúng Ta và Những Người Khác—Đền từ Việc Nói Theo Đấng Cứu Rỗi,” <http://lds.org/prophets-and-apostles/what-are-prophets-testimonies?lang=eng>.
6. Lucile C. Tate, *Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower* (1995), 58–59.

THIẾU NIÊN THIẾU NỮ và CÁC GIAO ƯỚC ĐỀN THỜ

Với mức tuổi quy định được hạ thấp cho những người truyền giáo toàn thời gian, có thêm hàng chục ngàn thanh niên hiện đang lập các giao ước đền thờ thiêng liêng.

Bài của Gary và Susan Carter

Với tư cách là những người làm việc trong đền thờ, chúng tôi đã được phước gặp gỡ các thành niên trẻ tuổi đến đền thờ để nhận lễ thiên ân. Chúng tôi đã thấy rằng một buổi học về việc chuẩn bị đi đền thờ là hữu ích cho họ, nhưng ảnh hưởng của các bậc cha mẹ và những người lãnh đạo ngay chính đóng một vai trò quan trọng hơn trong việc giúp họ chuẩn bị lập các giao ước đền thờ. Là cha mẹ và những người lãnh đạo, chúng ta cần phải giúp đỡ giới trẻ không những chuẩn bị cho công việc truyền giáo toàn thời gian, là điều kéo dài trong vài tháng, mà còn lập và tuân giữ các giao ước đền thờ, là điều kéo dài vĩnh viễn. Những bước đầu tiên có thể bắt đầu trong thời thơ ấu.

Chuẩn Bị cho Con Cái

Cha mẹ có thể cho con cái của họ thấy tầm quan trọng của đền thờ bằng cách thờ phượng trong đền thờ và bằng cách chia sẻ chứng ngôn của họ về công việc đền thờ. Ngay cả ở trong những khu vực cha mẹ không thể tham dự đền thờ thường xuyên thì cha mẹ cũng có thể làm cho con cái của họ thấm nhuần dần ước muốn để tham dự đền thờ.

Chủ Tịch Howard W. Hunter (1907–95) đã dạy cho các bậc cha mẹ rằng: “Chúng ta hãy chia sẻ với con cái của mình những cảm nghĩ thiêng liêng của mình trong đền thờ. Và chúng ta hãy nghiêm túc và thoải mái hơn khi giảng dạy cho chúng những sự việc chúng ta có thể nói một cách thích hợp về các mục đích của ngôi nhà của Chúa.”¹ Con cái của chúng ta cần phải biết rằng đền thờ

là nơi chúng ta đã nhận được sự đáp ứng cho lời cầu nguyện và nơi chúng ta cảm nhận được tình yêu thương của Thượng Đế.

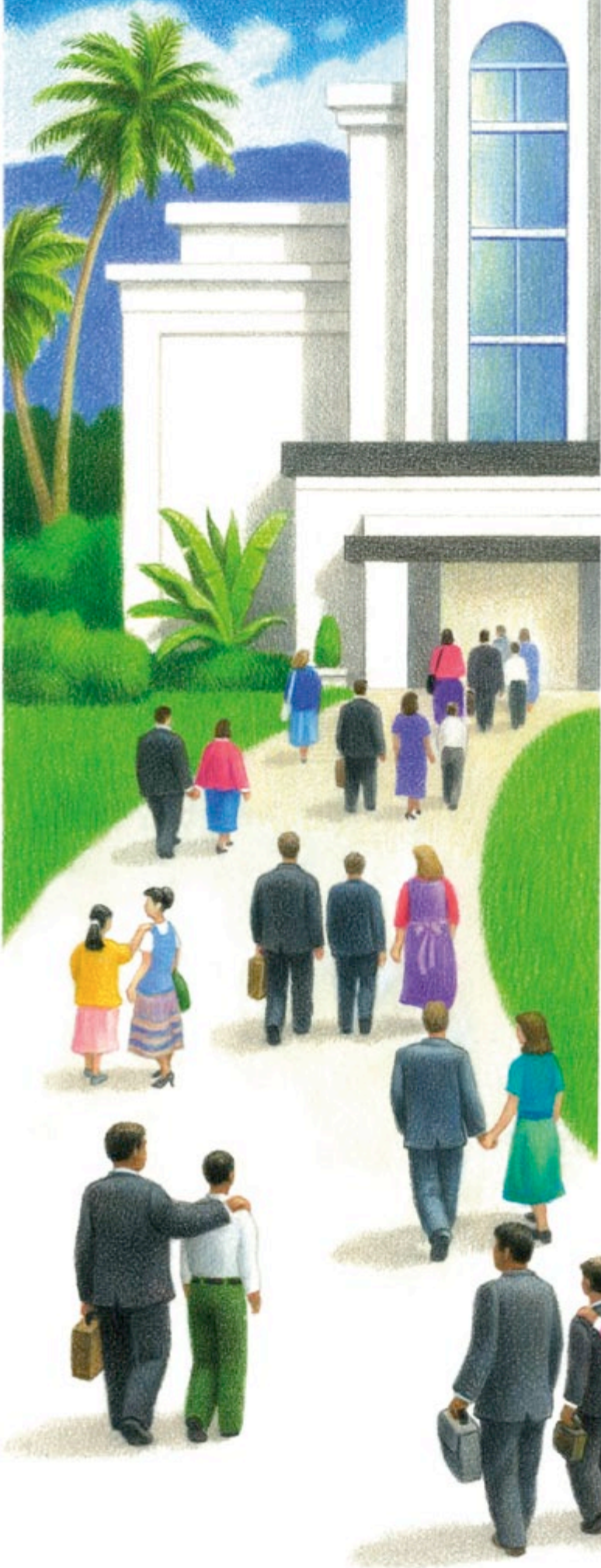
Cha mẹ cũng có thể dạy cho con cái của họ biết trông chờ và sống xứng đáng với giấy giới thiệu đi đền thờ có giới hạn của chúng để chúng có cơ hội để hội đủ điều kiện khi tròn 12 tuổi. Khi đến lúc cho những người trẻ tuổi này tham dự, thì chúng ta nhận thấy niềm vui và niềm hãnh diện khi chúng xuất trình giấy giới thiệu đi đền thờ này tại đền thờ.

Chuẩn Bị cho Giới Trẻ

Cha mẹ có thể giúp con cái của họ tham gia vào công việc sưu tầm lịch sử gia đình để khi chúng lên 12 tuổi chúng có thể mang các tên của gia đình đến đền thờ. Anh Cả David A. Bednar thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã hứa với các thiếu niên thiếu nữ đã làm như vậy: “Tình yêu thương và lòng biết ơn đối với các tổ tiên của các em sẽ gia tăng. Chứng ngôn của các em về Đấng Cứu Rỗi cũng như sự cải đạo đến với Ngài sẽ trở nên sâu đậm và tồn tại mãi mãi. Và tôi hứa rằng các em sẽ được bảo vệ chống lại ảnh hưởng dữ dội của kẻ nghịch thù.”²

Chúng ta đã thấy nhiều ví dụ về lời hứa này đã được ứng nghiệm. Mới đây một thiếu nữ nói với chúng tôi rằng sau khi đã sưu tầm tên của bà ngoại của em, em ấy đã đến đền thờ để làm công việc cho bà ngoại của em ấy. Em ấy nói rằng khi em ấy chịu phép báp têm cho bà ngoại, em đã có cảm giác rõ ràng là bà sẽ chào đón em trong đời sau. Những kinh nghiệm như thế này củng cố chứng ngôn và làm thấm nhuần một ước muốn tham gia vào các giáo lễ của đền thờ.

Nhiều giới trẻ đối phó với sự cám dỗ để ăn mặc thiếu khiêm nhã. Khi cha mẹ và các vị lãnh đạo ăn mặc quần áo trang nhã hấp dẫn, mà ở bên trong đó có thể mặc đồ trang phục đền thờ thì giới trẻ sẽ nhận ra rằng họ cũng có thể làm như vậy được. Giới trẻ cần phải hiểu rằng cách họ ăn mặc và cách họ đối xử với thân thể của họ có thể cho thấy vai trò môn đồ của họ.

Các bậc cha mẹ có thể giúp giới trẻ chuẩn bị vào đền thờ bằng cách giúp họ hiểu các giao ước họ sẽ lập ở đó. Các giao ước của đền thờ gồm có những lời hứa phải “tuân thủ luật về đạo đức và trinh khiết nghiêm ngặt, có lòng bác ái, nhân từ, khoan dung và thanh khiết; dâng hiến tài năng lẫn các phương tiện vật chất cho việc rao truyền lẽ thật và nâng cao tinh thần của [gia đình nhân loại]; duy trì sự dâng hiến cho chính nghĩa của lẽ thật; và tìm mọi cách để đóng góp vào sự chuẩn bị vĩ đại mà thế gian có thể sẵn sàng để đón nhận Vị Vua của mình—Chúa Giê Su Ky Tô.”³ Cha mẹ có thể làm chứng rằng giới trẻ sẽ nhận được các phước lành cá nhân và lớn lao trong suốt cuộc sống của họ khi họ tuân giữ các giao ước này, và các giao ước này sẽ trở thành có ý nghĩa hơn đối với giới trẻ khi cha mẹ của họ giúp họ hiểu rằng các phước lành lẫn các giao ước đều có thể thực hiện được qua Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Ky Tô.

Chúng ta có thể giúp chuẩn bị cho con cái và giới trẻ của chúng ta để nhận được các phước lành của đền thờ bằng rất nhiều cách. Họ càng chuẩn bị kỹ hơn thì họ càng sẽ có nhiều khả năng hơn để được bình an và cảm nhận Thánh Linh và do đó có thể có những kinh nghiệm thuộc linh lớn lao khi họ tiếp nhận lễ thiên ân. Một kinh nghiệm đền thờ nâng cao tinh thần sẽ làm cho họ thành các môn đồ đầy lòng cam kết nhiều hơn của Đấng Ky Tô và trở thành những người truyền giáo giỏi hơn—được thúc đẩy để giúp đỡ những người mà họ giảng dạy chuẩn bị tiếp nhận các giáo lễ đền thờ thiêng liêng của mình. ■

GHI CHÚ

1. Howard W. Hunter, “Follow the Son of God,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1994, 88.
2. David A. Bednar, “Lòng Con Cái Sẽ Trở Lại,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2011, 26–27.
3. James E. Talmage, trong *Preparing to Enter the Holy Temple* (2002), 34–35.

Di Sản Truyền Giáo

LỚN LAO CỦA CHÚNG TA

Tất cả những người truyền giáo, thời xưa hoặc thời nay, đều phục vụ với hy vọng làm cho cuộc sống của người khác được tốt đẹp hơn.

Bài của **LaRene Porter Gaunt**
và **Linda Dekker Lopez**

Các Tạp Chí Giáo Hội

Những người truyền giáo ngày nay tiếp tục với di sản lớn lao của việc làm cho thế gian tràn đầy sự hiểu biết về Chúa (xin xem Ê Sai 11:9). Từ Áp Ra Ham đến Phao Lô đến Am Môn đến Wilford Woodruff, những người truyền giáo trong thánh thư và lịch sử Giáo Hội cung ứng cho những người truyền giáo hiện đại các vai trò mẫu mực vững mạnh.

Cho dù chúng ta là các tín hữu truyền giáo, đang chuẩn bị cho công việc phục vụ truyền giáo toàn thời gian, đang phục vụ truyền giáo, hoặc trở về từ sự phục vụ truyền giáo thì chúng ta cũng có thể nhận được can đảm và sự soi dẫn từ những tấm gương này.

Di Sản Truyền Giáo của Chúng Ta trong Kinh Thánh và sách Trăn Châu Vô Giá

Những người truyền giáo trong thời Cựu Ước, như Giô Na, được kêu gọi để đưa ra tiếng nói cảnh báo cho những người dân (xin xem Ê Xê Chi Ên 3:17–19). Từ tấm gương của Giô Na, chúng ta thấy được tầm quan trọng của sự hối cải và vâng lời. Câu chuyện về Áp Ra Ham dạy chúng ta về dòng dõi và quyền năng của Chức Tư Tế Mên Chi Xê Đéc.

Những người truyền giáo trong thời Tân Ước, như Phi E Rơ và Phao Lô, đã cố gắng để gìn giữ những lời giảng dạy của Chúa Giê Su Kỵ Tô. Tuy nhiên, theo thời gian, thế gian sa vào sự bội giáo. Thượng Đế đã phục hồi phúc âm qua Tiên Tri Joseph Smith. Chúng ta hiện đang cố gắng, như những người truyền giáo đó đã làm, để gìn giữ và chia sẻ những lời giảng dạy của Chúa Giê Su Kỵ Tô.

Giô Na trên Bờ Biển Ni Ni Ve, tranh do Daniel A. Lewis họa. Giô Na hối cải và đi khắp nơi thuyết giảng và khẳng định rằng Đức Giê Hô Va trị vì khắp nơi và không giới hạn tình yêu thương của Ngài chỉ cho một quốc gia hay dân tộc nào (xin xem Giô Na 1–4).

MỘT TIẾNG NÓI CẢNH CÁO

“Vì Chúa đầy lòng nhân từ nên Ngài kêu gọi các tội tớ của Ngài phải cảnh cáo dân chúng về sự nguy hiểm. . . . Hãy nghĩ về Giô Na. Thoạt tiên ông đã chạy trốn khỏi sự kêu gọi của Chúa để cảnh cáo dân ở thành Ni Ni Ve là những người bị mù quáng trước sự nguy hiểm vì tội lỗi. Ông biết rằng những người tà ác qua các thời đại đã khước từ các vị tiên tri và đôi khi giết chết các vị tiên tri. Tuy nhiên khi Giô Na tiến bước với đức tin, Chúa đã ban phước cho ông với sự an toàn và thành công.”

Chủ Tịch Henry B. Eyring, **Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn**, “Let Us Raise Our Voice of Warning,” *Liahona*, tháng Giêng năm 2009, 3.

Phi E Rơ và Giăng Bị Giải Ra trước Những Người Cai Trị ở Giê Ru Sa Lem, tranh do Simon Vedder họa. Phi E Rơ và Giăng đã bị mang ra trước tòa công luận, và thầy cả thượng phẩm hỏi họ: “Chúng ta đã cầm ngặt các người, không cho lấy danh đó mà dạy dỗ, song các người lại làm cho thành Giê Ru Sa Lem đầy dẫy đạo giáo mình. . . . Phi E Rơ . . . trả lời rằng: Thà phải vâng lời Đức Chúa Trời còn hơn là vâng lời người ta” (Công Vụ Các Sứ Đồ 5:28–29).

Sứ Đồ Phao Lô, tranh do Karel Skreta họa. Trong các cuộc hành trình và thư từ của mình, Phao Lô chia sẻ chứng ngôn mạnh mẽ về Đấng Cứu Rỗi trên khắp Tiểu Á và phần lớn thế giới mà ông biết vào thời điểm đó.

BPK, BERLIN / GEMÄLDEGALERIE ALTE MEISTER, STAATLICHE KUNSTSAMMLUNGEN, DRES / ELKE ESTEL / HANS-PETER KLUT / TÀI NGUYÊN NGHỆ THUẬT, NY

Mên Chi Xê Đéc Ban Phước cho Áp Ram [Áp Ra Ham], tranh do Walter Rane họa. Mên Chi Xê Đéc Ban Phước cho Áp Ram (xin xem Sáng Thế Ký 14:18–20) và cũng ban cho ông chức tư tế (xin xem GLGŨ 84:14). Vào một lần khác, Chúa hiện đến cùng Áp Ram và phán: “Ta có ý định . . . lập người làm người chấp sự để mang danh ta trong một xứ lạ. . . . Và người sẽ là một phước lành cho dòng dõi của người sau người, ngõ hầu qua bàn tay của mình, họ sẽ đem giáo vụ và Chức Tư Tế này đến với tất cả các quốc gia” (Áp Ra Ham 2:6, 9).

© GARY L. KAPP, CẢM SAO CHỤP LẠI

GIẢNG DẠY NHỮNG KẺ KHÔNG TIN

“Các con trai của Mô Si A . . . đi đến dân La Man. Vì giảng dạy một dân tộc mà có truyền thống dường như không đưa đến sự phát triển thuộc linh, tuy nhiên, những người truyền giáo trung tín này đã giúp mang lại một sự thay đổi lớn lao nơi những người dân La Man này. Chúng ta biết rằng . . . ‘nhiều người dân La Man sau khi tin theo lời thuyết giáo của các vị này, và đã cải đạo theo Chúa, họ không hề bỏ đạo’ (An Ma 23:6).”

Anh Cả James B. Martino thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mươi, “Repentance That Brings Conversion,” *Ensign*, tháng Chín năm 2012, 58.

Am Môn đứng trước Vua La Mô Ni, tranh do Gary L. Kapp họa. Am Môn, một trong số các con trai của Mô Si A, đã cứu dân gia súc của Vua La Mô Ni. Khi nhà vua hỏi Am Môn có phải ông được Thượng Đế gửi tới không, thì Am Môn nói rằng ông là một người thường đã được Đức Thánh Linh kêu gọi để giảng dạy phúc âm “cho dân [La Mô Ni], để họ có thể được dẫn dắt tới sự hiểu biết về những gì chính đáng và chân thật” (An Ma 18:34).

Di Sản Truyền Giáo của Chúng Ta trong Sách Mặc Môn

An Ma, A Mu Léc, các con trai của Mô Si A, và Sa Mu Ên người La Man chỉ là một vài người trong số các vai trò mẫu mực của người truyền giáo tài giỏi mà chúng ta thấy trong Sách Mặc Môn. Chúng ta thấy từ họ các tấm gương hối cải, đức tin, vâng lời, và can đảm. Giống như họ, chúng ta có thể dựa vào sự soi dẫn và mặc khải từ Thượng Đế để hướng dẫn công việc phục vụ truyền giáo của chúng ta.

Vị Ấy Đã Đem Lại Tin Lành cho Tâm Hồn Tôi, tranh do Walter Rane họa. Một thiên sứ hiện đến cùng Sa Mu Ên người La Man và đem lại “tin lành cho tâm hồn [của Sa Mu Ên]” về sự giảng lâm của Đấng Cứu Rỗi (Hệ La Man 13:6–7). Là một phần của sự kêu gọi của ông để thuyết giảng cho dân Nê Phi, Sa Mu Ên đã leo lên đứng trên bức tường thành Gia Ra Hem La và chia sẻ những tin lành này với những người dân.

Di Sản Truyền Giáo của Chúng Ta trong Giáo Lý và Giao Ước

Sau Thời Kỳ Phục Hồi phúc âm, thì rất cần những người truyền giáo. Những người truyền giáo như Dan Jones, Orson Hyde, và Parley P. Pratt đã chia sẻ Sách Mặc Môn và phúc âm của Chúa Giê Su Kỵ Tô. Một số người, như em trai Samuel của Tiên Tri Joseph, đã phục vụ gần nhà của họ. Những người khác đi rất xa

để chia sẻ phúc âm ở những nơi như Thái Lan, Quần Đảo Sandwich (Hawaii), Đan Mạch, và Anh.

Những người truyền giáo đầu tiên thường phục vụ rất lâu và nhiều lần. Họ để lại cha mẹ, người yêu, vợ, con cháu, cũng giống như chúng ta đang làm. Họ là tấm gương cho chúng ta ngày nay về đức tin, lòng can đảm, sự vâng lời, sức chịu đựng, và sự siêng năng.

Những Người Thuyết Giảng Mặc Môn, tranh do Arnold Friberg họa, dựa trên một bản gốc của Christen Dalsgaard. Cảnh này về một người truyền giáo Thánh Hữu Ngày Sau đầu tiên giảng dạy phúc âm của Chúa Giê Su Kỵ Tô trong một gia đình Đan Mạch quy tụ lại tại nhà ở vùng quê của họ là điển hình cho các nỗ lực giảng dạy vào thế kỷ 19. Những người truyền giáo cũng giảng dạy ở các góc phố hay trong các hội trường của thị trấn.

Wilford Woodruff Chuẩn Bị cho Lễ Báp Têm tại Nông Trại Benbow Farm, tranh do Richard A. Murray họa. Chúa đã dẫn dắt Wilford Woodruff trong thập niên 1840 đến nông trại của John Benbow ở Herefordshire, Anh. Wilford viết: “Có một dân tộc ở đó đã cầu nguyện để có được thứ tự cổ xưa về những sự vật.” “Kết quả là ba mươi ngày đầu tiên sau khi đến đó tôi đã làm phép báp têm cho sáu trăm người. . . . Trong tám tháng lao nhọc ở nước đó, tôi đã mang một ngàn tám trăm người vào Giáo Hội. Tại sao? Vì đó là một dân tộc đã sẵn sàng cho Phúc Âm” (“Discourse,” Deseret Weekly, ngày 7 tháng Mười Một năm 1896, 643).

Những người truyền giáo mới đến đã làm phép báp têm cho các thổ dân ở Đảo Sandwich (Hawaii) vào đầu năm 1851. Bức ảnh này chụp sau đó rất lâu.

CẨM SAO CHỤP LẠI

Xây Dựng trên Di Sản Truyền Giáo của Chúng Tôi

Kể từ khi Chủ Tịch Thomas S. Monson loan báo tại đại hội trung ương năm 2012 rằng các thanh niên và thiếu nữ có thể đi truyền giáo ở độ tuổi nhỏ hơn, thì hàng chục ngàn Thánh Hữu Ngày Sau đã đi phục vụ truyền giáo.

Trong đại hội trung ương tháng Tư năm 2013, Anh Cả Neil L. Andersen thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã thêm vào lời chứng của ông về công việc truyền giáo và khuyến khích mỗi người chúng ta phải trở thành một phần quan trọng của phép lạ đang diễn ra này bằng

cách giúp tìm kiếm những người sẵn sàng để nghe phúc âm: “Cũng chắc chắn như Chúa đã soi dẫn thêm nhiều người truyền giáo để phục vụ, Ngài cũng đang đánh thức tâm trí và mở rộng tâm hồn của nhiều người tốt và chân thật để tiếp nhận những người truyền giáo của Ngài. Các anh chị em đã biết họ hoặc sẽ biết họ. Họ đang ở trong gia đình của các anh chị em và sống trong khu xóm của các anh chị em. Họ đi ngang qua các anh chị em trên đường phố, ngồi cạnh các anh chị em trong trường học, và kết nối với các anh chị em trực tuyến” (“Đó Là một Phép Lạ,” *Liahona*, tháng Năm năm 2013, 78). ■

Chia Sẻ Phúc Âm trên Đường Phố, bài của Ken Spencer. Hai người truyền giáo này chia sẻ phúc âm với một người dân ông ở đằng trước một tiệm sách ở New Brunswick, New Jersey, Hoa Kỳ.

DO NHÀ Y CỦA VIỆN BÁO TẢNG LỊCH SỬ GIÁO HỘI

TẤM THẺ TÊN TRUYỀN GIÁO CỦA CÁC ANH CHỊ EM

“Nếu các anh chị em không phải là một người truyền giáo toàn thời gian với tấm thẻ tên truyền giáo gắn trên áo, thì bây giờ là lúc để vẽ một tấm thẻ tên trong lòng mình—vẽ như Phao Lô đã nói: ‘chẳng phải viết bằng mực, nhưng bằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống.’ ”

Anh Cả Neil L. Andersen thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Đó Là một Phép Lạ,” *Liahona*, tháng Năm năm 2013, 78.

DO NHẢY CỦA VIỆN BÁO TANG LỊCH SỬ GIÁO HỘI

Dân La Man Sê Nở Rộ như Bông Hồng, bài của Joselito Jesus Acevedo Garcia. Tấm hình này thể hiện tinh thần của công việc truyền giáo ở giữa những người nói tiếng Tây Ban Nha. Hai người truyền giáo chuẩn bị để giảng dạy phúc âm trong khi những người khác đi lo công việc hàng ngày của họ. Đền Thờ Lima Peru, tọa lạc ở giữa những ngôi nhà nhỏ và các động vật bản xứ, tiêu biểu cho sự phát triển của Giáo Hội.

Luôn Luôn là Người Truyền Giáo, bài của Juei Ing Chen. Các tín hữu của Giáo Hội ở Đài Loan, giống như những người truyền giáo ở khắp mọi nơi, tìm cách chia sẻ niềm vui của họ trong phúc âm và thánh thư. Thánh thư nằm trên bàn; và cái thùng cao màu xanh đựng các cuộn giấy gồm có tấm hình Đền Thờ Đài Bắc Đài Loan.

DO NHẢY CỦA VIỆN BÁO TANG LỊCH SỬ GIÁO HỘI

Những Người Truyền Giáo Thánh Hữu Ngày Sau ở Sierra Leone, bài của Emile Wilson. Phái bộ truyền giáo đầu tiên ở Sierra Leone được tổ chức ở Freetown vào ngày 1 tháng Bảy năm 2007. Freetown trở thành giáo khu thứ 3.000 trong Giáo Hội vào ngày 2 tháng Mười Hai năm 2012.

Bài của Anh Cà Eduardo Gavarret

Thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mười

SẮM SỬA VỀ NGÀY TRANH CHIẾN

*Cầu xin cho chúng ta, bằng cách đặt sự tin cậy
nơi Đấng Cứu Rỗi, Chúa Muôn Quân, được chuẩn bị
và không vấp ngã trên chiến trường.*

Vào năm 1485, Richard III lên ngôi vua ở nước Anh. Đó là một thời kỳ bất ổn, và Richard phải bảo vệ ngôi báu của mình nhiều hơn một lần. Nhưng ông là một cựu chiến binh quân sự giàu kinh nghiệm, một chiến sĩ dũng cảm và tài giỏi có trong tay một quân đội từ 8.000 đến 10.000 người.

Cùng năm đó, có một người đầy tham vọng muốn giành ngôi vua nước Anh tên là Henry Tudor, Bá Tước của Richmond, đã thách thức và đối đầu với Richard ở một nơi mà trận đánh được đặt theo tên của nó: Bosworth Field (Chiến Trường Bosworth). Không giống như Richard, Henry có rất ít kinh nghiệm chiến đấu, và lực lượng của ông chỉ có 5.000 người. Nhưng bên cạnh mình, ông đã có các cố vấn tốt—các nhà quý tộc đã tham gia vào trận đánh tương tự, trong đó có một số trận đánh với Richard. Buổi sáng của trận chiến đã đến, và mọi điều đều làm cho người ta nghĩ rằng Richard sẽ là người chiến thắng.

Một câu chuyện truyền thuyết bi thảm nổi tiếng tóm tắt các sự kiện của ngày 22 tháng Tám năm 1485. Buổi sáng hôm đó, Vua Richard và quân lính của ông chuẩn bị đối mặt với quân đội của Henry. Người chiến thắng trận chiến đó sẽ là

người cai trị nước Anh. Ngay trước khi trận chiến bắt đầu, Richard đã gửi một người giữ ngựa đi xem con ngựa yêu thích của mình đã sẵn sàng chưa.

Người giữ ngựa ra lệnh cho người thợ rèn: “Đóng móng cho ngựa nhanh lên. Nhà vua muốn cưỡi ngựa dẫn đầu đoàn quân của mình.”

Người thợ rèn đáp rằng người giữ ngựa sẽ phải chờ. Ông nói: “Tôi đã đóng móng ngựa cho tất cả các con ngựa trong quân đội của nhà vua mấy ngày qua, và bây giờ tôi phải đi lấy thêm sắt.”

Người giữ ngựa nôn nóng nói rằng ông không thể chờ được. Ông nói: “Những kẻ thù của nhà vua đang tiến lên ngay bây giờ, và chúng ta phải đọ sức với họ trên chiến trường. Hãy làm với những gì anh có sẵn vậy.”

Khi được ra lệnh, người thợ rèn đã làm hết khả năng của mình, làm ra bốn móng ngựa từ một thanh sắt. Sau khi đóng búa vào móng ngựa, ông đóng ba cây đinh lên trên móng ngựa. Tuy nhiên, khi cố gắng để đóng cái móng thứ tư, ông nhận ra rằng ông đã không có đủ đinh.

Ông nói với người giữ ngựa: “Tôi cần thêm một hoặc hai cây đinh nữa, và sẽ mất một thời gian để đóng búa vào móng ngựa.”

Tuy nhiên, người giữ ngựa không thể chờ đợi lâu hơn nữa. Ông nói: “Tôi nghe tiếng kèn bây giờ rồi. Ông không thể sử dụng những gì ông đã có được sao?”

Người thợ rèn trả lời rằng ông sẽ làm hết sức mình

nhưng ông không thể bảo đảm rằng cái móng ngựa thứ tư sẽ được giữ chặt.

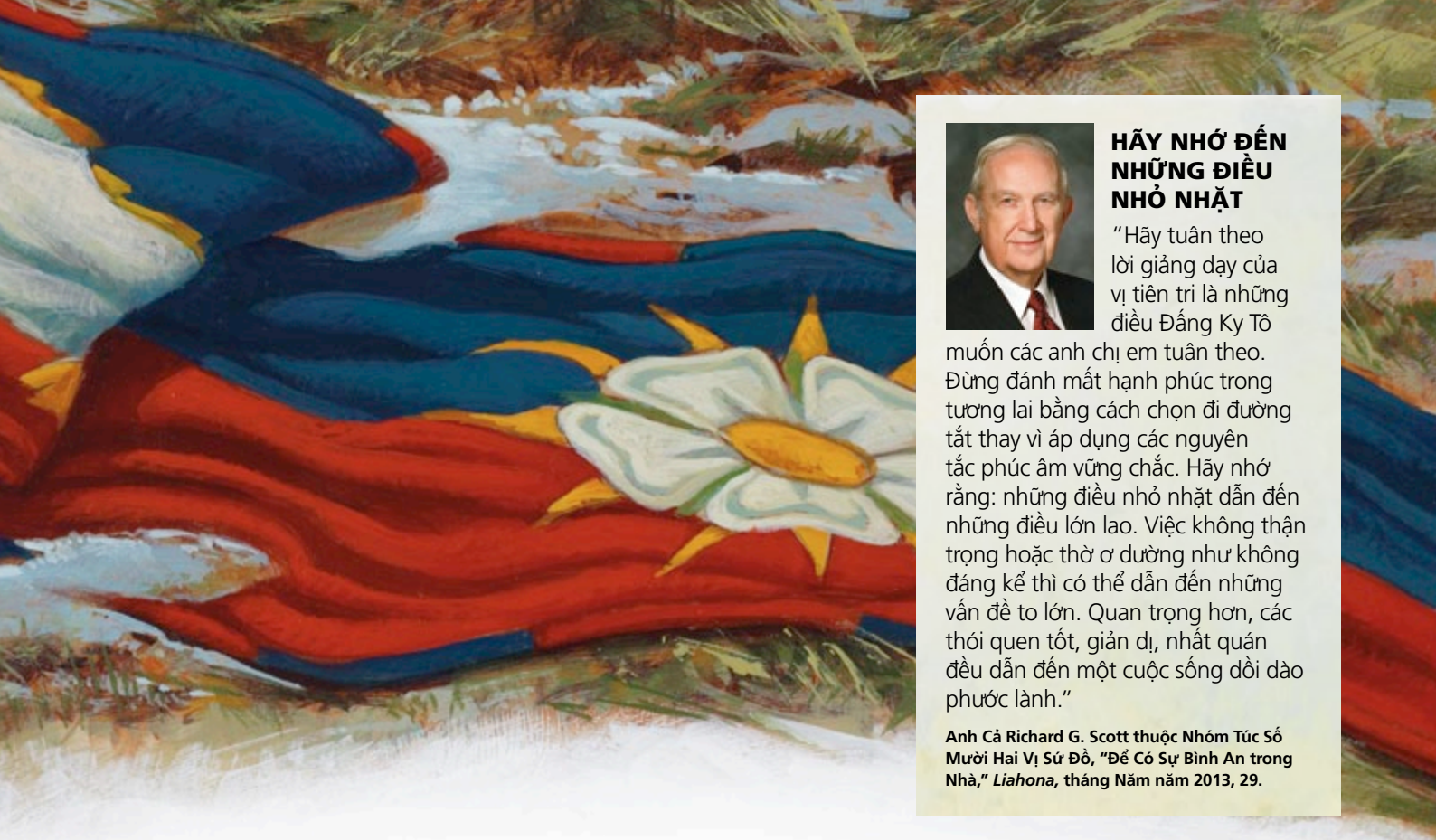
Người giữ ngựa ra lệnh: “Cứ đóng đinh lên nó đi. Và hãy nhanh lên, nếu không Vua Richard sẽ nổi giận với cả hai chúng mình đó.”

Trận chiến sắp bắt đầu. Để tập hợp quân lính của mình lại, Richard cưỡi ngựa ra trận, chiến đấu và thúc giục họ với lời kêu gọi: “Hãy tiến lên! Hãy tiến lên!”

Tuy nhiên, khi Richard nhìn ngang qua chiến trường thì ông thấy một số quân lính của mình ngã xuống. Lo sợ rằng các binh sĩ khác của mình cũng có thể bắt đầu rút lui, nên ông cưỡi ngựa phi nước đại về phía nơi quân lính của ông đã rút lui để khuyến khích họ tiếp tục chiến đấu. Nhưng trước khi Richard có thể tới được bên họ, thì con ngựa của ông vấp ngã, quăng nhà vua xuống đất. Một trong các móng ngựa, cũng giống như người thợ rèn đã lo sợ, đã rơi ra khi nhà vua đang cưỡi ngựa phi nước đại.

Richard nhảy lên từ mặt đất trong khi con ngựa của ông đứng dậy và chạy đi. Trong khi quân đội của Henry tiến lên, Richard vẫy cao thanh kiếm của mình trong không khí, hét lên: “Một con ngựa! Một con ngựa! Tôi sẵn sàng đánh đổi vương quốc của mình cho một con ngựa!”

Nhưng đã quá trễ. Đến lúc đó, quân lính của Richard đã tháo chạy vì sợ đoàn quân của Henry đang tiến lên, và Richard đã thua trận. Kể từ lúc đó người ta đã truyền tụng bài thơ này:

HÃY NHỚ ĐẾN NHỮNG ĐIỀU NHỎ NHẶT

“Hãy tuân theo lời giảng dạy của vị tiên tri là những điều Đấng Ky Tô

muốn các anh chị em tuân theo. Đừng đánh mất hạnh phúc trong tương lai bằng cách chọn đi đường tắt thay vì áp dụng các nguyên tắc phúc âm vững chắc. Hãy nhớ rằng: những điều nhỏ nhặt dẫn đến những điều lớn lao. Việc không thận trọng hoặc thờ ơ dường như không đáng kể thì có thể dẫn đến những vấn đề to lớn. Quan trọng hơn, các thói quen tốt, giản dị, nhất quán đều dẫn đến một cuộc sống dồi dào phước lành.”

Anh Cả Richard G. Scott thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Đế Có Sự Bình An trong Nhà,” *Liahona*, tháng Năm năm 2013, 29.

*Vì thiếu một cây đinh, nên một móng ngựa bị mất,
Vì thiếu một móng ngựa nên một con ngựa bị mất,
Vì thiếu một con ngựa, nên bị thua trận,
Vì thua một trận chiến, nên một vương quốc đã bị mất,
Và tất cả chỉ vì thiếu một cây đinh cho cái móng ngựa.¹*

Tập Trung vào Nguyên Tắc của Chúng Ta

Khi suy nghĩ về câu chuyện này, tôi nghĩ về một điều gì đó giản dị như một cái móng ngựa bị đóng cầu thả đã dẫn đến một sự thay đổi trong lịch sử. Chúng ta có thể so sánh cây đinh bị thiếu với các nguyên tắc của phúc âm. Việc thiếu các nguyên tắc phúc âm và các giá trị và sự thực hành liên quan của các nguyên tắc đó có thể làm cho chúng ta bất lực trên chiến trận chống lại cám dỗ và điều tà ác.

Cuộc sống và gia đình của chúng ta đang thiếu những điều thực hành nào? Chúng ta có xao lãng việc cầu nguyện riêng cá nhân hoặc chung với gia đình không? Có siêng năng nghiên cứu thánh thư không? Có thường xuyên tổ chức buổi họp tối gia đình không? Có đóng tiền thập phân đầy đủ không? Có phục vụ các anh chị em của chúng ta không? Có tuân thủ ngày Sa Bát không? Có đi thờ phượng trong đền thờ không? Có yêu thương những người lân cận của chúng ta không?

Mỗi người chúng ta có thể đánh giá cuộc sống của mình và tìm thấy những gì chúng ta có thể thiếu sót — nguyên tắc hay những điều thực hành nào cần phải *giữ chặt* hơn trong cuộc sống và trong gia đình của mình.

Sau đó, sau khi nhận ra nguyên tắc hay điều thực hành đó, thì chúng ta có thể hành động một cách siêng năng và quyết tâm để *thắt chặt nền tảng*—để sống theo nguyên tắc đó một cách đầy đủ hơn và chuẩn bị kỹ hơn cho bản thân mình và gia đình mình để đứng lên bênh vực cho điều đúng.

Trong sách Giáo Lý và Giao Ước, Chúa dạy: “Cũng hãy lấy sự cứu rỗi làm mào trụ, và cầm gươm của Thánh Linh ta, mà ta sẽ đổ lên các ngươi, cùng lời nói của ta mà ta sẽ tiết lộ cho các ngươi, và hãy . . . trung thành cho tới ngày ta đến” (27:18).

Đấng Cứu Rỗi đã hứa với các tôi tớ trung tín của Ngài: “Cánh tay của họ sẽ là cánh tay ta, và ta sẽ là cái mộc và cái khiên của họ; ta sẽ thắt lưng họ lại và họ sẽ chiến đấu anh dũng cho ta; . . . ta sẽ bảo tồn họ bằng ngọn lửa phần nộ của ta” (GLGƯ 35:14).

Cầu xin cho chúng ta nhớ rằng, như sách Châm Ngôn dạy, cho dù “ngựa sấm sửa về ngày tranh chiến; Nhưng sự thắng trận thuộc về Đức Giê Hô Va” (21:31). Cầu xin cho chúng ta tuân theo lời mời của Mô Rô Ni để “đến cùng Đấng Ky Tô để được toàn thiện trong Ngài” (Mô Rô Ni 10:32). Và cầu xin cho chúng ta được chuẩn bị và không vấp ngã trên trận chiến chống lại điều ác, bằng cách đặt sự tin cậy nơi Đấng Cứu Rỗi, Chúa Muôn Quân. ■

GHI CHÚ

1. Xin xem “For Want of a Horseshoe Nail,” trong William J. Bennett, xuất bản., *The Book of Virtues: A Treasury of Great Moral Stories* (1993), 198–200.

Xúc Tiến

NHANH CÔNG VIỆC CỨU RỒI

Khi mời gọi, yêu thương và phục vụ những người khác, chúng ta trở thành các môn đồ chân chính của Chúa Giê Su Kỵ Tô và giúp xúc tiến nhanh công việc cứu rỗi.

Mặc dù có sự phấn khởi về việc những người truyền giáo toàn thời gian làm việc trực tuyến và hướng dẫn những cuộc tham quan trong các nhà hội, nhưng những thay đổi đó chỉ là một phần nhỏ của bức tranh lớn về công việc cứu rỗi. Quan trọng hơn nhiều là chúng ta, với tư cách là tín hữu, phù hợp như thế nào với bức tranh lớn hơn về công việc cứu rỗi. Chúng ta đang không được yêu cầu tham gia vào một chương trình mới. Chúng ta chỉ được khuyến khích để làm môn đồ chân chính của Chúa Giê Su Kỵ Tô. Vai trò của chúng ta là để hòa mình trong yêu thương và phục vụ những người xung quanh—an ủi một đồng nghiệp đang hoạn nạn, mời gọi bạn bè của chúng ta đến dự một lễ báp têm, giúp đỡ một người hàng xóm lớn tuổi làm công việc vườn tược, mời một tín hữu kém tích cực đến ăn một bữa ăn, hoặc giúp một người hàng xóm làm công việc lịch sử gia đình. Đây là tất cả những cách vui vẻ tự nhiên để mời các tín hữu kém tích cực và những người không cùng tín ngưỡng với chúng ta bước vào cuộc sống của chúng ta và do đó đến với ánh sáng của phúc âm. Việc chia sẻ với họ những thời gian vui vẻ và thời gian thiêng liêng của cuộc sống chúng ta có thể thực sự là cách hiệu quả nhất mà bất cứ ai trong chúng ta cũng có thể “lao nhọc trong vườn nho của [Chúa Giê Su Kỵ Tô] ngõ hầu cứu rỗi linh hồn con người” (GLGƯ 138:56).

Công Việc Cứu Rỗi Là Gì?

Công việc cứu rỗi là công việc của Cha Thiên Thượng “để mang lại sự bất diệt và cuộc sống vĩnh cửu cho loài người. để mang lại sự bất diệt và cuộc sống vĩnh cửu của con người” (Môi Se 1:39). Công việc quan trọng này gồm có công việc truyền giáo của người tín hữu, giữ chân người cải đạo, làm cho các tín hữu kém tích cực hoạt động trở lại, công việc đền thờ và lịch sử gia đình, và giảng dạy phúc âm.¹ Chúng ta thường nghĩ rằng những khía cạnh này của phúc âm là không liên quan. Nhưng trong *Công Việc Cứu Rỗi: Phần Phát Sóng dành cho Giới Lãnh Đạo của Giáo Hội Toàn Cầu* vào ngày 23 tháng 6 năm 2013, Anh Cả Russell M. Nelson thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Sứ Đồ đã dạy rằng “công việc đó thực sự không thể tách rời ra được. Những nỗ lực này

HÌNH MINH HỌA DO DAVID STOKER CHỤP

không riêng rẽ mà chúng đều là tất cả các phần của công việc cứu rỗi.”²

Cụm từ “Xúc Tiến Nhanh Công Việc Cứu Rỗi—tên của trang mạng hướng dẫn phần phát sóng (hasteningthework.lds.org)—âm chỉ lời hứa của Chúa: “Này, ta sẽ gấp rút làm công việc của ta vào đúng kỳ của nó” (GLGU 88:73).

Các giáo lễ thiết yếu của chức tư tế—phép báp têm, lễ xác nhận, lễ sắc phong chức tư tế cho nam giới, và các giáo lễ đền thờ—là những sự kiện quan trọng dọc theo con đường của chúng ta để trở về cùng Cha Thiên Thượng. Khi tham gia vào công việc cứu rỗi, chúng ta tuân theo và soi dẫn những người khác để đi theo con đường giao ước này.

Các Tín Hữu và Những Người Truyền Giáo Cùng Nhau Làm Việc dưới Các Chia Khóa của Chức Tư Tế

Đã đến lúc để một lần nữa tập trung vào nguyên tắc cơ bản mà các tín hữu trong Giáo Hội của Chúa được dành cho việc được mời gọi để tham gia hoàn toàn vào công việc cứu rỗi của Ngài. Các chủ tịch giáo khu và các giám trợ nắm giữ các chìa khóa chức tư tế của công việc truyền giáo trong các đơn vị Giáo Hội của họ³ và giúp các tín hữu làm những gì mà các môn đồ chân chính của Đấng Ky Tô làm—tức là chia sẻ ánh sáng phúc âm. Các chủ tịch phái bộ truyền giáo nắm giữ các chìa khóa của chức tư tế, chìa khóa này cho phép họ hướng dẫn công việc của những người truyền giáo mà họ lãnh đạo.⁴ Những người truyền giáo toàn thời gian được huấn

luyện để giảng dạy cho những người đã được chuẩn bị để tiếp nhận phúc âm. Họ giúp các tín hữu với công việc truyền giáo của các tín hữu, chứ không phải ngược lại. Như vậy, những người truyền giáo toàn thời gian và các tín hữu truyền giáo là những người cộng sự trong việc đem phúc âm vào cuộc sống của những người mà Chúa đã chuẩn bị để tiếp nhận phúc âm.

Trong thời gian phát sóng, Chủ Tịch Thomas S. Monson nói: “Bây giờ là lúc để cho các tín hữu và những người truyền giáo đến với nhau, cùng nhau làm việc, để lao động trong vườn nho của Chúa nhằm mục đích mang những người khác đến cùng Ngài. Ngài đã chuẩn bị các phương tiện để chúng ta chia sẻ phúc âm trong vô số cách thức, và Ngài sẽ giúp chúng ta trong khi lao nhọc nếu chúng ta sẽ hành động trong đức tin để hoàn thành công việc của Ngài.”⁵

Anh Cả Neil L. Andersen của Nhóm Túc Mười Hai Sứ Đồ đã nói về tầm quan trọng của tình yêu thương. Ông nói: “Chúng ta cùng làm việc với nhau trong đức tin và tình đoàn kết—đức tin rằng Chúa sẽ hướng dẫn các bước của chúng ta, và tình đoàn kết với nhau và với những người

truyền giáo, luôn luôn được thúc đẩy bởi tình yêu mến dành cho [Chúa Giê Su Ky Tô], dành cho nhau và cho những người chúng ta phục vụ.”⁶

Hội Đồng Tiểu Giáo Khu Hướng Dẫn, Những Người Lãnh Đạo Truyền Giáo Tiểu Giáo Khu Phối Hợp

Dưới sự hướng dẫn của vị giám trợ, hội đồng tiểu giáo khu tạo điều kiện, hỗ trợ, phối hợp các nỗ lực của các tín hữu trong tiểu giáo khu bằng cách hoạch định và hướng dẫn công việc cứu rỗi cho tiểu giáo khu.⁷

Là một thành viên của hội đồng tiểu giáo khu, người lãnh đạo truyền giáo của tiểu giáo khu “phối hợp các nỗ lực của tiểu giáo khu để tìm kiếm, giảng dạy và làm phép báp têm cho những người tâm đạo. Ông phối hợp công việc này với công việc của những người truyền giáo toàn thời gian.”⁸

Khi ngõ lời cùng những người lãnh đạo truyền giáo trong tiểu giáo khu, Anh Cả Nelson nói: “Giúp [những người truyền giáo] làm cho quyển sổ hẹn của họ đầy áp với các cơ hội và cuộc hẹn có ý nghĩa, để họ sẽ không có thời giờ để gõ cửa trong khi đi tìm kiếm người để giảng

đạy. . . [Các anh em] là đường dây kết nối giữa những người truyền giáo, hội đồng tiểu giáo khu, và các tín hữu của tiểu giáo khu.”⁹

Thước Đo Đích Thực của Sự Thành Công

Là Các Thánh Hữu Ngày Sau, chúng ta được phước sống trong thời gian này khi Chúa đang xúc tiến nhanh công việc của Ngài. Vì Thượng Đế có một mục đích trong việc đặt chúng ta trên thế gian vào thời điểm này, nên chúng ta có khả năng làm nhiều hơn chúng ta nghĩ rằng mình có thể làm. Miễn là chúng ta tìm đến với lòng nhân từ và tình yêu thương đối với những người cần tình bạn và sự giúp đỡ của chúng ta, thì chúng ta sẽ không thất bại. Những người truyền giáo thành công là nhờ chúng ta tuân theo sự soi dẫn, là điều tuôn chảy vào tâm trí chúng ta và bằng cách giản dị mời những người khác vào cuộc sống có phúc âm được đặt làm trọng tâm của chúng ta. Lời mời là thước đo đầu hiệu của sự thành công, không phải là người ta có chịu phép báp têm hoặc trở nên tích cực trong Giáo Hội hay không. Như Anh Cả Jeffrey R. Holland thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ nói về đạo quân truyền giáo hùng mạnh hiện đang phục vụ truyền giáo: “Bây giờ là lúc chúng ta phải nói: ‘Họ đến đây rồi.’ Tất cả chúng ta cần phải hoạch định và sử dụng nguồn lực được Thượng Đế ban cho một cách hiệu quả nhất có thể được.”¹⁰

Đây là lúc cho tất cả chúng ta hiểu rõ hơn vai trò của mình trong việc xúc tiến nhanh công việc cứu rỗi. Khi chúng ta làm công việc truyền giáo của tín hữu, giữ chân người cải đạo, làm cho các tín hữu kém tích cực hoạt động trở lại, công việc đền thờ và lịch sử gia đình, và giảng dạy phúc âm làm một phần tự nhiên của cuộc sống chúng ta, thì chúng ta sẽ trải qua niềm vui lớn lao và được ban cho các ân tứ thuộc linh cần thiết để củng cố Giáo Hội trong thế kỷ 21. ■

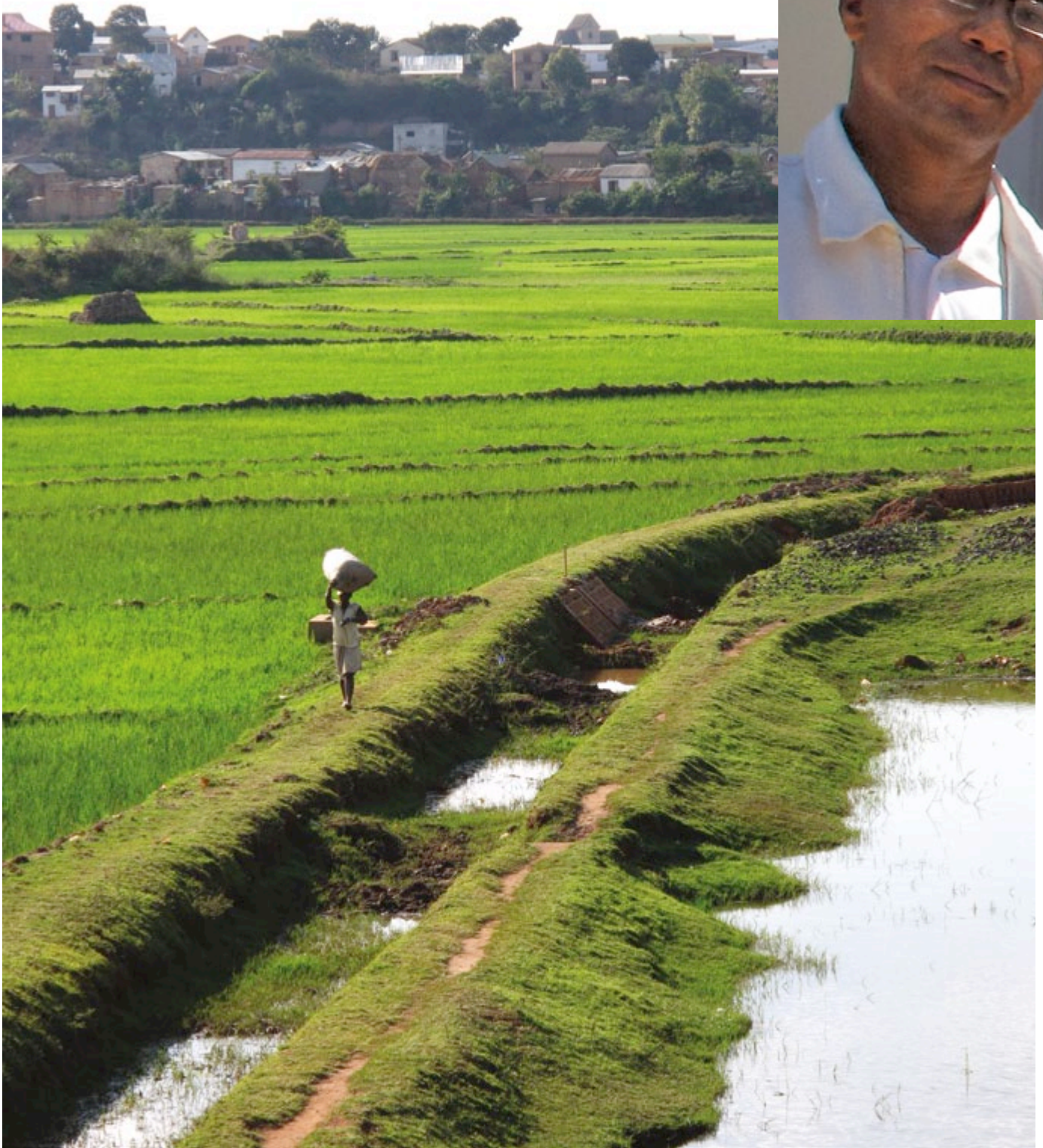
GHI CHÚ

1. Xin xem *Handbook 2: Administering the Church* (2010), chương 5.
2. Russell M. Nelson, *Công Việc Cứu Rỗi: Phần Phát Sóng dành cho Giới Lãnh Đạo của Giáo Hội Toàn Cầu*, ngày 23 tháng Sáu năm 2013, hasteningthework.lds.org.
3. Xin xem *Handbook 2*, 5.1.6; 5.1.9.
4. Xin xem *Handbook 2*, 5.1.6.
5. Thomas S. Monson, *Công Việc Cứu Rỗi*, hasteningthework.lds.org.
6. Neil L. Andersen, *Công Việc Cứu Rỗi*, hasteningthework.lds.org.
7. Xin xem *Handbook 2*, 5.1.2.
8. *Handbook 2*, 5.1.3.
9. Russell M. Nelson, *Công Việc Cứu Rỗi*, hasteningthework.lds.org.
10. Jeffrey R. Holland, *Công Việc Cứu Rỗi*, hasteningthework.lds.org.

Muốn xem video *Công Việc của Sự Cứu Rỗi: Phần Phát Sóng dành cho Giới Lãnh Đạo của Giáo Hội trên Toàn Cầu* bằng 26 ngôn ngữ, xin vào hasteningthework.lds.org. Anh em cũng có thể tìm thấy phần phát sóng đã lưu trữ trong văn khố bằng 59 ngôn ngữ tại lds.org/broadcasts. Sách *Handbook 2: Administering the Church* có thể tìm thấy bằng 29 ngôn ngữ tại lds.org/manual/handbook.

Việc lái xe chở những người truyền giáo trong một chiếc xe taxi đã bắt đầu cho Roger Randrianarison bước đi trên con đường làm môn đồ.

TRỞ THÀNH MỘT Người Có Sự Bình An

*Đền thờ, phái bộ truyền giáo,
và sự phục vụ đã giúp Roger và
gia đình ông hướng tới việc trở
thành một gia đình vĩnh cửu.*

Bài của Matthew D. Flitton

Các Tạp Chí Giáo Hội

Roger Randrianarison biết rằng một điều nào đó đang thiếu sót trong cuộc sống gia đình của ông.

Ông nói: “Tôi đã cầu nguyện lên Thượng Đế để Ngài giúp tôi tìm thấy một điều gì để hướng dẫn gia đình của tôi. Tôi đã có ước muốn dẫn dắt gia đình mình trong một điều gì đó tốt lành, một điều gì đó sẽ dẫn dắt đến con đường đúng.”

Ông đã quan tâm đến việc nuôi dạy ba đứa con của mình—hai đứa con trai, Randrianandry và Sedindirina, và một đứa con gái, Nirina. Ông không vui sướng vì bản tính nóng nảy của ông đã dẫn đến những thử thách trong gia đình. Ông muốn trở thành một người cha nhân từ hơn.

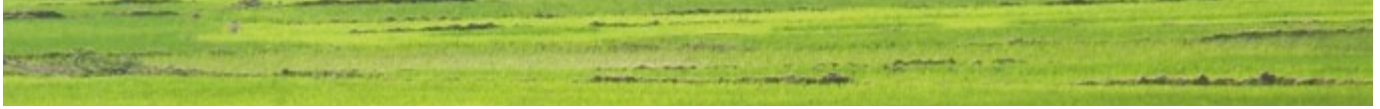
Ông nói: “Tôi đã quyết định rằng tôi là người phải thay đổi vì tôi đã thấy con người mà tôi đã trở thành.”

Một vài năm trước đó, Roger bị mất cơ sở kinh doanh xây dựng và đang làm việc lái xe taxi ở Antananarivo, Madagascar. Một ngày nọ, ông lái xe chở hai chị truyền giáo.

Ông nói: “Ngay khi vào trong xe, họ hỏi tên tôi và hỏi tôi có gia đình không. Họ hỏi tôi có biết Thượng Đế là ai không và tôi có cầu nguyện lên Ngài không.”

Những người truyền giáo hát những bài ca với Roger trong khi đi xe và mời ông đến nhà thờ. Ông đã cố gắng đi một vài lần nhưng không thể nào sắp xếp được các buổi họp vào trong lịch trình của mình, và ông mất liên lạc với những người truyền giáo.

Khoảng năm tháng sau đó, vào một ngày nọ, Roger đang làm việc ở nhà thì nghe hai người truyền giáo nói chuyện với người nào đó ở bên ngoài hàng rào của mình. Roger biết rằng họ sẽ đến nói chuyện với ông. Ông cảm thấy như mình nên trả lời có cho bất cứ câu hỏi nào mà họ sẽ hỏi ông.

Việc nghiên cứu phúc âm chung với gia đình đã giúp gia đình Randrianarison trở nên gần gũi nhau hơn.

Sau khi tự giới thiệu, những người truyền giáo hỏi ông ta có biết về Thượng Đế không? Có. Ông ta có muốn cầu nguyện lên Thượng Đế không? Có. Ông ta có muốn nói chuyện với những người truyền giáo không? Có. Khi nào? Bây giờ. Những người truyền giáo nói rằng họ sẽ trở lại trong 20 phút. Khi trở lại, họ đã dẫn theo một tín hữu sống gần đó.

Những người truyền giáo đã giảng dạy cho Roger nhiều lần trong một tháng tại nhà của ông. Vì những điều mà họ đã nghe nói về Giáo Hội, nên cả gia đình còn lại của ông đã không muốn học hỏi với những người truyền giáo. Sau một tháng học hỏi về phúc âm, Roger đi nhà thờ với những người truyền giáo. Sự đón tiếp tử tế mà ông đã cảm nhận được đã để lại một ấn tượng nơi ông. Ông nói: “Các tín hữu đã đón tiếp giống như họ đã biết tôi lâu lắm vậy.”

Roger trở về nhà từ nhà thờ và nói với gia đình mình rằng ông sẽ chịu phép báp têm trong một tháng nữa và họ được tự do để chọn gia nhập Giáo Hội hay không. Họ yêu cầu ông chờ đợi để họ có thể tham gia với ông. Họ bắt đầu tham dự các buổi họp và cũng ngạc nhiên một cách thú vị.

Lần đầu tiên con trai cả của Roger là Randrianandry tham dự các buổi họp của Giáo Hội, điều đó đã để lại một ấn tượng lâu dài nơi cậu ta. Cậu ta nói: “Lần đầu tiên tôi đến nhà thờ tôi đã rất ngạc nhiên bởi vì có những người quá khiêm nhường. Trước hết, họ mặc quần áo thích

hợp với việc đi nhà thờ. Sau đó tôi nhận ra rằng họ đã thực sự ở đó vì một mục đích, chứ không phải để khoe khoang với người khác.”

Gia đình Randrianarison chịu phép báp têm chung với nhau vào ngày 20 tháng Hai năm 2003. Vào lúc đó Nirina được 8 tuổi, Sedinirina 17 tuổi, và Randrianandry 19 tuổi. Gia đình ngừng làm việc vào ngày Chủ Nhật và đặt ưu tiên cho việc sống theo phúc âm.

Những thay đổi

Arelina, vợ của Roger, nói: “Sau khi chịu phép báp têm, tôi đã thấy rất nhiều thay đổi trong nhà của chúng tôi. Căn nhà của chúng tôi trở thành một căn nhà thiêng liêng, và có rất nhiều phước lành, cả vật chất lẫn tinh thần, đến từ việc sống theo phúc âm.”

Từ một quan điểm về vật chất, Roger công nhận rằng chính Cha Thiên Thượng đang giúp ông xây dựng lại cơ sở kinh doanh của mình. Sau hai năm lái xe taxi và làm bất cứ việc gì ông có thể làm để chu cấp cho gia đình mình, thì ông bắt đầu nhận được các hợp đồng xây dựng. Ông nói: “Tôi tin rằng Thượng Đế luôn luôn ban phước cho tôi khi tôi quyết định noi theo Ngài.”

Nhưng mấy đứa con trai của ông nói rằng sự thay đổi lớn nhất mà họ đã thấy là tính khí của cha họ. Họ mô tả cha họ bây giờ là một tấm gương về sự khiêm nhường và lòng nhân từ. Roger nói rằng phúc âm đã thuyết phục ông

phải thay đổi. Kể từ khi bắt đầu nghiên cứu phúc âm, Roger đã cố gắng lấp đầy cuộc sống của mình với những điều tốt lành.

Ông nói: “Vì những lời giảng dạy của phúc âm, nên tôi không bao giờ mất bình tĩnh nữa.” “Đôi khi có những hành động khiêu khích, nhưng phúc âm ở trong lòng tôi, trong suy nghĩ của tôi, và trong linh hồn của tôi. Phúc âm giúp tôi bình tĩnh.”

Khi gặp tình huống khó chịu, Roger chính là người giúp cho những người trong gia đình giữ bình tĩnh và nhắc nhở họ hành động như Đấng Cứu Rỗi hành động.

Sedinirina nói: “Cha tôi đã trở nên khiêm nhường và bây giờ chăm sóc gia đình chúng tôi với tình yêu thương.” “Khi nhìn vào sự thay đổi ở cha tôi, tôi rất biết ơn Cha Thiên Thượng, về phúc âm, và về việc làm tín hữu của Giáo Hội.”

Một Gia Đình Vĩnh Cửu

Trong năm 2006, với sự giúp đỡ của Quỹ Trung Ương Phụ Giúp Người Đi Đền Thờ, Roger và Arelina đi Johannesburg, Nam Phi, để được làm lễ gắn bó trong đền thờ.

Từ năm 2009 đến 2011, Sedinirina và Randrianandry phục vụ truyền giáo ở Nam Phi—Sedinirina ở Cape Town và Randrianandry ở Johannesburg. Một phần động lực của họ để phục vụ là nhằm giúp các gia đình khác thay đổi, cũng giống như gia đình của họ đã thay đổi.

Randrianandry nói: “Một phép lạ giống như vậy có thể xảy ra, và nó đã xảy ra là nhờ những người truyền giáo đã đến nhà chúng tôi.” “Vậy nên tôi đã mong muốn làm điều tương tự cho một gia đình ở nơi nào đó.”

Quyết định đó đã mang đến một phước lành khác nữa cho gia đình Randrianarison. Cả Sedinirina lẫn Randrianandry đều sẽ cùng ở trong Trung Tâm Huấn Luyện Truyền Giáo Johannesburg trong một thời gian chín ngày. Roger sắp xếp để bay đến Nam Phi với Arelina và con gái của họ, Nirina, để cả gia đình có thể được làm lễ gắn bó trong đền thờ. Nirina, 14 tuổi vào lúc đó, đã nói rằng rất khó để mô tả kinh nghiệm và cảm nghĩ của mình.

Em ấy nói: “Việc đó đã củng cố đức tin của tôi và giúp tôi cảm thấy gắn gũi với Thượng Đế hơn.”

Ngày nay những người trong gia đình đó cố gắng xây dựng và củng cố những người xung quanh họ. Roger phục vụ với tư cách là giám trợ của tiểu giáo khu của ông. Arelina làm việc trong Hội Thiếu Nhi với chương trình Đức Tin nơi Thượng Đế. Sedinirina là phụ tá thư ký giáo khu. Randrianandry là phụ tá thư ký tiểu giáo khu. Nirina là người điều khiển nhạc của tiểu giáo khu.

Phúc âm đã là câu trả lời cho những lời cầu nguyện trong nhà của gia đình Randrianarison. Phúc âm đã chữa lành những nỗi đau đớn xưa kia về mặt tình cảm, mang họ đến gần hơn, và cho họ cơ hội để được sống bên nhau vĩnh viễn. Phúc âm đã dạy cho Roger biết yêu thương. Ông nói: “Cuộc sống gia đình là một cuộc sống đầy yêu thương.” ■

Chuyến đi đến Nam Phi để được làm lễ gắn bó trong Đền Thờ Johannesburg đã củng cố gia đình Randrianarison.

QUỸ PHỤ GIÚP NGƯỜI ĐI ĐỀN THỜ

“Trên thế giới vẫn còn có những khu vực là nơi đền thờ còn ở rất xa các tín hữu của chúng ta đến mức họ không thể trang trải cho chuyến đi xa cần thiết để đi đến đền thờ. Như vậy, các tín hữu này không thể dự phần vào các phước lành thiêng liêng và vĩnh cửu do đền thờ mang lại. Để giúp đỡ trong phương diện này, chúng ta có Quỹ Trung Ương Phụ Giúp Người Đi Đền Thờ. Quỹ này trang trải chi phí chỉ cho một chuyến đi đền thờ cho những người không thể đi đền thờ bằng bất cứ cách nào khác, và họ đang ước mong rất nhiều để có được cơ hội đó. Bất cứ ai mong muốn đóng góp vào quỹ này chỉ cần viết chi tiết lên trên mẫu đóng góp thường lệ và đưa cho vị giám trợ.”

Chủ Tịch Thomas S. Monson, “Khi Chúng Ta Gặp Lại Nhau Lần Nữa,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2011, 5.

MATTHEW SẼ TRỞ LẠI KHÔNG?

Chúng tôi có một nhóm thiếu niên vững mạnh trong tiểu giáo khu của chúng tôi, nhưng con trai của chúng tôi là Matthew bắt đầu chơi với một thiếu niên ngoại đạo là đứa cũng chia sẻ nỗi đam mê về xe hơi và bất cứ điều gì thuộc cơ khí với nó. Rủi thay, người thiếu niên này xuất thân từ một gia đình không quý trọng tôn giáo. Cha mẹ của em ấy cho phép uống rượu và hút thuốc trong nhà của họ và không tin rằng sống trong sạch về mặt đạo đức là quan trọng.

Matthew đã giành được hạng cao nhất trong Hướng Đạo, nhưng nó không tham dự buổi họp phát giải thưởng vì nó đã ngừng sống theo các tiêu chuẩn của Hướng Đạo. Tôi thu góp tất cả các giải thưởng Hướng Đạo của nó và làm một cái hộp trưng bày các giải thưởng đó. Sau đó, tôi mang cái hộp ấy cất đi, với hy vọng rằng một ngày nào đó nó sẽ có giá trị đối với con tôi. Khi được 16 tuổi, Matthew hút thuốc, uống rượu và dùng ma túy. Nó bỏ học và dạn vào sống với bạn

gái của nó. Trong hai năm, chúng tôi ít gặp nó.

Chúng tôi rất buồn. Chúng tôi không biết nó có bao giờ trở về với gia đình và tín ngưỡng của mình không, nhưng chúng tôi quyết định noi theo tấm gương của An Ma trong việc đối phó với đứa con trai ương ngạnh của ông. An Ma vẫn tiếp tục yêu thương con trai của mình và cầu nguyện với đức tin rằng con trai của mình sẽ “được mang tới sự hiểu biết lẽ thật” (Mô Si A 27:14).

Chúng tôi đã cầu nguyện liên tục rằng Chúa sẽ can thiệp vào cuộc sống của Matthew, và chúng tôi nắm lấy mọi cơ hội để bày tỏ bằng lời nói và hành động là chúng tôi yêu thương nó biết bao. Khi nó về thăm nhà, chúng tôi đã không nói bất cứ điều gì để nó có thể hiểu là lời chỉ trích hay phê phán. Chúng tôi chỉ bày tỏ niềm vui của mình khi gặp nó.

Một ngày nọ, Matthew về nhà và nói rằng nó muốn nói chuyện. Nó nói rằng nó đã gặp một cô gái tại một

bữa tiệc, cô gái này có những câu hỏi về Giáo Hội. Trước khi có thể nói với cô ta rằng nó không còn biết những câu trả lời nữa, thì những lời nói bắt đầu thốt ra khỏi miệng của nó. Nó thấy là mình đã trả lời cho những câu hỏi của cô ta nhanh như khi cô ta hỏi vậy. Matthew nói là nó không nhớ đã học được những điều mà nó nói, nhưng nó biết những lời nói của nó là chân chính. Nó tự hỏi tại sao nó đã sống cuộc sống như vậy khi nó vẫn còn tin vào phúc âm.

Sau ba ngày suy ngẫm kỹ trong lòng, nó đã quyết định bỏ lại đằng sau cuộc sống nó đang sống. Nó đã trở về nhà để yêu cầu được giúp đỡ trong việc bắt đầu lại.

Matthew gọi điện thoại cho một người họ hàng ở trong một tiểu bang khác là người đã khắc phục những khó khăn tương tự và hỏi là nó có thể đến ở với người họ hàng đó không. Người họ hàng đó đồng ý, và Matthew bắt đầu tham dự các buổi họp Giáo Hội với anh ta và gặp vị giám trợ để được giúp đỡ với tiến trình hồi cải. Nó cảm nhận được tình yêu thương và sự hỗ trợ và trở nên tích cực hoạt động trong Giáo Hội.

Cuối cùng, nó gặp một thiếu nữ duyên dáng ngay chính. Chúng yêu nhau và kết hôn trong đền thờ.

Khi đứa con đầu lòng của chúng ra đời, tôi đã đến thăm và mang theo cái hộp đựng các giải thưởng Hướng Đạo mà tôi đã làm. Nó rất vui mừng và hãnh diện treo cái hộp đó ở một nơi dễ thấy trong nhà của nó.

Một thiên sứ đã không hiện đến với con trai của chúng tôi, như đã xảy ra với An Ma Con. Nhưng sự trở lại với lẽ thật của Matthew thật là kỳ diệu. ■
Ẩn danh

Tôi thu góp tất cả các giải thưởng Hướng Đạo của Matthew và làm một cái hộp trưng bày các giải thưởng đó. Sau đó, tôi mang cái hộp ấy cất đi với hy vọng rằng một ngày nào đó nó sẽ có giá trị đối với con tôi.

TÔI ĐÃ VỀ ĐẾN NHÀ

Là một phần của dự án phục vụ, tôi đi đến Rwanda cùng với một vài bác sĩ khác để giúp đỡ nhu cầu về y tế cho những người dân ở đó. Sau hai tuần, vào gần cuối chuyến đi của mình, nỗi nhớ nhà len lỏi vào trong tâm tư tôi. Tôi nhớ gia đình mình, chiếc giường thoải mái của mình, và nhà của mình.

Vào ngày Chủ Nhật cuối cùng của tôi ở châu Phi, tôi đã có thể sắp xếp lịch trình của mình để có thể đi nhà thờ. Mặc dù Giáo Hội vẫn chưa được chính thức công nhận ở Rwanda, nhưng tôi đã có thể tìm ra thời gian nhóm họp và những chỉ dẫn đi đường trên trang mạng của Giáo Hội.

Và những chỉ dẫn đi đường thật là lạ: “Đi bộ xuống con đường lát đá cuội đối diện với tòa nhà Giáo Vụ. Tìm một cánh cổng mở. Sau đó đi xuống các bậc thềm.”

Trong khi làm theo những chỉ dẫn này, tôi bắt đầu nghe rõ điệp khúc của một bài thánh ca quen thuộc. Tôi bước xuống các bậc thềm, và những lời của bài ca “Tìm Đâu Cho Thấy một Nền Vững Vàng” (*Thánh Ca và Các Bài Ca Thiếu Nhi*, trang 6) vang vọng đến tai tôi. Các bậc thềm này kết thúc tại một tòa nhà nhỏ, nơi có hàng chục người tươi cười đang đứng cạnh lối vào. Mặc dù là một người lạ mặt đối

với giáo đoàn, nhưng tôi cảm thấy gần gũi họ ngay lập tức. Hàng chục anh chị em người Rwanda bước tới bắt tay tôi, và trong khi làm như vậy, một gánh nặng về nỗi cô đơn đang đè nặng trên lưng tôi giờ đây đã được cất khỏi—tôi đã về đến nhà!

Khi bước vào tòa nhà, tôi đã tham dự một buổi họp điển hình dài ba giờ đồng hồ không khác gì với buổi họp ở tiểu giáo khu ở nhà của tôi

Mặc dù thực tế tôi là một người lạ mặt đối với giáo đoàn, nhưng tôi cảm thấy gần gũi họ ngay lập tức. Hàng chục anh chị em người Rwanda bước đến bắt tay tôi.

ở California. Những người nắm giữ Chức Tư Tế A Rôn chuyển Tiệc Thánh, những bài nói chuyện tập trung vào Đấng Cứu Rỗi, và ngay cả bài học trong Trường Chủ Nhật cũng là cùng một bài học được giảng dạy tại tiểu giáo khu nhà của tôi vào tuần đó.

Quan trọng hơn hết, Thánh Linh của Chúa đã tràn ngập trong buổi lễ. Rõ ràng, là Chúa đã mỉm cười hài lòng với những người tốt lành này đang cố gắng hết sức mình để phục vụ Ngài. Tôi biết được rằng trong năm ngoài, chỉ có một số ít các tín hữu người Rwanda tham dự các buổi lễ ở đây. Tuy nhiên, tôi đã đếm có hơn 100 người tham dự, một nửa trong số họ là các trẻ em tươi cười.

Bây giờ, Rwanda đã mở cửa cho công việc truyền giáo, tôi nghĩ rằng những người truyền giáo sẽ đạt được nhiều thành công khi Thánh Linh làm chứng với số người Rwanda tằm đạo càng ngày càng gia tăng rằng Giáo Hội phục hồi là vương quốc của Thượng Đế cho toàn thể thế gian—cho mọi lục địa, cho mỗi dân tộc, và cho mỗi người con của Thượng Đế. Tôi biết ơn Giáo Hội biết bao, cho dù được tìm thấy trên bờ biển miền trung California hoặc đi xuống một con đường lát đá cuội ở Trung Phi. ■
Steven Sainsbury, California, Hoa Kỳ

TẠI SAO ANH CHỊ DỌN ĐẾN REXBURG VẬY?

Sau nhiều thập niên sống ở nơi mà các tín hữu của Giáo Hội là thiểu số, vợ chồng tôi dọn vào một khu xóm ở Rexburg, Idaho, Hoa Kỳ, ở nơi chỉ có hai gia đình ngoại đạo. Chúng tôi may mắn sống bên cạnh một trong hai gia đình đó.

Lần đầu tiên chúng tôi lái xe vào lối vào nhà của chúng tôi, thì người cha của gia đình đó đang cắt cỏ ngoài vườn. Vợ chồng tôi bước ngang qua bãi cỏ nhà mình để làm quen. Khi đưa tay ra để bắt, tôi hỏi: “Tại sao gia đình anh chị dọn đến Rexburg vậy?”

Anh ta đáp: “Công việc làm của tôi—và chúng tôi đã đặc biệt tìm kiếm một thị trấn để cần được giới thiệu với Đấng Ky Tô.”

Tôi cảm thấy như một gáo nước lạnh tạt vào mặt, nhưng tôi mỉm cười. Vào lúc đó, tôi quyết tâm rằng bất kể điều gì người hàng xóm mới của chúng tôi nói hay làm, thì chúng tôi vẫn sẽ trở thành hai người hàng

xóm *tốt nhất* mà gia đình đó từng có. Chúng tôi sẽ cố gắng đáp ứng trong mọi tình huống giao tiếp với họ bằng một cách tử tế, yêu thương, và hợp lý, như Đấng Cứu Rỗi sẽ làm.

Tám năm tiếp theo sau mang lại nhiều sinh hoạt cùng chia sẻ giữa hai gia đình chúng tôi. Người mẹ được mời đến và tham dự các sinh hoạt của Hội Phụ Nữ. Chị mời tôi và nhiều người hàng xóm Thánh Hữu Ngày Sau của chúng tôi đến dự một buổi sinh hoạt xa nhà của những người phụ nữ Ky Tô hữu do giáo hội chị ấy bảo trợ. Vợ chồng tôi được mời tham dự những buổi biểu diễn múa và độc tấu piano của con cái họ. Gia đình của họ được mời tham gia vào những buổi nấu ăn ngoài trời và các buổi tiệc. Và con cái lớn của họ gọi điện thoại cho chúng tôi khi chúng cần người chở về nhà từ chỗ làm và không thể liên lạc được với cha mẹ của chúng.

Tôi quyết tâm rằng bất kể điều gì người hàng xóm mới của chúng tôi nói hay làm, thì chúng tôi vẫn sẽ trở thành hai người hàng xóm tốt nhất mà gia đình đó từng có.

Cha mẹ của gia đình này lo lắng rằng con cái của họ có thể bắt đầu rất thích Các Thánh Hữu Ngày Sau, nên họ không cho các con trai của họ tham gia chương trình Hưởng Đạo trong tiểu giáo khu của chúng tôi. Nhưng nhà của chúng tôi được coi là một chỗ an toàn, và họ cho con cái của họ chơi ở nhà chúng tôi khi các cháu của chúng tôi đến thăm.

Mỗi lần những người hàng xóm đó cố gắng giúp chúng tôi nhận thấy “những sai lầm của chúng tôi,” thì chúng tôi nhắc họ nhớ rằng chúng tôi vô cùng tôn trọng niềm tin của họ và cách họ sống và nuôi dưỡng con cái của họ. Rồi chúng tôi nói thêm rằng chúng tôi mong muốn cũng được tôn trọng giống như vậy đối với niềm tin của chúng tôi, mà cũng tập trung vào những lời giảng dạy của Đấng Cứu Rỗi.

Khi người mẹ này cố gắng làm cho sự khác biệt giữa chúng tôi thành một hố sâu ngăn cách không thể vượt qua được bằng cách nói rằng Các Thánh Hữu Ngày Sau tin vào một “Chúa Giê Su khác,” thì tôi nhắc chị ấy rằng cả hai chúng tôi đều tin Ngài là Đấng thiêng liêng và là Vị Nam Tử của Thượng Đế. Cuối cùng chị ấy và tôi có được một mối quan hệ nồng hậu và thân thiện.

Gia đình của họ dọn đi mà không gia nhập Giáo Hội. Nhưng nếu họ có thể nói: “Chúng tôi đã sống ở giữa những người Mặc Môn; họ là những người tốt và đáng kính với tấm lòng chân thành,” thì tôi cảm thấy chúng tôi đã thành công trong việc làm người láng giềng tốt và giúp họ trở nên cởi mở và công bằng hơn trong cách họ đánh giá Các Thánh Hữu Ngày Sau. ■
Sandra Rush, Idaho, Hoa Kỳ

MỘT CÁI HỘP ĐỰNG ẢNH

Cách đây vài năm, vợ chồng tôi đang đi đổ rác tại bãi rác địa phương thì tôi thấy một trong các phụ nữ làm việc ở đó đang nhặt lên một cái hộp để đưa vào lò đốt rác. Đột nhiên cái hộp đó bị mở tung ra, và một số ảnh bị rơi ra ngoài.

Trong khi nhìn theo, tôi đã có một ấn tượng mạnh mẽ phải đi đến lấy cái hộp đựng ảnh đó. Tôi nhảy ra khỏi xe để giúp nhặt lên các tấm ảnh đó. Người phụ nữ đó và tôi đều cảm thấy rằng các tấm ảnh này đã bị ném bỏ vì nhầm lẫn, và tôi thuyết phục người ấy cho tôi lấy các tấm ảnh đó để cố gắng tìm một người nào đó muốn có các tấm ảnh này.

Khi xem xét kỹ hàng trăm tấm ảnh trong cái hộp đó, tôi bắt gặp một phong bì gửi cho một người nào đó ở Warburg, Alberta, Canada. Trong vài năm sau đó, tôi đã viết một vài lá thư gửi cho những người có cùng họ, nhưng tôi không bao giờ nhận được trả lời.

Sau khi gia đình tôi có thể truy cập vào Internet, tôi khám phá ra rằng có một hội lịch sử ở Warburg. Tôi hỏi có ai làm việc trong hội ấy đã nhận ra mấy cái tên mà tôi đã bắt gặp ở phía sau các tấm ảnh không.

Một tháng sau đó, chúng tôi nhận được một cú điện thoại của một người đàn ông đã được hội lịch sử liên lạc. Người này nói rằng người chị của ông đang sống gần chúng tôi, và ông ta xin phép cho chị của mình được xem các tấm ảnh. Dĩ nhiên là chúng tôi đồng ý.

Ngày hôm sau, Floyd và Beth Hawthorn, cả hai đều là Thánh Hữu Ngày Sau, đến để xem các tấm ảnh. Khi tôi mở cái hộp đó ra, Anh Hawthorn nói: “Vâng, ông nội đây nè,” khi chỉ vào tấm ảnh nằm ở trên.

Đó là ảnh của ông nội Chị Hawthorn.

Trong khi họ cầm lên từng tấm ảnh một, Anh Chị Hawthorn kể cho chúng tôi nghe những câu chuyện về những người trong mỗi tấm ảnh. Hai vợ chồng Hawthorn nghi ngờ rằng họ có quan hệ họ hàng với người đã ném bỏ những tấm ảnh này, và họ không biết tại sao những tấm ảnh này đã kết thúc tại bãi đổ rác.

Tôi tin rằng Cha Thiên Thượng đã giúp tôi mang trả lại các tấm ảnh này cho gia đình Hawthorn. Tôi làm chứng rằng công việc lịch sử gia đình là một trong những công việc quan trọng nhất để được thực hiện. Nếu chúng ta sẵn lòng làm công việc đó, thì Chúa sẽ giúp chúng ta làm công việc đó. ■

Cindy Heggie, Alberta, Canada

Đột nhiên cái hộp đó bị mở tung ra, và một số tấm ảnh rơi ra ngoài. Trong khi nhìn theo, tôi đã có một ấn tượng mạnh mẽ phải đi đến lấy cái hộp đựng ảnh đó.

Làm Thế Nào Tôi Có Thể Là một Người Truyền Giáo **THÀNH CÔNG?**

Bất kể người bạn đồng hành của tôi và tôi đã làm việc khó nhọc đến đâu đi nữa thì mọi người cũng đều khước từ sứ điệp của chúng tôi. Chúng ta có thể làm gì để trở thành những người truyền giáo thành công?

Bài của Lauren Bangerter Wilde

Tôi phục vụ truyền giáo chỉ được hơn một năm thì tôi đã gặp phải một thời gian đặc biệt khó khăn. Chúng tôi đang ở giữa một mùa ẩm ảm, xám ngắt—chỉ mới vừa qua khỏi một mùa đông lạnh lẽo và sắp tới mùa xuân. Và dù người bạn đồng hành của tôi và tôi đã làm việc khó nhọc đến đâu đi nữa thì mọi người mà chúng tôi nói chuyện cũng đều thẳng thắn khước từ sứ điệp của chúng tôi. Khi họp với những người truyền giáo khác, chúng tôi được biết rằng công việc của họ đang tiến triển mạnh. Tôi không thể nghĩ ra được bất cứ lý do tại sao chúng tôi đã không thành công như vậy. Tôi đã đi phục vụ truyền giáo đủ lâu để nói thành thạo ngôn ngữ đó, người bạn đồng hành của tôi và tôi là hai người bạn thân, chúng tôi đã được các tín hữu tin tưởng, và chúng tôi đã cố gắng noi theo Thánh Linh và tuân theo chính xác các luật lệ truyền giáo.

Nhưng dù đã làm điều gì, thì chúng tôi đều đối mặt với cảnh bị khước từ đối với mọi điều chúng tôi làm. Sau khi bị khước từ tuần này đến tuần khác, tôi đã để lộ ra thái độ bất mãn nơi bản thân mình. Trong một phiên họp lập kế hoạch, cuối cùng tôi đã thốt lên: “Lập kế hoạch để làm gì? Không ai chịu lắng nghe chúng ta cả.” Người

bạn đồng hành của tôi, vì có một tầm nhìn xa hơn tôi, chỉ nói: “Chúng ta đặt mục tiêu để cho thấy đức tin của mình. Chúng ta theo dõi các mục tiêu để đếm các phước lành của mình.”

Trong khi suy ngẫm về sự hiểu biết sâu sắc của chị ấy, tôi nhận ra rằng tôi đã không sử dụng đúng thước đo để đánh giá thành công của tôi với tư cách là một người truyền giáo. Sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta: Sách Hướng Dẫn Công Việc Phục Vụ Truyền Giáo* cung ứng một bản liệt kê về các hành vi của những người truyền giáo thành công,¹ và tôi nhận ra rằng tất cả các hành vi đó đều thuộc vào vòng điều khiển của người truyền giáo. Tôi không thể điều khiển những người trong khu vực truyền giáo của tôi để chấp nhận hay không chấp nhận sứ điệp phúc âm, nhưng tôi có thể điều khiển loại người truyền giáo tôi đã chọn để làm. Người đồng hành của tôi đã cho tôi thấy rằng đức tin lớn lao hơn nơi Chúa Giê Su Kỵ Tô và lòng biết ơn đối với các phước lành của Ngài sẽ cho phép tôi nhận ra những cách tôi đã là một người truyền giáo thành công.

Đức Tin Giúp Chúng Ta Thấy Được Phép Lạ

Thật là điều khiêm nhường để nhận ra rằng tôi đang thiếu đức tin.

Tôi tìm kiếm những lĩnh vực tôi có thể củng cố đức tin của mình và thấy rằng khi mọi điều đã không đi theo đúng kế hoạch, thì tôi đã cho phép mình nản lòng. Sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* dạy rằng: “Sự chán nản sẽ làm suy yếu đức tin của các anh chị em. Nếu các anh chị em hạ thấp kỳ vọng của mình, thì hiệu quả của các anh chị em sẽ giảm bớt, ước muốn của các anh chị em sẽ suy yếu đi, và các anh chị em sẽ gặp nhiều khó khăn hơn để noi theo Thánh Linh.”² Tôi nhận ra rằng tôi đã cho phép thất bại làm suy yếu đức tin của chúng tôi.

Tôi bắt đầu bằng cách cầu nguyện để có được một sự thay đổi trong lòng và có nhiều đức tin hơn. Tôi cũng dựa vào lời hứa được đưa ra trong Mặc Môn 9:21: “Người nào biết tin ở Đấng Kỵ Tô mà không nghi ngờ gì, thì bất cứ điều gì người đó cầu xin nơi Đức Chúa Cha qua danh Đấng Kỵ Tô đều sẽ được ban cho; và lời hứa này được ban ra cho tất cả mọi người dù họ ở các nơi tận cùng của trái đất.” Lời hứa này dẫn tôi đến việc cầu nguyện khẩn thiết hơn về các phước lành và phép lạ mà người bạn đồng hành của tôi và tôi đã cảm thấy là chúng tôi cần, luôn luôn thêm vào câu: “Ý Ngài được nên.” Những lời cầu nguyện này đã giúp tôi chấp nhận những kế hoạch thay đổi

TRỞ THÀNH MỘT NGƯỜI TRUYỀN GIÁO THÀNH CÔNG

Các anh chị em có thể biết rằng mình đang là một người truyền giáo thành công khi các anh chị em:

- Cảm nhận được Thánh Linh làm chứng với người khác qua các anh chị em.
- Yêu thương người khác và mong muốn sự cứu rỗi đến với họ.
- Vàng lời một cách rất chính xác.
- Phát triển các thuộc tính giống như Đấng Ky Tô.
- Cảnh báo những người khác về những hậu quả của tội lỗi. Mời họ lập và tuân giữ những cam kết.
- Đi khắp nơi làm điều thiện và phục vụ người khác trong mọi cơ hội, cho dù họ có chấp nhận sứ điệp của các anh chị em hay không.

Từ *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta: Sách Hướng Dẫn Công Việc Phục Vụ Truyền Giáo* (2004), 10–11.

TÌM KIẾM SỰ CHẤP NHẬN CỦA CHÚA

“Tôi hết lòng mời các anh chị em tìm kiếm sự chấp nhận của Chúa và

vui hưởng các phước lành đã được hứa của Ngài. . . . Chúng ta [có thể] bắt đầu biết rằng chúng ta đã được Ngài chấp nhận, bất kể vị thế, địa vị, hoặc những nhược điểm trần thế của chúng ta là gì đi nữa. Sự chấp nhận đầy yêu thương của Ngài sẽ làm động cơ thúc đẩy chúng ta, gia tăng đức tin của chúng ta, và giúp chúng ta đối phó với tất cả mọi điều mà chúng ta trải qua trong cuộc sống. Mặc dù có những thử thách, nhưng chúng ta sẽ thành công, thịnh vượng [xin xem Mô Si A 2:22], và cảm thấy bình an [xin xem Mô Si A 2:41].”

Anh Cả Erich W. Kopicshke thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mười, “Được Chúa Chấp Nhận,” *Liahona*, tháng Năm năm 2013, 106.

và những thất bại với nhiều đức tin hơn, vì biết rằng Cha Thiên Thượng luôn luôn đáp ứng lời cầu nguyện với đức tin—cho dù câu trả lời đến trong cách mà chúng tôi không đoán trước được. Tôi trở nên có nhiều khả năng hơn để nhận ra những cách mà Chúa đã hướng dẫn chúng tôi trong suốt cả ngày của chúng tôi.

Trong khi đang cố gắng củng cố đức tin của mình, thì tôi thấy hình thức tích cực của lời phát biểu từ sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* là đúng: nếu ta nâng cao kỳ vọng của mình, thì hiệu quả của ta sẽ gia tăng, ước muốn của chúng ta sẽ phát triển, và ta sẽ có khả năng để noi theo Thánh Linh chính xác hơn. Ngoài ra, tôi đã lạc quan hơn về công việc truyền giáo và sự phục vụ truyền giáo của mình khi tôi có thể nhận ra và biết ơn các phép lạ đã xảy ra hàng ngày.

LÒNG BIẾT ƠN CHỐNG LẠI TÍNH GANH TỊ

Chúa bắt đầu cho tôi thấy rằng Ngài đã làm các phép lạ cho chúng ta mỗi ngày—nhưng tôi đã không thể nhận ra các phép lạ này cho đến khi tôi đã cố gắng một cách cố ý thức để thực sự biết ơn. Việc bày tỏ lòng biết ơn không những là một thói quen tốt hay cách cư xử tử tế mà còn hơn thế nữa. Khi bày tỏ lòng biết ơn đối với Chúa và với những người khác, thì tôi được làm cho có khả năng. Tôi thấy mình được phấn khởi thay cho những người truyền giáo khác khi họ được thành công thay vì ganh tị (xin xem An Ma 29:14, 16). Tôi đã có khả năng hơn để tập trung vào điều tôi đã có và điều xảy ra đúng theo ý muốn hơn là điều tôi thiếu và điều xảy ra không đúng theo ý muốn.

Tôi đã biết được rằng lòng biết ơn sẽ giúp chúng ta tránh tự so sánh mình với những người khác. Những lúc mà tôi không cảm thấy như là một người truyền giáo thành công thì thường đến vì tôi đã tự nói với mình: “Tôi không làm hay bằng họ,” hoặc, “Họ làm điều này hay hơn tôi.” Tôi

cũng biết được rằng mặc dù đó là mẫu mực của Chúa để ban cho chúng ta các tấm gương ngay chính để bắt chước làm theo, thì đó cũng là sự giả mạo của Sa Tan nhằm cám dỗ chúng ta để tự so sánh mình với họ nhằm xác định giá trị hoặc thành công của chúng ta. Nhưng sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* nói rõ về điều này: “Hãy tránh tự so sánh mình với những người truyền giáo khác và đo lường kết quả bên ngoài của các nỗ lực của ta với kết quả của họ.”³ Cuối cùng, lòng biết ơn đã giúp tôi tránh được tính kiêu ngạo và nhắc nhở tôi rằng Chúa phụ trách công việc của Ngài. Tôi không cần phải ganh tị vì các bạn cùng truyền giáo với tôi dường như có nhiều thành công hơn.⁴

Thước Đo Đích Thực của Sự Thành Công

Trước khi có sự thay đổi này về viễn cảnh, tôi đã tập trung vào một loại phước lành cụ thể mà tôi đã quên không nhận thức những cách khác Chúa đã đáp ứng những lời cầu nguyện của chúng tôi và ban phước cho công việc truyền giáo của chúng tôi. Cuối cùng, Chúa bắt đầu ban phước cho công việc truyền giáo trong khu vực của chúng tôi trong những cách tuyệt vời và bất ngờ. Chúng tôi quả thật đã tìm thấy những người sẵn lòng chấp nhận sứ điệp của chúng tôi, nhưng tôi đã biết vào lúc đó là không phải đo lường sự thành công của mình bằng những sự lựa chọn của người khác.

Chủ Tịch Gordon B. Hinckley (1910–2008) đã chia sẻ lời khuyên bảo của một vị chủ tịch phái bộ truyền giáo về công việc truyền giáo: “Hãy làm việc hết sức mình. Dâng lên lời cầu nguyện của các anh chị em và hãy để cho Chúa chịu trách nhiệm về kết quả thu hoạch được.”⁵ *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* giảng dạy một điều gì đó tương tự về những người truyền giáo thành công: “Hãy làm việc hết sức mình để mang những người

Trong nhiều cách, thước đo lường về sự thành công của tôi với tư cách là một người truyền giáo có thể được đánh giá bằng sự sẵn lòng của tôi để hỏi cái và quyết tâm của tôi để tiếp tục làm việc.

khác lại cùng Đấng Ky Tô, và tha thiết tìm cách học hỏi và cải tiến.”⁶

Miễn là tôi sẵn lòng hỏi cái, miễn là tôi có thể chân thành giải thích lên Chúa rằng tôi đã làm hết sức mình, thì tôi có thể cảm thấy tự tin rằng mình là một người truyền giáo thành công—bất kể người ta có chấp nhận sứ điệp của chúng tôi hay không. Trong nhiều cách, thước đo lường về sự thành công của tôi với tư cách là một người truyền giáo có thể được đánh giá bằng sự sẵn lòng của tôi để hỏi cái và quyết tâm của tôi để tiếp tục làm việc.

Tôi có nhiều phép lạ được ghi lại trong nhật ký của mình từ thời gian này trong công việc truyền giáo của tôi. Trong khi cố gắng để được trung tín và biết ơn hơn, tôi đã có một viễn cảnh tốt hơn, tôi tránh được tình trạng chán nản, và tôi cảm nhận Thánh Linh một cách dồi dào hơn trong công việc truyền giáo. Tôi thấy rằng điều giảng

dạy trong sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* là đúng: “Khi đã làm hết sức mình, thì các anh chị em vẫn có thể trải qua nỗi thất vọng, nhưng các anh chị em sẽ không thất vọng nơi bản thân mình. Các anh chị em có thể cảm thấy chần chẫn rằng Chúa hài lòng khi các anh chị em cảm nhận được Thánh Linh đang tác động qua các anh chị em.”⁷ Và khi cảm thấy Chúa hài lòng với mình, thì tôi có thể chịu đựng bất cứ thử thách nào. ■

Tác giả sống ở Maine, Hoa Kỳ.

GHI CHÚ

1. Xin xem *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta: Sách Hướng Dẫn Công Việc Phục Vụ Truyền Giáo* (2004), 10–11.
2. *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta*, 10.
3. *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta*, 10.
4. Xin xem Jeffrey R. Holland, “Những Người Làm Công trong Vườn Nho,” *Liahona*, tháng Năm năm 2012, 31.
5. Gordon B. Hinckley, “Find the Lambs, Feed the Sheep,” *Liahona*, tháng Bảy năm 1999, 120.
6. *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta*, 11.
7. *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta*, 11.

CHIA SẺ KINH NGHIỆM CỦA CÁC ANH CHỊ EM

“Tôi mới trở về từ công việc truyền giáo của mình, và tôi cảm thấy như mình đã mất ý thức về mục đích. Tôi phải làm gì đây?”

Cùng những người truyền giáo được giải nhiệm trở về nhà, xin hãy kể cho chúng tôi biết cách các anh chị em đã thực hiện tiến trình chuyển đổi từ công việc truyền giáo đến việc trở về nhà và trở lại trường học, việc làm, hoặc các sinh hoạt khác. Gửi email về kinh nghiệm của các anh chị em đến liahona@ldschurch.org hoặc nộp kinh nghiệm đó trực tuyến tại liahona.lds.org. Xin kèm theo tên đầy đủ, ngày sinh, và tên của tiểu giáo khu hoặc chi nhánh.

Trở Thành Người Truyền Giáo như trong Sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta*

**Bài của Anh Cả
David A. Bednar**
Thuộc Nhóm Túc
Số Mười Hai Vị
Sứ Đồ

Các em có thể làm điều này!
Các em đại diện và phục vụ
cho Chúa, Ngài biết là các
em có thể làm được điều này.
Tôi biết rằng các em có thể
làm được điều này.

Một Sứ Đồ đầu tiên, trước hết và
luôn luôn, là một người truyền
giáo. Vì lý do đó, nên tôi đặc
biệt rất hài lòng để ngồi cùng các
em cũng là tôi tớ như tôi trong công
việc ngày sau tuyệt vời này.

THẾ NÀO LÀ MỘT NGƯỜI TRUYỀN GIÁO NHƯ TRONG SÁCH *THUYẾT GIẢNG PHÚC ÂM CỦA TA*?

Một người truyền giáo như trong
Sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của
Ta* là một tôi tớ của Chúa, được kêu
gọi bằng lời tiên tri và được có thẩm
quyền bởi phép đặt tay, là người
tuyên bố về phúc âm trường cửu và
được phục hồi của Đấng Cứu Rỗi

trong cách thức của Ngài (xin xem
GLGU 50:13–14, 17–24; GLGU 68:1).

Mục đích bao hàm toàn diện của
một người truyền giáo được mô tả
trong sách *Thuyết Giảng Phúc Âm
của Ta* là nhằm “mời những người
khác đến cùng Đấng Ky Tô bằng cách
giúp họ nhận được phúc âm phục hồi
qua đức tin nơi Chúa Giê Su Ky Tô
và Sự Chuộc Tội của Ngài, sự hối cải,
phép báp têm, tiếp nhận ân tứ Đức
Thánh Linh, và chịu đựng đến cùng.”¹

Trách nhiệm thiêng liêng để có
thẩm quyền rao giảng phúc âm và
thực hiện các giáo lễ cứu rỗi đã có tác
dụng kể từ khi A Đam bị đuổi ra khỏi
Vườn Ê Đen và sẽ tiếp tục cho đến

khi “Đức Giê Hô Va Vi Đại phán rằng công việc đã được hoàn tất.”²

NHỮNG ĐIỀU KIỆN CẦN THIẾT ĐỂ TRỞ THÀNH NHỮNG NGƯỜI TRUYỀN GIÁO NHƯ TRONG SÁCH *THUYẾT GIẢNG PHÚC ÂM CỦA TA*

Tôi muốn thảo luận về năm điều kiện cần thiết cơ bản để trở thành những người truyền giáo như trong sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta*.

Điều Kiện Cần Thiết Số 1: Những người truyền giáo như trong Sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* hiểu rằng họ phục vụ và đại diện cho Chúa Giê Su Ky Tô.

Những người truyền giáo như trong Sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* biết và hiểu rằng họ đại diện cho ai, tại sao họ phục vụ và điều họ phải làm. Những người truyền giáo toàn thời gian được kêu gọi để phục vụ và được phong nhiệm một cách thích hợp với tư cách là các tông đồ và những người đại diện của Chúa Giê Su Ky Tô. Chúng ta làm chứng về danh Ngài và sự xác thực, thiên tính và nhiệm vụ của Chúa Giê Su Ky Tô với mọi quốc gia, sắc tộc, sắc ngữ và dân tộc (xin xem GLGƯ 133:37).

Chúng ta kính mến Chúa. Chúng ta phục vụ Ngài. Chúng ta noi theo Ngài. Chúng ta đại diện Ngài.

Các mục đích của Ngài phải là các mục đích của chúng ta. Mỗi quan tâm của Ngài phải là mối quan tâm của chúng ta. Công việc của Ngài phải là công việc của chúng ta. Đường lối của Ngài phải là đường lối của chúng ta. Ý muốn của Ngài càng ngày càng phải trở thành ý muốn của chúng ta.

Là những người đại diện của Đấng Cứu Chuộc, chúng ta rao giảng các giáo lý và các nguyên tắc cơ bản về phúc âm phục hồi của Ngài một cách giản dị và rõ ràng. Chúng ta không trình bày ý kiến cá nhân hoặc điều mình suy đoán. Chúng ta rao giảng

và làm chứng về lẽ thật phục hồi giản dị theo cách của Chúa và bằng quyền năng của Thánh Linh Ngài.

Những người truyền giáo như trong Sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* hiểu rằng trách nhiệm để đại diện cho Đấng Cứu Rỗi và để làm chứng về Ngài không bao giờ kết thúc. Xin hãy nhớ đến Ngài trong tất cả những suy nghĩ của các anh chị em, trong tất cả việc làm của các anh chị em, và trong tất cả nỗ lực của các anh chị em để trở thành, và đại diện cho Ngài một cách thích hợp trước tất cả các con cái của Cha Thiên Thượng, họ là những người mà các anh chị em giao tiếp bây giờ và mãi mãi.

Điều Kiện Cần Thiết Số 2: Những người truyền giáo như trong Sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* là xứng đáng.

Điều kiện tiên quyết thiết yếu để trở thành những người truyền giáo như trong Sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* là sự xứng đáng cá nhân trước mặt Đấng Cứu Rỗi.

Tôi xin được nói về một vài lẽ thật giản dị một cách rõ ràng như tôi biết cách nói như thế nào.

- Chúng ta là những người đại diện có thẩm quyền của Đấng Cứu Chuộc và Đấng Cứu Rỗi của thế gian.
- Chúng ta được kêu gọi để tuyên bố phúc âm phục hồi và trường cửu của Ngài.
- Chúng ta không thể bị tì vết của thế gian mà có thẩm quyền đại diện cho Ngài và hành động với quyền năng trong thánh danh của Ngài.
- Chúng ta không thể giúp đỡ người khác khắc phục vòng nô lệ của tội lỗi nếu chính chúng ta cũng bị vướng vào tội lỗi (xin xem GLGƯ 88:86).
- Chúng ta không thể giúp những người khác học cách hối cải nếu chính chúng ta đã không học cách hối cải một cách thích hợp và hoàn toàn.
- Chúng ta chỉ có thể rao giảng và thuyết giảng với quyền năng chỉ khi nào đó là con người mà chúng ta cố gắng để trở thành.
- Chúng ta sẽ chịu trách nhiệm giải trình trước Thượng Đế về những ước muốn ngay chính và xứng đáng để hành động với tư cách là những người đại diện của Ngài.

Hiện giờ chúng ta không đòi hỏi phải hoàn hảo. Nhưng chúng ta được truyền lệnh phải sống trong sạch và ngay thẳng trước mặt Đấng Cứu Chuộc của Y Sơ Ra Ên. “Hãy thanh

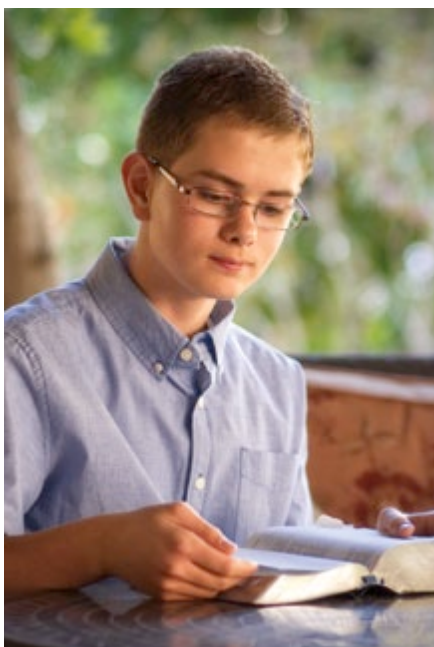
sạch các người là kẻ mang bình chứa của Chúa” (GLGU 38:42).

Sự hối cải là một nguyên tắc về niềm hy vọng và sự chữa lành—chứ không phải là sự nản lòng và nỗi tuyệt vọng. Sự hối cải quả thật là điều khiêm nhường—chứ không phải là điều sợ hãi. Sự hối cải là điều đòi hỏi đồng thời cũng là điều an ủi, nghiêm khắc và dễ chịu. Sự hối cải là một ân tứ vô giá có thể thực hiện được qua Sự Chuộc Tội của Ngài là Đấng mà chúng ta kính mến, phục vụ và noi theo.

Cho dù các em đã phạm tội nghiêm trọng, nhưng qua Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Ky Tô và sự hối cải chân thành, các em đã hoặc có thể được làm cho trong sạch và xứng đáng lại.

Có các thiếu niên thiếu nữ còn cần phải hối cải hoàn toàn. Bây giờ là lúc phải hối cải. Xin đừng trì hoãn ngày hối cải của các em.

Có các thiếu niên thiếu nữ đã hối cải và đang tiếp tục hối cải và có những người tự hối là họ đã có làm tất cả những gì cần thiết để được Chúa chấp nhận không (xin xem GLGU 97:8). Xin nhớ rằng, Chúa đòi hỏi các em phải trong sạch nhưng không

hoàn hảo. Việc Đức Thánh Linh tác động trở lại trong cuộc sống của các em là chỉ số chắc chắn nhất về sự tha thứ của Chúa vì “Thánh Linh của Chúa không ngự trong những ngôi đền không thánh thiện” (Hê La Man 4:24). Và hãy nhận ra rằng lệnh truyền “tha thứ tất cả mọi người” (GLGU 64:10) gồm có việc tự tha thứ mình nữa.

Những người truyền giáo như trong Sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* là các môn đồ tôn trọng giao ước và tuân theo lệnh truyền của Chúa Giê Su Ky Tô. Xin hãy luôn luôn tưởng nhớ tới Ngài, sống thanh sạch và xứng đáng để đại diện cho Ngài.

Điều Kiện Cần Thiết số 3: Những người truyền giáo *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* tích lũy những lời về cuộc sống vĩnh cửu.

Tôi mời các em hãy “luôn tích trữ trong tâm trí mình những lời nói về cuộc sống” (GLGU 84:85). Việc tích trữ những lời nói về cuộc sống vĩnh cửu còn đòi hỏi nhiều hơn là chỉ nghiên cứu hoặc thuộc lòng, cũng giống như việc “nuôi dưỡng [những] lời của Đấng Ky Tô” (2 Nê Phi 31:20; xin xem thêm 2 Nê Phi 32:3) thì có ý nghĩa nhiều hơn là chỉ ăn thử hoặc ăn quà vặt. Đối với tôi, việc tích trữ có nghĩa là tập trung vào và làm việc, khám phá và hấp thụ, suy ngẫm và cầu nguyện, áp

dụng và học hỏi, quý trọng và đánh giá cao, vui hưởng và ưa thích.

Hãy nhớ các con trai của Mô Si A—bốn người truyền giáo thật sự phi thường, có tên là Am Môn, A Rôn, Ôm Nê và Him Ni—“đã trở nên mạnh mẽ trong sự hiểu biết lẽ thật, vì họ là những người có một sự hiểu biết vững chắc và rất chuyên tâm tìm tòi thánh thư” (An Ma 17:2) như thế nào.

Những người truyền giáo dũng cảm này thật sự luôn luôn tích trữ những lời về cuộc sống vĩnh cửu. Họ không xao lãng hoặc chỉ làm một cách máy móc trong việc nghiên cứu thánh thư riêng cá nhân và chung với người bạn đồng hành. Kiến thức và sự hiểu biết về phần thuộc linh thấm sâu vào tâm hồn họ, và các giáo lý cùng các nguyên tắc của phúc âm được quyền năng của Đức Thánh Linh xác nhận trong lòng họ là chân chính.

Là những người đại diện của Đấng Cứu Rỗi, các em và tôi luôn luôn có trách nhiệm để làm việc siêng năng và ghi sâu vào tâm trí mình các giáo lý và nguyên tắc của phúc âm phục hồi, nhất là từ Sách Mặc Môn. Khi chúng ta làm như vậy, thì phước lành đã được hứa là Đức Thánh Linh sẽ “nhắc lại cho [chúng ta] nhớ mọi điều” (Giăng 14:26) và làm cho chúng ta có khả năng trong khi giảng dạy và làm chứng. Nhưng Thánh Linh chỉ có thể làm việc với

và qua chúng ta nếu chúng ta dâng lên Ngài một điều gì đó để tác động. Ngài không thể giúp chúng ta ghi nhớ những điều mà chúng ta chưa học (xin xem An Ma 31:5).

Những người truyền giáo *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* luôn tích trữ những lời nói về cuộc sống vĩnh cửu, nên họ trông cậy vào hiệu năng của lời nói, và họ có quyền năng của lời nói trong họ. Xin hãy luôn luôn tưởng nhớ tới Ngài, luôn luôn xứng đáng để đại diện cho Ngài, tích trữ và trông cậy vào hiệu năng của lời nói.

Điều Kiện Cần Thiết số 4: Những người truyền giáo *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* hiểu rằng Đức Thánh Linh là Đấng thầy tối cao và chân chính.

Đức Thánh Linh là Đấng thứ ba trong Thiên Chủ Đoàn, và Ngài là nhân chứng về tất cả lẽ thật và là Đấng Thầy tốt bậc và chân chính. Các bài học chúng ta giảng dạy và các chứng ngôn chúng ta chia sẻ là để chuẩn bị cho một người tâm đạo tự mình hành động và học hỏi.

Là những người truyền giáo, một trong các vai trò quan trọng nhất của chúng ta là mời những người tâm đạo sử dụng quyền tự quyết về mặt đạo đức của họ và hành động theo những lời giảng dạy của Đấng Cứu Rỗi. Việc lập và tuân giữ những cam kết thuộc linh, như cầu nguyện để có được một sự làm chứng về lẽ thật, nghiên cứu và cầu nguyện về Sách Mặc Môn, tham dự các buổi họp Giáo Hội, và tuân giữ các lệnh truyền đều đòi hỏi một người tâm đạo phải sử dụng đức tin, hành động và thay đổi.

Dù chúng ta có phục vụ nhiệt tình đến đâu đi nữa, thì các em và tôi cũng hoàn toàn không thể thúc đẩy hoặc ép buộc lẽ thật vào tâm hồn của những người tâm đạo. Các nỗ lực lớn nhất của chúng ta chỉ có thể mang đến sự điệp về lẽ thật *tới* tâm hồn (xin xem 2 Nê

Phi 33:1). Cuối cùng, một người tâm đạo cần phải hành động trong sự ngay chính và do đó mời lẽ thật *vào* tâm hồn của mình. Chỉ trong cách này thì những người chân thành tìm kiếm lẽ thật và những người mới cải đạo mới phát huy khả năng thuộc linh để tìm kiếm câu trả lời cho chính bản thân họ.

Vì trách nhiệm của chúng ta là giúp những người tâm đạo học hỏi bằng đức tin và bởi quyền năng của Đức Thánh Linh nên công việc này không bao giờ nhắm vào tôi và không bao giờ nhắm vào các em. Chúng ta cần phải làm với hết khả năng của mình để làm tròn trách nhiệm truyền giáo của chúng ta và đồng thời không xen vào công việc của Đức Thánh Linh để Ngài có thể thực hiện chức năng và công việc thiêng liêng của Ngài. Thật vậy, bất cứ điều gì các em hoặc tôi làm với tư cách là những người đại diện của Đấng Cứu Rỗi mà nhằm chủ tâm hay cố ý thu hút sự chú ý đến chính mình—trong các sứ điệp chúng ta trình bày, trong các phương pháp chúng ta sử dụng, và trong cách xử sự và diện mạo của cá nhân chúng ta—đều là một hình thức của mưu chước tăng

tế nhằm ngăn chặn hiệu quả của việc giảng dạy của Đức Thánh Linh.

“Kể đó thuyết giảng qua Thánh Linh của lẽ thật hay qua đường lối nào khác? Và nếu qua đường lối nào khác thì đó không phải là của Thượng Đế” (GLGU 50:17–18).

Xin hãy luôn luôn tưởng nhớ tới Ngài, xứng đáng để đại diện cho Ngài, tích trữ lời Ngài, và cho phép Đấng thầy tối cao và chân chính, Đức Thánh Linh, làm chứng về tất cả lẽ thật.

Điều Kiện Cần Thiết số 5: Những người truyền giáo *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* hiểu rằng việc giảng dạy thì còn đòi hỏi nhiều hơn là chỉ nói chuyện suông.

Khi ngồi trên Núi Ô Li Ve, Đấng Cứu Rỗi phán: “Chớ có ngại trước về điều mình sẽ nói, nhưng đến giờ đó, hãy nói theo lời sẽ ban cho; vì ấy không phải các ngươi nói, bèn là Đức Thánh Linh vậy” (Mác 13:11).

Trong thời kỳ đầu tiên của gian kỳ này, Đấng Cứu Rỗi đã phán bảo những người truyền giáo hãy “mở miệng ra, rồi miệng các ngươi sẽ được tràn đầy” (GLGU 33:8, 10) và “hãy cất

cao tiếng nói của các người lên với dân này; hãy nói ra những ý nghĩ mà ta sẽ đặt trong lòng các người, để các người sẽ không bị bối rối trước mặt mọi người; vì điều các người phải nói sẽ được ban cho các người chính trong giờ phút đó, phải, vào chính lúc đó” (GLGƯ 100:5–6).

Những câu thánh thư này nhấn mạnh đến mẫu mực đòi hỏi khắt khe nhất cho việc thuyết giảng và giúp những người tầm đạo học hỏi về lẽ thật. Những người truyền giáo *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* biết rằng chúng ta không giảng dạy các bài học; chúng ta giảng dạy cho người khác. Chúng ta không chỉ đọc thuộc lòng hoặc trình bày các thông điệp đã được học thuộc lòng về các chủ đề phúc âm. Chúng ta mời những người tìm kiếm lẽ thật nên trải qua sự thay đổi lớn lao trong lòng. Chúng ta hiểu rằng cách nói chuyện suông thì không phải là giảng dạy.

Việc thuyết giảng phúc âm theo cách của Chúa gồm có việc quan sát, lắng nghe và nhận thức là những điều kiện tiên quyết trước khi nói. Trình tự của bốn tiên trình liên kết này rất có ý nghĩa. Xin lưu ý rằng việc tích cực quan sát và lắng nghe xảy ra trước khi nhận thức, và việc quan sát, lắng nghe và nhận thức xảy đến trước khi nói. Việc sử dụng khuôn mẫu này cho phép những người truyền giáo nhận ra và giảng dạy theo các nhu cầu của những người tầm đạo.

Khi quan sát, lắng nghe và nhận thức, chúng ta có thể được ban cho “chính trong giờ phút ấy . . . phần đó là phần sẽ thích hợp cho từng người” (GLGƯ 84:85)—lẽ thật để nhấn mạnh và những câu trả lời để đưa ra với mục đích sẽ đáp ứng các nhu cầu cụ thể của một người tầm đạo nào đó. Chỉ bằng cách quan sát, lắng nghe, và nhận thức chúng ta mới có thể được Thánh Linh hướng dẫn để nói và làm những điều hữu ích

nhất cho những người mình phục vụ.

Quan sát là một cách chuẩn bị thiết yếu để nhận được ân tứ thuộc linh về sự nhận thức. Nhận thức là nhìn thấy với quyền năng của Thánh Linh và cảm nhận với tấm lòng—nhìn thấy và cảm nhận được sự dối trá của một ý nghĩ, sự tốt lành nơi một người khác, hoặc nguyên tắc tiếp theo là cần thiết để giúp đỡ một người tầm đạo. Nhận thức là nghe với quyền năng của Thánh Linh và cảm nhận với tấm lòng—nghe và cảm nhận mỗi quan tâm không nói ra trong một lời bình luận hoặc câu hỏi, tính trung thực của một chứng ngôn hoặc giáo lý, hoặc sự tin chắc và bình an đến nhờ quyền năng của Đức Thánh Linh.

Những người truyền giáo *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* hành động trong đức tin và được Thánh Linh hướng dẫn để giúp những người tầm đạo học hỏi về lẽ thật. Xin hãy luôn luôn tưởng nhớ tới Ngài; xứng đáng để đại diện cho Ngài; tích trữ lời Ngài; cho phép Đức Thánh Linh làm chứng về tất cả lẽ thật; và quan sát, lắng nghe, và nhận thức khi các em làm chứng về Chúa Giê Su Kỵ Tô cùng những người chân thành tìm kiếm lẽ thật.

CÁC EM CÓ THỂ LÀM ĐIỀU NÀY!

Các em có thể đọc sứ điệp của tôi và tin rằng tất cả những người trẻ

tuổi khác có thể và sẽ làm những gì tôi đã mô tả. Nhưng các em có thể tự hỏi mình có thể làm điều đó không. Xin hãy lắng nghe. Các em có thể làm điều này!

Nếu có được ước muốn của lòng mình, tôi sẽ dành ra một vài phút với riêng mỗi em. Tôi sẽ bắt tay các em, kéo các em lại gần, nhìn vào mắt các em, và nói: “Em có thể làm điều này! Các em đại diện và phục vụ Chúa, Ngài biết là các em có thể làm điều này. Tôi biết rằng các em có thể làm điều này. Và với tư cách là tôi tớ của Ngài, tôi hứa rằng các em sẽ có sự giúp đỡ của Ngài. Xin hãy luôn nhớ rằng với sự giúp đỡ của Ngài và trong sức mạnh của Ngài, các em có thể làm điều này!”

Tôi yêu thương các em và cầu nguyện rằng khi các em cố gắng để trở thành con người mà các em cần phải trở thành, thì các em sẽ nhận ra và đáp ứng trong đức tin tiếng nói và sự hướng dẫn của Chúa. Sau đó, các em thực sự sẽ trở thành những người đại diện vững mạnh và hữu hiệu của Chúa Giê Su Kỵ Tô. ■

Từ một bài nói chuyện đưa ra trong buổi họp đặc biệt devotional tại Trung Tâm Huấn Luyện Truyền Giáo Provo vào ngày 24 tháng Sáu năm 2011.

GHI CHÚ

1. *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta: Sách Hướng Dẫn cho Sự Phục Vụ Truyền Giáo* (2004), 1.
2. *Những Lời Giảng Dạy của Các Vị Chủ Tịch Giáo Hội: Joseph Smith* (2007), 142.

Nhây MỈM CƯỜI và NÓI KHÔNG

Bài của Hazel Marie Tibule

Một mùa hè nọ, tôi tham gia vào một khóa thực tập trên một hòn đảo ở Bicol, Philippine.

Quang cảnh của đại dương thật tuyệt vời, và tôi trông đợi mỗi buổi sáng đến.

Tuy nhiên tôi rất sợ buổi tối. Đó là khi những người trong trại sẽ bắt đầu uống rượu và có tiệc tùng. Những lời mời đến các buổi tiệc tùng như vậy rất thường xuyên, và các bạn cùng thực tập với tôi và tôi phải tham dự, vì nếu không tham dự sẽ bị xem là vô lễ.

Buổi tiệc đầu tiên là bữa tiệc chào đón các thực tập sinh mới. Tôi sợ phải tham dự, vì tôi chắc chắn rằng họ sẽ mời chúng tôi uống rượu và tôi đã không biết chắc làm thế nào để từ chối. Tôi gọi điện thoại cho một người bạn trong tiểu giáo khu nơi tôi sống, và anh ấy cho tôi một số lời khuyên tuyệt vời, điều này đã làm cho tôi tự tin nhiều hơn.

Khi bữa tiệc bắt đầu, họ mời chúng tôi uống rượu nhưng, may mắn thay, họ đã không bắt buộc chúng tôi phải uống. Vì các bạn cùng thực tập của tôi chấp nhận lập trường không uống rượu của tôi, nên việc từ chối lời mời uống rượu kế tiếp giờ đây thật là dễ dàng đối với tôi—cho đến một đêm nọ. Trong một bữa tiệc, vị chủ tịch của công ty đến. Ông đã mang theo một chai *lambanog* (một loại

rượu địa phương làm từ trái dừa). Ngay sau khi ông đến nơi, tôi đã thấy ông ta rót một số rượu vang. Rồi ông nói: “Các bạn phải học cách uống rượu” và đưa ly rượu cho một trong số các thực tập sinh. Cô ta nhanh chóng uống ly rượu đó.

Tim tôi bắt đầu đập mạnh. Chẳng bao lâu sẽ đến lượt tôi. Tôi tự thì

Tôi đã từ chối những lời mời uống rượu, nhưng bây giờ vị chủ tịch của công ty đang mời tôi một ly rượu vang.

thầm: “Tôi sẽ không uống rượu. Tôi sẽ không uống rượu.” Rồi tôi thấy vị chủ tịch đưa ly rượu vang cho tôi. Tôi không biết phải làm gì. Các bạn cùng thực tập với tôi đang nhìn tôi, chờ xem tôi sẽ làm gì. Tôi mỉm cười với vị chủ tịch và khiêm nhường nói: “Xin lỗi ông, nhưng tôi không uống rượu.”

Tôi biết ông ta rất thất vọng. Ông hỏi tôi tại sao tôi không uống rượu. Tôi nói: “Tôi là người Mặc Môn.”

Ông ta nói: “Tôi chưa từng nghe về tôn giáo đó. Nghe giống như một loại thức ăn.” Mọi người đều cười.

Tôi cũng mỉm cười, không phải vì câu nói đùa của ông như vì tôi biết mình đã làm điều đúng.

Không một ai mời tôi uống rượu nữa. Nhưng lời nhạo báng vẫn không ngừng, ngay cả từ bạn bè của tôi. Thậm chí một người còn nói rằng tôi đã nói dối và không thể tưởng tượng nổi rằng các tín hữu của Giáo Hội lại không uống rượu. Trong thời gian này tôi cảm thấy áp lực đến với các tín hữu của Giáo Hội.

Thời gian tôi ở trên hòn đảo ấy đã dạy tôi rất nhiều bài học, không chỉ học tập về mặt lý thuyết mà còn về mặt thuộc linh nữa. Tôi đã biết được rằng lời nhạo báng có thể không bao giờ chấm dứt, nhưng Thánh Linh của Chúa sẽ luôn luôn hướng dẫn ta làm điều đúng. ■

Tác giả sống ở Metro Manila, Philippine.

Bài của Anh Cả
Adrián Ochoa

Thuộc Nhóm Túc Số
Thầy Bảy Mươi

Muốn cảm thấy khỏe mạnh hơn và tự tin hơn về mặt thể chất và cảm xúc? Việc tập thể dục thường xuyên sẽ giúp ích.

Mới đây tôi đã đọc một khái niệm thú vị về việc tập thể dục. Tôi đọc rằng nếu ta thức dậy sớm vào buổi sáng, mặc vào quần áo tập thể dục, và nghĩ rằng: “Tôi sẽ chỉ mặc bộ đồ này, đi ra ngoài tản bộ, và nếu tôi cảm thấy khỏe, thì tôi sẽ bắt đầu chạy bộ,” thì ta sẽ có thể có được một thời gian tập luyện tốt trước khi ta ý thức được điều đó. Việc lập ra một kế hoạch giản dị như vậy có thể giúp các em phát triển thói quen tốt để tập thể dục và chăm sóc thân thể của mình. Đối với nhiều người, việc bắt đầu và luôn kiên định là những phần khó nhất. Nếu các em nhớ rằng việc tập thể dục không những ban phước cho thân thể của các em mà còn cho cả tâm trí và trí tuệ của các em nữa, việc này sẽ giúp các em có được ước muốn để trở nên khỏe mạnh về thể chất hơn. Khi tập thể dục, các em sẽ trở thành người tràn đầy sinh lực, cảm thấy khỏe mạnh, tự tin, nhanh nhẹn, và an toàn.

Tôi nhớ câu chuyện về một con chim đã bắt đầu trao đổi bộ lông của nó để lấy sâu. Thật là dễ dàng để có được thức ăn theo cách đó, và con chim nghĩ rằng nó có khá nhiều lông. Trong khi tiếp tục trao đổi bộ lông của mình, con chim ấy rất thích không phải dậy sớm để săn lùng sâu nữa. Nó có thể ngồi trong tổ của mình

suốt ngày và không bao giờ phải cử động một cơ bắp. Tuy nhiên, cuối cùng, con chim ấy đã quá quen với việc này và nhận ra rằng nó không thể bay được nữa vì nó đã bị mất bộ lông thiết yếu của nó.

Điều này có thể xảy ra với bất cứ ai rơi vào bẫy của những thói quen xấu, thói quen biếng nhác, hoặc dùng các chất gây nghiện. Trong sách *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ*, chúng ta đọc rằng những điều này “làm hại sự an lạc về mặt thể chất, tinh thần, tình cảm và thuộc linh của các em. Chúng làm tổn hại mối quan hệ với gia đình và bạn bè và làm giảm bớt những cảm nghĩ về giá trị bản thân của các em. Chúng giới hạn khả năng của các em để tự lựa chọn cho mình.”¹ Việc hoạt động tích cực và ăn uống đúng cách giúp chúng ta tránh những thói quen xấu này. Nếu con chim ấy vẫn tiếp tục bay và săn mồi, thì nó sẽ không bao giờ bị mất bộ lông của nó. Tương tự như vậy, nếu chúng ta “vỗ cánh” và tập thể dục thường xuyên, thì chúng ta phát triển khả năng tránh được các khuynh hướng gây hại và thoái hóa chúng ta.

Cũng như một số người đang vật lộn với sức khỏe thể chất, những người khác phải vật lộn với sức khỏe tình cảm. Cuộc sống có thể rất khó khăn, và đôi khi chúng ta có thể có những cảm giác lo lắng, chán nản,

hoặc thiếu lòng tự trọng. Nhưng hãy nhớ rằng về sức khỏe thể chất và tình cảm, việc tập thể dục và làm việc lao nhọc sẽ giúp duy trì một quan điểm tích cực. Việc chăm sóc thân thể của các em cũng ban phước cho tâm trí của các em và giúp các em nhớ rằng các em là con cái của Thượng Đế và có thể được tự tin và hạnh phúc. Các khía cạnh tình cảm, thể chất, và tinh thần của chúng ta đều liên kết với nhau. Sách *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ* dạy rằng: “Sức khỏe tình cảm của các em cũng rất quan trọng và có thể ảnh hưởng đến sự an lạc về mặt tinh thần và thể chất của các em. Nỗi thất vọng và nỗi buồn thỉnh thoảng là một phần của cuộc sống hữu diết này. Tuy nhiên, nếu các em có những cảm nghĩ buồn bã, tuyệt vọng, lo âu hay chán nản kéo dài, thì hãy nói chuyện với cha mẹ và vị giám trợ của các em để tìm kiếm sự giúp đỡ.”²

Tại sao chúng ta thấy những người xung quanh mình dường như là năng động và vui vẻ hơn? Một lý do chính là thói quen. Nếu quan sát cơ thể của mình từ viễn cảnh thuộc linh và hiểu rằng đó là “một đền thờ, một ân tứ từ Thượng Đế,” thì chúng ta sẽ yêu thương cơ thể của mình và giữ cho nó được thiêng liêng.³

Đối với tôi, *thiên liêng* có nghĩa là trong sạch, được nuôi dưỡng, và khỏe

HÃY SỐNG KHỎE MẠNH, LÀNH MẠNH VÀ KHÔN KHÉO

ạnh. Một trong những cách mà Cha Thiên Thượng giúp chúng ta giữ gìn thân thể chúng ta được thiêng liêng là ban cho chúng ta Lời Thông Sáng. Sách *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ* giải thích: “Khi tuân theo [Lời Thông Sáng], các em vẫn được tự do khỏi những thói nghiện ngập có hại và điều khiển được cuộc sống của các em. Các em nhận được các phước lành về một thân thể khỏe mạnh, một tâm trí minh mẫn, và sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh. Các em sẽ sẵn sàng để phục vụ Chúa. Đừng bao giờ để cho Sa Tan hoặc những người khác khiến cho các em nghĩ rằng việc vi phạm Lời Thông Sáng sẽ làm cho các em vui sướng, nổi tiếng, hay hấp dẫn hơn.”⁴ Khi các em tuân theo Lời Thông Sáng, hãy nhớ rằng các em đang chăm sóc thân thể lẫn tâm trí của mình và điều đó cho phép các em “tìm thấy sự khôn ngoan cùng

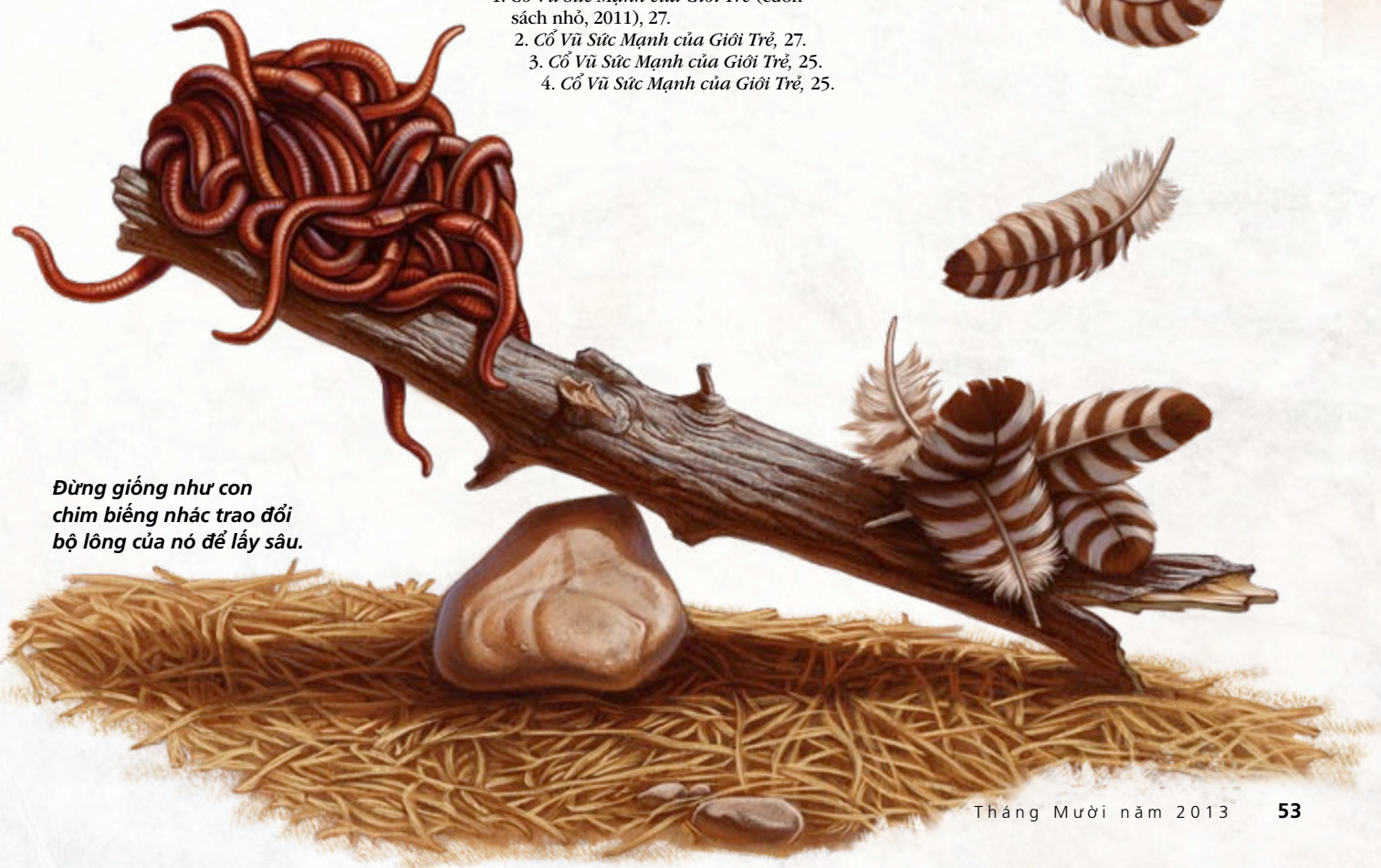
những kho tàng hiểu biết lớn lao” (GLGU 89:19).

Thay vì là một con chim biếng nhác trao đổi bộ lông để lấy sâu, thì hãy mang giày thể thao vào và hãy tích cực tập luyện. Tập thể dục thường xuyên. Hãy ghi danh chơi môn thể thao yêu thích của các em hoặc làm bạn với những người mà các em có thể chạy chung hoặc làm các sinh hoạt giải trí khác. Khi tập luyện, thì các em không những rèn luyện thân thể mình mà còn rèn luyện tâm trí của mình nữa. Việc tập thể dục cũng tăng cường sức khỏe tình cảm nữa. Hãy nhớ rằng điều quan trọng nhất không phải là các em nhanh nhẹn hay khỏe mạnh như thế nào—mà là các em kiên định như thế nào. Khi tập thể dục thường xuyên, các em sẽ không những được vui vẻ hơn mà các em còn trở nên khỏe mạnh, lành mạnh và khôn khéo hơn. ■

GHI CHÚ

1. *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ* (cuốn sách nhỏ, 2011), 27.
2. *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ*, 27.
3. *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ*, 25.
4. *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ*, 25.

Đừng giống như con chim biếng nhác trao đổi bộ lông của nó để lấy sâu.

NOI THEO Bước NGÀI

Việc trở thành giống như Đấng Cứu Rỗi là một tiến trình dần dần, suốt đời, và các em có thể bắt đầu bằng cách thực hiện các bước nhỏ mỗi ngày.

Bài của Melissa Zenteno
Các Tạp Chí Giáo Hội

Thánh thư khuyến khích chúng ta trở thành giống như Chúa Giê Su Kỵ Tô và “cũng phải làm theo như chính Ngài đã làm” (1 Giăng 2:6). Nhưng việc thực hiện bước đầu tiên ấy có thể rất khó khăn—nhất là khi các em không biết cách để bắt đầu.

Các em sẽ tìm thấy sự giúp đỡ trong sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta: Sách Hướng Dẫn cho Sự Phục Vụ Truyền Giáo*. Các em có thể nghĩ rằng đó chỉ là một cuốn cẩm nang cho những người truyền giáo toàn thời gian, nhưng thực sự đó là một công cụ tuyệt vời mà có thể giúp các em bắt đầu mục tiêu của mình để trở thành giống như Đấng Cứu Rỗi. Chương 6 được dự định để giúp các em hiểu và áp dụng chín thuộc tính cụ thể giống như Đấng Kỵ Tô.

Sau đây là một số góp ý về cách sử dụng sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* và các câu thánh thư trong khi các em tìm cách phát huy các thuộc tính giống như Đấng Kỵ Tô:

- Để bắt đầu, hãy vào Sinh Hoạt Thuộc Tính ở cuối chương 6 trong sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* (trang 126). Sinh hoạt này có thể giúp các em xác định các thuộc tính nào hiện đang là những ưu điểm

thuộc linh của các em và những thuộc tính nào mà các em cần phải cố gắng để đạt được.

- Sau khi kết thúc sinh hoạt, hãy thành tâm chọn ra một thuộc tính để tập trung vào. Cân nhắc việc đọc phần trong chương 6 về thuộc tính đó.
- Đặt ra các mục tiêu cụ thể có thể đo lường được mà sẽ giúp các em phát huy thuộc tính này. Hãy dành cho mình một khoảng thời gian để làm việc với mục tiêu của mình. Rồi đánh giá tiến bộ của các em. Ví dụ, nếu đang cố gắng để được bác ái hơn, các em có thể đặt ra một mục tiêu để nói những điều tích cực về anh em hay chị em của mình ba lần mỗi ngày trong một tuần. Vào cuối tuần, các em sẽ đánh giá cách các em đã làm với mục tiêu của mình và điều chỉnh một số điều nhằm giúp các em tiếp tục cải tiến.
- Sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta* cung ứng các câu thánh thư để nghiên cứu với mỗi thuộc tính. Các em có thể thành tâm nghiên cứu các câu thánh thư được liệt kê và viết xuống những ấn tượng mà các em nhận được khi đọc.

- Cầu xin Cha Thiên Thượng để được giúp đỡ trong việc phát huy một cá tính giống như Đấng Ky Tô. Cầu xin sự giúp đỡ cụ thể như là: “Xin ban cho con sức mạnh để khắc phục nỗi tức giận của con khi các anh chị em của con lấy đồ của con.” Các em càng dâng lên những lời cầu nguyện càng cụ thể thì càng dễ dàng hơn để nhận ra câu trả lời của Chúa.

Việc trở thành giống như Đấng Cứu Rỗi, Chúa Giê Su Ky Tô, là một tiến trình dần dần và một sự đeo đuổi suốt đời. Đôi khi điều đó có thể dường như khó khăn hơn là môn vật lý trình độ cao. Nhưng đừng tuyệt vọng. Chúa hứa với chúng ta: “Kể nào nhận được ánh sáng, và bền lòng nơi Thượng Đế, thì sẽ nhận được thêm ánh sáng; và ánh sáng đó càng lúc càng sáng tỏ cho đến ngày hoàn toàn” (GLGƯ 50:24). Khi tiếp nhận, nghiên cứu, và áp dụng ánh sáng và lễ thật và tiếp tục noi theo Thượng Đế mỗi ngày, chúng ta có thể yên tâm rằng mình sẽ trở thành giống như Đấng Cứu Rỗi, Chúa Giê Su Ky Tô. ■

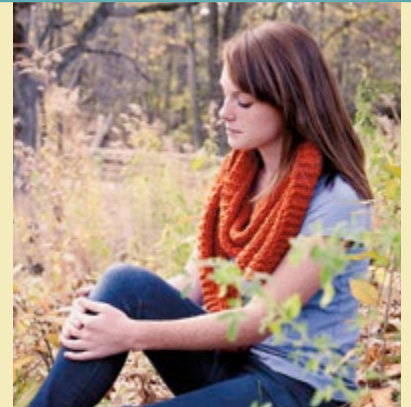
CÁC NHIỆM VỤ HÀNG NGÀY

Các hành động nhỏ nhặt hàng ngày là bước chân dọc theo con đường để trở thành giống như Đấng Cứu Rỗi. Hãy xem xét các sinh hoạt bổ sung này để giúp các em phát huy các thuộc tính giống như Đấng Ky Tô:

- Đọc các câu thánh thư được liệt kê trong Sách Hướng Dẫn Thánh Thư có liên quan đến thuộc tính mà các em đang tìm cách phát huy.
- Cầu nguyện hàng ngày để có ước muốn thay đổi và sức mạnh để cải tiến.
- Giữ một nhật ký để ghi lại tiến bộ của các em.
- Nói chuyện với cha mẹ của các em. Hãy cho họ biết các mục tiêu của các em để họ có thể giúp các em.

CÙNG THAM GIA CUỘC TRÒ CHUYỆN

Trong suốt tháng Mười, các em sẽ học về cách để trở thành giống như Đấng Ky Tô hơn (nếu tiểu giáo khu hoặc chi nhánh của các em có những bài học mới bằng ngôn ngữ của các em). Sau khi đọc bài viết này, hãy thành tâm chọn ra một thuộc tính để cố gắng đạt được vào tuần này hoặc tháng này. Các em có thể đặt ra một mục tiêu và sau đó đánh giá tiến bộ của mình. Ví dụ, các em có bày tỏ lòng bác ái, hoặc vâng lời hoặc kiên nhẫn hơn không? Làm thế nào mục tiêu của các em để được giống như Đấng Ky Tô hơn giúp các em khắc phục những khó khăn? Hãy cân nhắc việc chia sẻ kinh nghiệm của các em với các thiếu niên thiếu nữ khác hoặc với gia đình của mình.

“Tôi phải nói gì với những người ngoại đạo khi họ hỏi tại sao một số tín hữu của Giáo Hội đã không sống theo các tiêu chuẩn của chúng ta?”

Thật là điều tuyệt vời nếu mỗi tín hữu Giáo Hội hoàn toàn sống theo phúc âm. Họ sẽ không những vui hưởng nhiều phước lành hơn trong cuộc sống của họ mà còn là tấm gương sáng cho những người xung quanh họ. Nhưng chúng ta là người trần thế, vì vậy tất cả chúng ta đều yếu kém ở một mức độ nào đó. Lý do chính mà một số người sống theo phúc âm một cách trọn vẹn hơn những người khác là vì mỗi người chúng ta ở mỗi thời điểm khác nhau trong sự cải đạo của mình và trong sức mạnh của chứng ngôn của chúng ta. Mỗi người chúng ta có những thử thách khác nhau và các phương tiện và có những người khác nhau để giúp đỡ chúng ta.

Những người ngoại đạo có thể không hiểu những từ ngữ như “sự cải đạo” và “chứng ngôn,” nhưng họ sẽ hiểu rằng mỗi người có thể chọn cách sống của mình. Các em có thể giải thích rằng Cha Thiên Thượng đã dự định là điều đó phải như vậy. Ngài ban cho chúng ta quyền tự quyết để chúng ta có thể phát triển phần thuộc linh bằng cách chọn điều đúng. Nhưng Cha Thiên Thượng cũng biết rằng mọi người—ngoại trừ Chúa Giê Su Kỵ Tô—sẽ làm điều lầm lỗi, nên Ngài đã ban một Đấng Cứu Rỗi cho chúng ta. Nhờ vào Sự Chuộc Tội, chúng ta có thể hối cải, được tha thứ, học hỏi từ những lỗi lầm của mình, và tiến bước trong cuộc sống.

Các em cũng có thể giải thích rằng chúng ta không phán xét những người không tuân theo các tiêu chuẩn của Giáo Hội. Thay vì thế, chúng ta cố gắng giúp đỡ họ, thông cảm với họ, và kiên nhẫn với họ. Mặc dù không khoan dung với tội lỗi, nhưng chúng ta không lên án kẻ phạm tội (xin xem Giảng 8:11). Sự hối cải vẫn còn có thể thực hiện được, đối với tất cả chúng ta.

Tra Cứu Thánh Thư

Câu trả lời cho câu hỏi này có thể được tìm thấy trong các thánh thư. Khi người ta không tuân giữ các lệnh truyền, thì chúng ta nên tránh phê

phán (xin xem Ma Thi Ơ 7:1). Rô Ma 3:23 dạy: “vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.” Tuy nhiên, sự thật là các tín hữu của Giáo Hội nên cố gắng biết vâng lời.

Madison M., 13 tuổi, Texas, Hoa Kỳ

Giảng Dạy về Sự Chuộc Tội

Khi người ta nói những điều như thế, thì thay vì chê trách người tín hữu đã không tuân theo các quy luật, tôi sử dụng điều đó như là một cơ

hội để giảng dạy về Sự Chuộc Tội. Tôi nói với họ rằng chỉ vì chúng ta là người Mặc Môn thì không có nghĩa là chúng ta hoàn hảo và chúng ta có Sự Chuộc Tội vì vậy chúng ta có thể hối cải tội lỗi của mình và sửa chữa những lỗi lầm đó. Điều này thường tạo ra cơ hội cho họ đặt thêm nhiều câu hỏi nữa.

Jayde H., 16 tuổi, Oregon, Hoa Kỳ

Giáo Hội Dạy Chúng Ta Làm Điều Tốt

Như mọi người khác, các tín hữu của Giáo Hội cũng trải qua những thử thách và cám dỗ.

Tất cả chúng ta đều có khuyết điểm, nhưng điều đó không có nghĩa là Giáo Hội này là không chân chính. Đây là Giáo Hội của Chúa Giê Su Kỵ Tô, giáo hội này đang giúp mọi người biết phúc âm chân chính và nhận được sự tôn

cao. Đó là con người thiên nhiên không tuân theo các giáo lệnh (xem Mô Si A 03:19), và đó không phải là lỗi của Giáo Hội. Giáo Hội dạy chúng ta làm việc thiện. Nhưng tất cả chúng ta đều có sự lựa chọn.

Lavinia S., 19 tuổi, Bulacan, Philippine

Các Tiêu Chuẩn Đạo Đức Là vì Hạnh Phúc của Chúng Ta

Câu hỏi này thực sự rất quen thuộc đối với tôi vì tôi biết một số người đã có những lựa chọn mà đã đưa họ xa khỏi phúc âm. Chúa ban cho chúng

ta những giáo lệnh vì hạnh phúc của chúng ta và để “mang lại sự bất diệt và cuộc sống vĩnh cửu cho loài người” (Môi Se 1:39). Chúa muốn chúng ta trở về cùng Ngài; tuy nhiên, Ngài muốn chúng ta tự mình lựa chọn. Đó là lý do tại sao một số người không sống theo tiêu chuẩn của chúng ta. Các tiêu chuẩn này giúp đỡ bản thân tôi bởi vì tôi biết rằng Cha Thiên Thượng đã ban các tiêu chuẩn đó cho tôi để tôi có thể trở lại và sống với Ngài và được hạnh phúc. Các tiêu chuẩn này là bằng chứng về tình yêu thương của Ngài dành cho tôi.

Morgane D., 18 tuổi, Languedoc-Roussillon, Pháp

Cầu Nguyện cho Họ và Đi Thăm Họ

Các tín hữu nào không sống theo các tiêu chuẩn của chúng ta có thể không có chứng ngôn tập trung vào Chúa Giê Su Ky Tô. Chúng ta nên cầu nguyện cho họ, để họ sẽ tìm kiếm sự hướng dẫn của Thánh Linh và để họ sẽ có thể đạt được chứng ngôn của họ. Chúng ta nên đến thăm những người này và giúp họ đến cùng Đấng Ky Tô.

Andrea C., 13 tuổi, Lima, Peru

Hãy Làm Gương

Giáo Hội này rất quan trọng để giúp chúng ta làm tròn các giáo lệnh của Cha Thiên Thượng và sống với Ngài một lần nữa. Nhưng chỉ vì một người nào đó thuộc về Giáo Hội thì không có nghĩa là người đó sẽ luôn luôn là một người tốt. Hãy nhìn vào thế giới của chúng ta ngày nay, đầy tà ác và ghê tởm, mặc dù thế giới cũng đầy đầy những người quyết định noi theo Chúa Giê Su Ky Tô trong cuộc sống tiền dương thế. Tôi nghĩ rằng điều tốt nhất chúng ta có thể làm là nêu gương cho bạn bè của mình.

Kaden S., 15 tuổi, Utah, Hoa Kỳ

Sống theo Các Tiêu Chuẩn của Chúng Ta

Cũng giống như bất cứ tổ chức hay tôn giáo nào khác, có một số người đầy tận tâm hoặc thiếu tận tâm. Chúng ta phải cố gắng hết sức sống theo các tiêu chuẩn của mình và hy vọng và cầu nguyện rằng những người khác cũng sẽ làm như vậy.

Maren S., 16 tuổi, Arizona, Hoa Kỳ

NHÌN THẤY NHỮNG NGƯỜI KHÁC NHƯ LÀ CON NGƯỜI HỌ CÓ THỂ TRỞ THÀNH

“Chúng ta có trách nhiệm để thấy những người không phải qua con người hiện tại của họ mà thay vì thế qua con người mà họ có thể trở thành. Tôi khẩn nài các anh chị em hãy nghĩ tới họ trong cách này.”

Chủ Tịch Thomas S. Monson, “Nhìn Thấy Những Người Khác như là Con Người Họ Có Thể Trở Thành,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2012, 70.

CÂU HỎI CHO KỲ TỚI

“Tôi đang cố gắng kiềm chế những ý nghĩ của mình, nhưng có quá nhiều cám dỗ. Làm thế nào tôi có thể có những ý nghĩ trong sạch hơn?”

Hãy gửi câu trả lời của các em và, nếu muốn, một bức ảnh có độ phân giải cao đến liahona@ldschurch.org hoặc qua đường bưu điện đến địa chỉ ở trang 3 trước ngày 15 tháng Mười Một.

Chi tiết sau đây và giấy cho phép phải được gửi kèm theo trong e-mail hoặc thư bưu điện của các em: (1) họ và tên, (2) ngày tháng năm sinh, (3) tiểu giáo khu hoặc chi nhánh, (4) giáo khu hoặc giáo hạt, (5) giấy cho phép đăng câu trả lời của các em và nếu các em dưới 18 tuổi, thì cần phải có giấy phép của cha mẹ (e-mail có thể chấp nhận được) để đăng câu trả lời và hình của các em.

**Bài của Anh Cả
C. Scott Grow**

Thuộc Nhóm
Túc Sĩ Thầy
Bây Mười

Việc giúp các em hồi cải là một phần đặc biệt của sự kêu gọi của vị giám trợ. Lương tâm của các em sẽ cho các em biết khi nào các em cần phải nói chuyện với ông ấy.

Các em có thể tự hỏi tại sao các em được dạy phải thú nhận tội lỗi với vị giám trợ hoặc chủ tịch chi nhánh của mình khi các em đã phạm tội nghiêm trọng. Các em có thể tự nói: “Sự hồi cải không phải là một điều riêng tư giữa tôi và Chúa sao? Nếu tôi ngừng không làm hành vi sai trái của mình nữa và đã thú nhận điều đó với Thượng Đế thì tại sao tôi cần phải nói chuyện với vị giám trợ của tôi?”

Tại sao Phải Là Các Vị Giám Trợ chứ Không Phải là Một Người Nào Khác?

Nhiều thiếu niên thiếu nữ cảm thấy thoải mái hơn khi thú nhận những lỗi lầm của mình với cha mẹ hay những người lãnh đạo của giới trẻ. Mặc dù cha mẹ và những người lãnh đạo của các em có thể giúp đỡ và đưa ra lời khuyên bảo cần thiết nhưng Chúa đã phán rằng vị giám trợ là một vị phán quan thông thường ở Y Sơ Ra Ên (xin xem GLGU 107:72, 74). Ông có trách nhiệm để xác định sự xứng đáng của các tín hữu trong tiểu giáo khu của ông. Qua sự sắc phong và cuộc sống ngay chính, vị giám trợ được quyền mặc khải từ Đức Thánh Linh về các tín hữu trong tiểu giáo khu của ông, kể cả các em.

TẠI SAO VÀ ĐIỀU GÌ TÔI CẦN PHẢI THÚ TỘI VỚI VỊ GIÁM TRỢ CỦA TÔI?

Vị giám trợ có thể giúp các em qua tiến trình hồi cải trong những cách mà cha mẹ hoặc những người lãnh đạo khác của các em không thể cung ứng được. Nếu tội lỗi đủ nghiêm trọng, thì ông có thể xác định rằng các đặc ân của các em trong Giáo Hội nên bị giới hạn. Ví dụ, là một phần của tiến trình hồi cải của các em, ông có thể yêu cầu các em không dự phần Tiệc Thánh hoặc sử dụng chức tư tế trong một thời gian. Ông sẽ làm việc với các em và xác định khi nào thì các em được xứng đáng một lần nữa để tiếp tục các sinh hoạt thiêng liêng đó.

Vị giám trợ của các em sẽ khuyến

bảo các em về những việc phải làm để củng cố khả năng của các em nhằm chống lại sự cám dỗ. Ông có thể khuyến khích các em nghiên cứu một đề tài giáo lý, như sự hồi cải, và rồi chia sẻ với ông điều các em đã học được. Ông có thể yêu cầu các em đến gặp ông mỗi tuần để báo cáo tình trạng của các em như thế nào trong việc tự loại bỏ mình khỏi những tình huống cám dỗ.

Tôi Nên Nói Chuyện với Giám Trợ Vào Lúc Nào?

Các em có thể nghĩ: “Tất cả những điều đó nghe hay lắm, nhưng làm

thể nào tôi có thể biết rằng những gì tôi đã làm là đủ nghiêm trọng để tôi cần phải nói chuyện với vị giám trợ?” Câu trả lời ngắn: “Lương tâm của các em sẽ cho các em biết.” Khi nào các em cảm thấy lương tâm cắn rứt, thì hãy hành động ngay lập tức (xin xem An Ma 34:31–34).

Vua Bên Gia Min đã dạy về sự hối cải: “Tôi không thể kể hết tất cả những điều mà bởi đó các người có thể phạm tội được; vì có nhiều đường lối và nhiều cách thức khác nhau, nhiều đến nỗi tôi không thể đếm được” (Mô Si A 4:29). Vì vậy, thay vì đưa ra một bản liệt kê chi tiết những điều các em phải thú nhận với vị giám trợ của mình, thì tôi xin chia sẻ một số nguyên tắc sẽ giúp các em đưa ra quyết định đó.

Tôi Cần Phải Thú Nhận Điều Gì?

Tôi biết rằng các em đã cố gắng để vâng lời, nhưng có lẽ các em đã phạm phải một số lỗi lầm—thậm chí một số lỗi lầm nghiêm trọng nữa. Hầu hết các lỗi lầm mà người ta phạm phải có thể được giải quyết qua lời cầu nguyện cá nhân và sự hối cải chân thành. Một số lỗi lầm, nhất là những lỗi lầm về sự vô luân, đòi hỏi phải thú tội với vị giám trợ trước khi các em có thể nhận được sự tha thứ của Chúa.

Khi nghĩ về những lỗi lầm mình đã làm, các em có thể cảm thấy có tội, không an tâm, không vui vẻ, hoặc thậm chí còn đau khổ nữa. Nếu đang trải qua bất cứ những cảm nghĩ nào như thế, thì có lẽ các em cần phải nói chuyện với vị giám trợ của mình về những lỗi lầm đó.

Đừng cố gắng để bào chữa cho mình hoặc hợp lý hóa tội lỗi của mình. Các em có thể nghĩ: “Thật là quá ngượng ngùng để nói với vị giám trợ điều tôi đã làm. Ông ta nghĩ rằng tôi là

một người tốt hơn thế. Ông ta sẽ sửng sốt nếu tôi nói cho ông ta biết điều tôi đã làm. Ông ta sẽ không thích tôi nữa.”

Tôi hứa với các em là ông sẽ không kết án các em đâu. Là một tôi tớ của Chúa, ông sẽ nhân từ và thông cảm khi ông lắng nghe các em. Sau đó, ông sẽ giúp các em trải qua tiến trình hối cải. Ông là sứ giả với lòng thương xót của Chúa để giúp các em trở nên trong sạch nhờ vào Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Ky Tô.

Chúa đã phán: “Này, kẻ nào biết hối cải những tội lỗi của mình, thì kẻ đó sẽ được tha thứ, và ta, là Chúa, sẽ không còn nhớ tới những tội lỗi đó nữa.”

“Qua cách thức này, các người có thể biết được một người có hối cải tội lỗi của mình không—này, kẻ đó sẽ thú tội và từ bỏ những tội lỗi đó” (GLGU 58:42–43).

Khi các em thú nhận và từ bỏ tội lỗi của mình thì Chúa sẽ tha thứ cho các em. Các em sẽ không phải giải trình với Ngài về các tội lỗi khi đến lúc các em được phán xét.

Nếu Tôi Không Thú Tội thì Sao?

Đôi khi một người sẽ ngừng làm điều sai nhưng không bao giờ thú nhận với vị giám trợ của mình, khi cần. Do đó người ấy một mình tiếp tục mang gánh nặng tội lỗi, thay vì để cho Đấng Cứu Rỗi cất đi gánh nặng ấy.

Tôi xin đưa ra một ví dụ. Một buổi tối cách đây một vài năm, tôi đã phỏng vấn những người lớn để gia hạn giấy giới thiệu đi đền thờ của họ. Một phụ nữ trung niên đến gặp tôi cho cuộc phỏng vấn của chị. Chị đã kết hôn trong đền thờ và suốt đời tích cực hoạt động trong Giáo Hội.

Tôi cảm thấy một nỗi buồn sâu thẳm trong tâm hồn của chị. Trong khi diễn ra cuộc phỏng vấn, tôi nhận

được một ấn tượng thuộc linh. Tôi nói với chị ấy: “Thưa chị, tôi có ấn tượng rằng chị đã phạm một lỗi lầm nghiêm trọng khi còn là một thiếu nữ mà chị đã không thú nhận với một vị lãnh đạo chức tư tế. Chị có sẵn sàng để nói cho tôi biết về điều đó không?”

Chị lập tức bắt đầu khóc. Chị ấy nói với tôi rằng quả thật như vậy, nhưng chị luôn luôn cảm thấy quá ngượng ngùng để thú tội với một vị giám trợ. Trong khi thú nhận điều mình đã làm, chị chia sẻ đầy đủ chi tiết cho tôi để xác định sự xứng đáng của chị.

Lời thú tội của chị với một vị lãnh đạo chức tư tế đánh dấu sự kết thúc tiến trình hối cải của chị thay vì là sự khởi đầu. Chị đã mang gánh nặng và nỗi buồn của tội lỗi đó một cách không cần thiết trong hơn 30 năm.

Vì chị ấy đã hoàn thành bước cuối cùng của sự hối cải nên tội lỗi của chị đã được tẩy sạch. Thỉnh thoảng tôi vẫn thường thấy chị ấy sau buổi tối phỏng vấn đó. Về mặt của chị trở nên sáng ngời, và chị trông vui vẻ.

Tôi muốn các em biết rằng tôi không nhớ tên của chị ấy. Chúa có thể loại bỏ những ký ức như vậy từ các giám trợ. Điều tôi nhớ là qua lời thú tội với vị lãnh đạo chức tư tế của chị, một phụ nữ trung niên đã được giải thoát khỏi cảm giác tội lỗi mà chị đã mang trong quá nhiều năm.

Xin đừng mắc phải lỗi lầm đó. Nếu các em có cảm nghĩ tội lỗi nhưng không chắc chắn là các em cần phải thú nhận với vị giám trợ không, thì hãy đi gặp ông. Hãy để ông giúp đỡ các em. Đừng liều lĩnh mang một gánh nặng không cần thiết trong suốt cuộc đời của các em, điều đó sẽ làm cho các em cảm thấy đau khổ. Qua lời thú tội của các em với vị giám trợ và sự hối cải của các em, Chúa sẽ

nâng gánh nặng đó ra khỏi tâm hồn của các em (xin xem Ê Sai 1:18).

Tại Sao Tôi Cần Phải Hối Cải?

Chúa Giê Su Kỵ Tô đã trả giá cho các tội lỗi của tất cả nhân loại qua sự hy sinh chuộc tội của Ngài. Ngài mời gọi các em phải hối cải và tránh nỗi buồn phiền và đau khổ thêm. “Hãy hối cải . . . bằng không thì nỗi đau khổ của người sẽ lớn lao vô cùng—lớn lao đến mức nào người đâu biết được, cùng cực ra sao người đâu biết được, phải gánh chịu khổ sở ra sao người đâu biết được.

“Vì này, ta, Thượng Đế, đã chịu những nỗi đau khổ ấy cho mọi người, để họ khỏi đau khổ nếu họ chịu hối cải;

“Nhưng nếu họ không chịu hối cải thì họ sẽ phải đau khổ như ta đã chịu vậy. . .

“Vậy nên một lần nữa, ta truyền lệnh cho người phải hối cải, . . . và rằng người phải thú nhận những tội lỗi của mình, kẻ người phải chịu những hình phạt

mà ta đã nói tới” (GLGƯ 19:15–17, 20).

Tôi làm chứng rằng qua nỗi đau khổ của Ngài, Chúa Giê Su Kỵ Tô đã trả giá cho tội lỗi của các em rồi. Các em có thể được tha thứ nếu các em hối cải. Đừng cố gắng trả giá cho tội lỗi của các em. Không có số lượng đau khổ nào của riêng các em sẽ cứu chuộc các em đâu; chỉ qua Sự Chuộc Tội các em mới nhận được sự tha thứ mà thôi.

Cầu xin cho các em sử dụng đức tin nơi Chúa Giê Su Kỵ Tô và Sự Chuộc Tội của Ngài. Trong tôn danh của Chúa Giê Su Kỵ Tô, tôi làm chứng rằng qua sự hối cải, kể cả lời thú tội với vị giám trợ của các em khi cần, thì các em sẽ trở nên trong sạch. Ngoài ra, nhờ ân điển của Đấng Cứu Rỗi—quyền năng làm cho có khả năng của Ngài—các em cũng có thể được củng cố trong khả năng của các em để chống lại cám dỗ trong tương lai. Vì vậy, các em sẽ có cảm giác yên tĩnh trong tâm hồn và hạnh phúc trong cuộc sống này, và các em sẽ thừa hưởng cuộc sống vĩnh cửu trong thế giới mai sau. ■

ĐẮNG THẦY THUỐC ĐẠI TÀI CỦA CHÚNG TA

“Đấng Cứu Rỗi thường được gọi là Đấng Thầy Thuốc Đại Tài. . . Ảnh hưởng của

tội lỗi đối với tinh thần của chúng ta cũng tương tự như ảnh hưởng của cơn đau đờn trong cơ thể của chúng ta—tội lỗi là một sự cảnh báo về mối nguy hiểm và là một sự bảo vệ khỏi bị hư hại thêm. Từ Sự Chuộc Tội của Đấng Cứu Rỗi tuôn chảy loại thuốc giảm đau, loại thuốc này có thể chữa lành các vết thương thuộc linh của chúng ta và loại bỏ cảm giác tội lỗi. Tuy nhiên, thuốc giảm đau này chỉ có thể được áp dụng qua các nguyên tắc của đức tin nơi Chúa Giê Su Kỵ Tô, sự hối cải, và sự vâng lời liên tục. Kết quả của sự hối cải chân thành là cảm giác bình an của lương tâm, sự an ủi, sự chữa lành và đổi mới phần thuộc linh.

“Vị giám trợ hoặc hoặc chủ tịch chi nhánh của các anh chị em là người phụ tá cho Đấng Thầy Thuốc tinh thần này, là người được ủy quyền để giúp các anh chị em hối cải và chữa lành.”

Anh Cả David A. Bednar thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Chúng Tôi Tin ở Sự Trinh Khiết,” *Liahona*, tháng Năm năm 2013, 44.

Bài của Anh Cà O. Vincent Haleck

Thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mươi

Mời Đấng Cứu Rồi Vào

“Này, ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho, thì ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với ta”
(Khải Huyền 3:20).

Khi tôi còn bé, vào dịp lễ Giáng Sinh, mẹ tôi mang ra tấm hình Đấng Cứu Rồi đứng gõ cửa. Chúng tôi chưa phải là tín hữu của Giáo Hội, và tôi luôn luôn hỏi: “Tại sao Chúa Giê Su đứng gõ cửa? Ai ở phía bên kia cửa vậy?”

Một vài năm sau đó, tôi khám phá ra rằng không có tay cầm ở bên ngoài cánh cửa mà Đấng Cứu Rồi đang gõ. Người bên trong cần phải mở cửa ra. Bây giờ tôi biết ai ở phía bên kia cánh cửa. Chính là chúng ta! Đấng Cứu Rồi gõ cửa, và tất cả chúng ta phải mở cửa ra và mời Ngài vào cuộc sống của mình.

Khi còn là một thiếu niên, tôi đã quyết định mời Đấng Cứu Rồi vào cuộc sống của tôi bằng cách chịu phép báp têm và trở thành tín hữu của Giáo Hội. Bạn bè của tôi là những tấm gương sáng đối với tôi. Bà ngoại của tôi cũng

thế. Bà ngoại là người làm việc trong Đền Thờ Los Angeles California. Bà thường ra khỏi nhà vào lúc 4 giờ sáng để phục vụ Chúa trong đền thờ.

Chỉ hai năm sau khi chịu phép báp têm, tôi quyết định là tôi muốn phục vụ Chúa với tư cách là một người truyền giáo toàn thời gian. Trong khi phục vụ truyền giáo, tôi đã giúp nhiều người học hỏi về Ngài vào trong cuộc sống của họ.

Về sau, tôi đã phục vụ với tư cách là chủ tịch phái bộ truyền giáo ở Samoa. Tôi luôn luôn hỏi những người truyền giáo mới là họ đã quyết định đi phục vụ truyền giáo vào lúc nào. Nhiều người nói rằng họ quyết định để phục vụ lúc còn ở trong Hội Thiếu Nhi!

Hội Thiếu Nhi sẽ giúp các em chuẩn bị cho sự phục vụ truyền giáo. Học hỏi càng nhiều càng tốt. Hãy đặt một mục tiêu để phục vụ truyền giáo. Sau đó, các em cũng sẽ có thể giúp mọi người mời Đấng Cứu Rồi vào cuộc sống của họ. Việc làm một người truyền giáo sẽ thay đổi cuộc sống của các em—nó đã thay đổi cuộc sống của tôi. ■

Thầy Trợ Tế Mới

Chuyên Tiệc Thánh là một trách nhiệm lớn lao. Nếu nó làm sai thì sao?

Bài của Jane McBride Choate

Dựa vào một câu chuyện có thật

“Và ngoài ra, tất cả những ai tiếp nhận chức tư tế này tức là tiếp nhận ta, lời Chúa phán vậy” (GLGƯ 84:35).

Benji đứng trước gương, vuốt lại cà vạt cho thẳng. Áo sơ mi trắng và quần màu xanh đậm thật là hợp với nhau. Tóc của nó được chải gọn gàng. Nhất định là nó trông sẵn sàng để được sắc phong làm thầy trợ tế. Vậy tại sao nó cảm thấy lo lắng?

Benji chộp lấy các quyển thánh thư của mình và ra khỏi phòng. Nó đã cố gắng không suy nghĩ về những sự việc sẽ khác nhau như thế nào ở nhà thờ hôm nay. Và rồi có bốn phận mới của chức tư tế làm cho nó lo lắng bất cứ khi nào nó nghĩ tới: chuyên Tiệc Thánh. Nếu nó làm sai lần đầu tiên vào tuần tới thì sao? Nó cũng đã cố gắng quên điều đó khi ra khỏi nhà.

Lễ Tiệc Thánh trôi qua giống như thường lệ. Nhưng sau đó, Benji đi với gia đình của mình đến văn phòng của Giám Trợ Salazar. Điều này chắc chắn là khác biệt. Thông thường thì nó đã ở trong buổi họp mở đầu của Hội Thiếu Nhi vào lúc này.

Toanh

“Nếu các em là các thầy trợ tế chịu làm vinh hiển sự kêu gọi của mình, thì các em sẽ là công cụ trong tay của Thượng Đế ngay cả bây giờ, vì chức tư tế nơi người thiếu niên cũng mạnh mẽ như là chức tư tế nơi người đàn ông khi được sử dụng trong sự ngay chính.”

Anh Ca Tad R. Callister thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mươi, “Quyền Năng của Chức Tư Tế nơi một Thiếu Niên,” *Liahona*, tháng Năm năm 2013, 54.

Benji ngồi xuống trong khi Cha nó, vị giám trợ, chủ tịch Hội Thiếu Niên, và các cố vấn trong giám trợ đoàn đặt tay lên đầu nó. Cha nó truyền giao cho nó Chức Tư Tế A Rôn. Trong lúc ban phước lành, cảm nghĩ lo lắng của Benji biến mất. Nó cảm thấy bình tĩnh và vui vẻ.

Benji đứng lên và bắt tay tất cả mọi người. Sau đó, nó ôm Mẹ và anh trai của nó là Jay, và em gái của nó là Mirasol.

Sau đó, nó đến Trường Chủ Nhật. Mặc dù các lớp học mới không giống như trong Hội Thiếu Nhi, nhưng nó cũng cảm thấy quen thuộc với các lớp học. Bài học là về cầu nguyện. Nó có khá nhiều bài học về cầu nguyện trước đó trong Hội Thiếu Nhi. Benji thở phào nhẹ nhõm. Có thể việc làm một thầy trợ tế sẽ không khó khăn đến mức như vậy.

Jay nói với Benji sau nhà thờ: “Điều đó sẽ rất tuyệt vời.” “Anh sẽ ban phước Tiệc Thánh, và em có thể chuyển Tiệc Thánh.”

Nó lo lắng trở lại. Nó thầm nói: “Ừ, tuyệt vời lắm.” Việc chuyển Tiệc Thánh là điều Benji lo lắng nhất!

Về sau vào buổi tối đó, Benji

bắt gặp Cha nó đang đọc sách trên chiếc ghế dài. Nó hỏi: “Nếu con bỏ sót một người nào đó và họ không nhận được Tiệc Thánh thì sao?” “Nếu con vấp ngã thì sao?” Nó có thể thấy trong tâm trí của mình rõ như ban ngày, cái khay rơi loảng xoảng xuống sàn nhà và các cốc nước bay khắp nơi.

Cha bóp vai Benji. “Cha nhớ lần đầu tiên cha chuyển Tiệc Thánh. Có lẽ cha đã lo lắng còn nhiều hơn con bây giờ nữa đó.”

Benji chớp mắt ngạc nhiên. “Cha à? Cha đâu có sợ bất cứ điều gì đâu!”

Cha cười. “Cha đã sợ hãi rất nhiều lần đấy chứ. Con có biết điều gì đã giúp cha vượt qua được nỗi lo lắng không?”

Benji suy nghĩ một lát. “Cầu nguyện à?”

Cha mỉm cười. “Đúng thế. Cầu nguyện. Và ông nội đã ban cho cha một phước lành. Con có muốn cha ban cho con một phước lành không?”

Benji nhanh chóng gật đầu. “Vâng ạ! Con rất muốn ạ.”

Gia đình quy tụ lại trong phòng khách. Cha đặt tay lên đầu của Benji. Trong khi Cha nói, Benji cảm

thấy bắt đầu rơm rớm nước mắt. Cha nói trong phước lành: “Hãy nhớ rằng con đã nhận được chức tư tế qua một giáo lễ thiêng liêng. Cha Thiên Thượng đã ban cho chúng ta chức tư tế để chúng ta có thể phục vụ người khác. Nếu có thể làm như vậy một cách hết lòng thì con sẽ được ban phước trong việc này và trong tất cả mọi việc.”

Benji cầu nguyện xin giúp đỡ suốt tuần. Chủ Nhật kế tiếp, nó cùng ngồi với các thầy trợ tế ở phía trước của giáo đường. Nó lắng nghe kỹ trong khi Jay ban phước bánh.

Đột nhiên nó cảm thấy rất lo lắng một lần nữa. Nó có thể thực sự làm được điều này không? Điều này thật là quan trọng! Sau đó, nó nhớ lại lời hứa từ phước lành của Cha mình. Những cảm nghĩ lo lắng của nó rời đi khi Thánh Linh ngự trên nó.

Nó nhắc cái khay lên và đi một cách tự tin đến những hàng ghế ngồi đã được chỉ định của nó. Nó cẩn thận trao cái khay cho một người phụ nữ ngồi ở hàng ghế đầu tiên.

Người phụ nữ ấy mỉm cười với nó. Benji mỉm cười lại vì biết rằng nó đang phục vụ Chúa. ■

TRÊN CON ĐƯỜNG MÒN

Chờ Đợi

trong

Khu Tạm Trú Mùa Đông

Khu Tạm Trú
Mùa Đông

CON ĐƯỜNG MÒN IOWA

IOWA

Nauvoo

Bài của Jennifer Maddy

Một Thành Phố Mới

Sau khi Tiên Tri Joseph Smith bị giết chết, Nauvoo, Illinois, trở thành một nơi nguy hiểm. Các Thánh Hữu rời bỏ nhà cửa của họ để tìm kiếm một nơi an toàn hơn để sống. Vào tháng Hai năm 1846, nhóm Thánh Hữu đầu tiên bắt đầu cuộc hành trình của họ hướng về phía tây, nhưng thời tiết xấu và bệnh tật đã làm chậm chân họ. Đến lúc họ đã vượt qua Iowa rồi, thì đã quá muộn trong năm ấy để đến được dãy núi Rocky Mountains trước khi mùa đông. Vậy nên, các vị lãnh đạo

Giáo Hội đã chọn một nơi mà các Thánh Hữu có thể ở lại trong mùa đông. Họ đặt tên cho nơi này là Khu Tạm Trú Mùa Đông.

Phản trưng bày này ở bên trong Trung Tâm Mormon Trail trong Khu Tạm Trú Mùa Đông đã dựng lại một trại trên con đường mòn Iowa, chính là nơi William Clayton đã viết bài thánh ca "Cùng Lại Nhau Dây Hỡi Các Thánh Hữu" (Thành Ca và Các Bài Ca Thiếu Nhi, trang 2).

Cùng Làm Việc Chung với Nhau

Một số người xây cất nhà bằng các khúc gỗ hoặc cỏ. Những người khác sống trong lều và hang động. Các Thánh Hữu đã cố gắng để được vui vẻ trong suốt mùa đông dài lạnh lẽo đó. Họ giúp đỡ lẫn nhau. Họ đi đến các buổi hòa nhạc, ca hát và nhảy múa. Họ xây cất một nhà máy xay bột, một tòa thị chính, và một nhà máy làm giẻ.

Tiến Bước

Thời gian Các Thánh Hữu ở trong Khu Tạm Trú Mùa Đông thật đầy khó khăn. Nhiều người đã chết. Nhưng những người tiên phong đã có đức tin rằng Chúa sẽ ban phước cho họ và giúp họ đi tới Si Ôn. Cuối cùng khi mùa xuân đến, nhóm người tiên phong đầu tiên rời Khu Tạm Trú Mùa Đông để hành trình đến Thung Lũng Salt Lake.

Ngày nay các em có thể thấy Đền thờ Winter Quarters Nebraska xinh đẹp và đến thăm Trung Tâm Mormon Trail trong Khu Tạm Trú Mùa Đông để biết thêm về những người tiên phong. ■

Tại Trung Tâm Mormon Trail, các em có thể thấy các đồ vật mà Các Thánh Hữu mang theo trong cuộc hành trình của họ về phía tây. Các vị lãnh đạo Giáo Hội bảo họ mang theo bột, gia vị, gạo, đậu và bò sữa.

Một số Các Thánh Hữu xây cất các túp lều bằng gỗ để sống trong khi họ đang ở trong Khu Tạm Trú Mùa Đông.

Các Thánh Hữu Dừng Chân ở Khu Tạm Trú Mùa Đông

Bài của Arie Van De Graaff

Những người tiên phong lưu lại trong một thời gian tại Khu Tạm Trú Mùa Đông để chờ cho mùa đông trôi qua trước khi tiếp tục hành trình về phía tây. Thử xem các em có thể tìm thấy các đồ vật được giấu trong tấm hình này không.

Bút chì

Miếng bánh nướng

Cái nồi

Cái muồng

Que dùng để trộn

Sách

Dụng cụ vặn đai ốc

Cái chén

Băng để băng vết thương

Cây cọc trong trò chơi lăn bóng gỗ

Cà rốt

Cây kẹo mút

Cây kim

Đồng hồ đeo tay

Trái lê

Bài của Anh Cả D. Todd Christofferson

Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

Các thành viên thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ là nhân chứng đặc biệt của Chúa Giê Su Kỵ Tô.

Chúa Giê Su Kỵ Tô ngỏ lời cùng các vị tiên tri bằng cách nào?

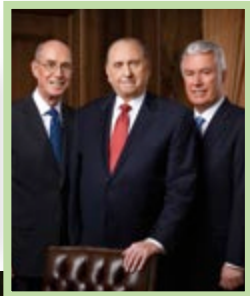
Ngài có thể gửi một sứ giả đến hoặc đích thân hiện ra.

Ngài có thể phân bằng tiếng nói của Ngài hoặc bằng tiếng nói của Đức Thánh Linh.

Ngài có thể phán cùng các tôi tớ của Ngài riêng từng người hoặc Ngài có thể phán cùng họ trong khi họ hội ý với nhau.

Từ bài “Giáo Lý của Đấng Kỵ Tô,” *Liahona*, tháng Năm năm 2012, 86–90.

TỰ TRAI SANG THEO CHIẾU KIM ĐỒNG HỒ; KHẢ TƯƠNG THỬ NHẤT, TRANH DO JOHN SCOTT HOA © IRI; JOSEPH SMITH TIẾP NHẬN CÁC BẢNG KHÁC, TRANH DO KENNETH RILEY HOA © IRI; HÌNH ẢNH DO DAVID WILLIAM NEWMAN ĐẠM TRÁCH © IRI; HÌNH ẢNH DO BUSATH PHOTOGRAPHY ĐẠM TRÁCH; Ế NỐT ĐANG CẦU NGUYỆN, TRANH DO ROBERT T. BARRETT HOA, © IRI

Làm thế nào
Emma có thể tử tế
khi Violet không
thân thiện?

Giúp Đỡ

Bài của Charlotte Mae Sheppard

Dựa theo một câu chuyện có thật

“Người phải yêu kẻ lân cận như mình” (Mác 12:31).

Emma nắm chặt túi đeo lưng trong khi bước vào lớp học mới của nó. Đó là ngày đầu tiên nhập học. Nó mặc chiếc áo đầm ưa thích của nó, và Mẹ đã gói theo một món ăn vặt đặc biệt với bữa ăn trưa—đó là mấy cái bánh quy giòn hình động vật.

Emma tự nghĩ “Ngày hôm nay sẽ thật tuyệt vời.” “Miễn là—”

Emma dừng lại và nhìn ngang qua lớp học. Nó có ở đó kìa. Violet.

Năm ngoái, Violet đã giành chơi mấy cái thanh đu mỗi khi đến giờ ra chơi. Nó đã chửi rủa Emma. Thậm chí nó còn giết mất người bạn thân nhất của Emma!

Violet thấy Emma và thè lưỡi ra. Emma trừng mắt lại, nắm chặt túi đeo lưng của mình hơn. Violet đã không thân thiện suốt năm ngoái, và dường như năm nay cũng sẽ như vậy.

“Chào cả lớp, chào mừng các em vào một năm học mới!” Cô Caldwell nói như vậy từ phía trước của căn phòng. “Chúng ta hãy chỉ định chỗ ngồi nhé.”

Bàn học được xếp hàng đôi ngang qua phòng học. Cô Caldwell dò ngón tay của mình xuống bản danh sách; sau đó cô chỉ vào hai cái bàn học ở phía sau. “Emma. Em sẽ ngồi ở phía sau đó nhé.”

Emma ngồi xuống một trong mấy cái bàn ở phía sau. Nó hy vọng rằng Liselle sẽ ngồi bên cạnh nó. Hoặc Jaime. Hoặc—

“Violet.”

Đầu của Emma giật mạnh. Nó nghe có đúng không vậy?

Vâng. Cô Caldwell vẫn còn đang chỉ vào cái bàn bên cạnh nó. Cô nói: “Violet, em sẽ ngồi cạnh Emma.”

Violet lê bước chậm chạp hướng tới Emma với vẻ mặt cau có. Emma cúi đầu xuống bàn và nhìn chằm chằm vào bức tường. Năm nay sẽ là một năm rất dài.

Trong giờ toán, Cô Caldwell viết một số bài toán lên trên bảng cho cả lớp để giải. Cô nói: “Các em có thể làm một mình hoặc với người bạn cùng bàn của mình.”

Emma nhanh chóng cúi người xuống bài của mình, giả vờ như nó đang bận rộn. Các bài toán thì khá dễ. Nó chỉ cố gắng để tránh Violet mà thôi. Nó đã không hề nhìn tới Violet một lần suốt buổi sáng.

Một cái gì đó chọc vào vai nó. Nó cảm thấy như một cây bút chì. Emma làm lơ.

Một cái chọc nữa. Violet đang chọc vào nó! Emma bướng bỉnh tiếp tục làm việc.

Cái chọc thứ ba của Violet mạnh

đến mức đau. Emma có thể cảm thấy lòng mình sôi lên vì giận. Cả năm học này sẽ giống như vậy sao? Nó nghĩ là sẽ giơ tay lên để mách Cô Caldwell. Hoặc có thể nó chỉ trừng mắt một lần nữa với Violet.

Rồi Emma nghe một tiếng thút thít. Một người nào đó đang khóc à? Cây bút chì chọc vào nó một lần nữa. Nó nhìn sang và thấy Violet

Violet

đang nhìn chăm chăm vào nó. Cây bút chì nằm trong tay Violet, và có những giọt lệ trong mắt nó. Bài của nó đầy những vết tẩy xóa.

Violet xoắn cây bút chì trong tay nó. “Bạn có thể giúp tôi được không?” Violet nhỏ nhẹ hỏi.

Emma sững sốt nhìn Violet trong một phút. Violet muốn nó giúp đỡ à? Sau khi nó đã luôn luôn không

thân thiện đến thế ư? Emma quay trở lại bài của mình. Violet có thể làm bài một mình. Nó không xứng đáng được Emma giúp đỡ, cho dù nó là . . .

. . . bạn ngồi bên cạnh?

Emma lặng lẽ cúi mặt về phía trước. Nó có thể nghe Violet khóc nhỏ bên cạnh nó. Thánh thư luôn luôn nói phải yêu thương người lân cận của mình—nhưng Violet thì lại khác! Emma chỉ ngồi bên cạnh nó trong lớp học thôi mà!

Emma quay trở lại bài tập của mình. Rồi nó dừng lại. Có lẽ Violet không khác biệt. Có lẽ khi thánh thư nói phải yêu thương người lân cận của mình, thì có nghĩa là tất cả mọi người. Thậm chí cả những người không thân thiện. Ngay cả khi điều đó rất là khó.

Emma thở dài và từ từ đặt bút chì xuống. Nó quay sang Violet và cố gắng hết sức để mỉm cười. Nó hỏi. “Tôi có thể giúp bạn không?”

Violet gật đầu, lấy tay lau nước mắt.

Emma nghiêng mình sang bài của Violet và bắt đầu giúp làm bài toán đầu tiên. Nó đã có một cảm giác ấm áp trong lòng mình. Nó tự hỏi là Violet có thích bánh quy giòn hình động vật không. ■

NOI THEO CHÚA GIÊ SU

Chúa Giê Su muốn chúng ta phải yêu thương tất cả mọi người. Trong thánh thư, Ngài dạy chúng ta phải yêu thương gia đình và bạn bè của chúng ta và đối xử với họ tử tế. Chúa Giê Su cũng dạy: “Hãy yêu kẻ thù nghịch, và cầu nguyện cho kẻ bắt bớ các ngươi.” (Ma Thi Ơ 5:44). Điều này có nghĩa rằng ngay cả khi một người nào đó không tử tế với ta, thì ta cũng có thể noi theo Chúa Giê Su bằng cách tử tế và cố gắng để làm bạn.

Tôi Sẽ Chia Sẻ Phúc Âm với Tất Cả Con Cái của Thượng Đế

TRÁI: TRANH DO MARK JARWAN MINH HOA; PHẢI: THEO CHIỀU KIM ĐỒNG HỒ TỪ PHÍA TRÊN BÊN TRÁI: TRANH DO JIM MADSEN, JARED BECKSTRAND, ERIC BARCLAY, VÀ CELESTE SMITH MINH HOA

CÁC TẮM THẺ ĐỂ CHIA SẺ

Các em có thể chia sẻ phúc âm bằng cách chia sẻ một tấm thẻ chuyển tay. Dán các tấm thẻ lên trên trang kẻ tiếp trên giấy cứng. Rời cắt các tấm thẻ ra và viết sứ điệp riêng của mình ở mặt bên kia.

BÀI CA VÀ THÁNH THƯ

- “Con Sẽ Đi Đến Nơi Nào Ngài Sai Con,” *Thánh Ca và Các Bài Ca Thiếu Nhi*, 46–47
- Ma Thi Ơ 5:16.

HÃY CÙNG NÓI CHUYỆN NÀO

Các em có thể yêu cầu mỗi người trong gia đình vẽ hình một trái cây mà họ ưa thích. Sau đó, ở mặt sau của hình vẽ, mỗi người có thể viết phúc âm ban phước cho cuộc sống của họ như thế nào. Rồi các em có thể nói chuyện với nhau về những cách mà các em có thể chia sẻ phúc âm với bạn bè và hàng xóm.

Có bao giờ các em ăn một thứ gì đó ngon đến nỗi các em chia sẻ nó không? Có một lần, tiên tri Lê Hi mơ thấy mình đang ăn một miếng trái cây ngon ngọt. Nó ngon đến nỗi “nó làm cho tâm hồn [ông] chan hòa một niềm hân hoan cực độ” (1 Nê Phi 8:12). Lê Hi muốn gia đình của mình cũng được thưởng thức trái cây ngon đó.

Trái cây trong giấc mơ của Lê Hi cũng giống như tình yêu thương của Cha Thiên Thượng. Lê Hi muốn gia đình của mình cảm nhận tình yêu thương của Cha Thiên Thượng. Ông muốn chia sẻ phúc âm với họ vì ông biết phúc âm sẽ làm cho họ hạnh phúc.

Trẻ em thường rất giỏi trong việc chia sẻ phúc âm với những người khác.

Maria tám tuổi thấy những người truyền giáo trên đường phố Ecuador. Nó yêu cầu họ giảng dạy phúc âm cho nó. Những người truyền giáo đến nhà của Maria để giảng dạy cho gia đình nó. Maria là người đầu tiên trong gia đình nó chịu phép báp têm. Nó rất vui mừng khi cuối cùng cả gia đình nó cũng gia nhập Giáo Hội.

Eric chín tuổi rất phấn khởi về phần trình bày của Hội Thiếu Nhi trong lễ Tiệc Thánh đến nỗi nó mời những người hàng xóm của nó đến dự. Họ đã đến.

Cả hai đứa trẻ này đã chia sẻ một điều quý báu với những người mà chúng thương yêu. Khi các em chia sẻ phúc âm thì chứng ngôn của các em sẽ phát triển. Giống như Lê Hi, các em sẽ cảm thấy “hân hoan cực độ.” ■

“Chớ sợ chi, ta ở
cùng người.”

Sáng Thế Ký 26:24

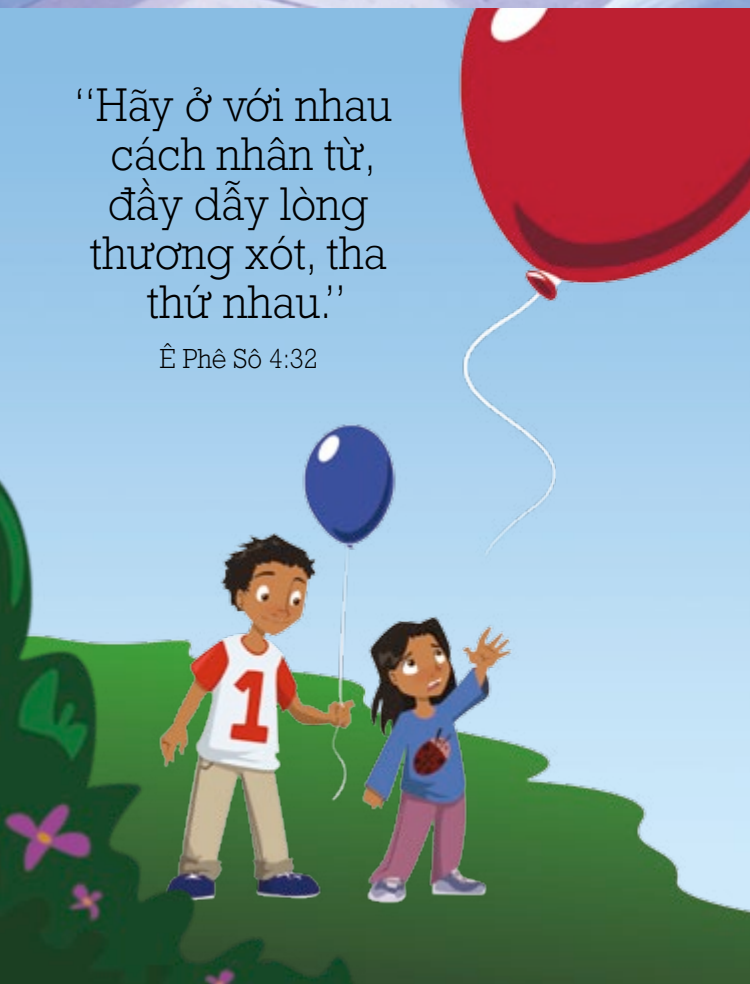
“Phước thay
cho những kẻ
giải hòa.”

Ma Thi Cơ 5:9

“Hãy ở với nhau
cách nhân từ,
đầy đầy lòng
thương xót, tha
thứ nhau.”

Ê Phê Sô 4:32

“Phàm làm
việc gì cũng
phải tạ ơn.”

1 Tê Sa Lô Ni Ca 5:18

The Statue of Liberty is shown in the background on the left side of the page, holding the torch aloft. The background is a clear blue sky.

Camille từ New York City

Camille chín tuổi có rất nhiều bạn bè. Nó nói: “Điều tôi thực sự thích ở bạn bè của tôi là họ đều khác nhau.” “Họ đến từ những nơi khác nhau, và họ có nhiều cách làm việc khác nhau.” Camille thích học hỏi những điều tốt đẹp từ bạn bè của mình, và nó thích chia sẻ những điều học được với họ. Điều tốt nhất nó từng chia sẻ với một người

bạn là phúc âm. Sau khi chia sẻ tín điều thứ nhất với bạn của nó là Yailin thì Camille mời gia đình bạn nó đến gặp những người truyền giáo. Camille cũng dạy cho Yailin cách cầu nguyện. Giờ đây Yailin và mẹ của nó đều là tín hữu của Giáo Hội.

Bạn Yailin của tôi chịu phép báp têm vào năm 2011. Tôi rất thích khi chúng tôi có thể đi nhà thờ chung với nhau. Tôi đang giúp bạn tôi học thuộc lòng Những Tín Điều. Chúng tôi đang học tín điều thứ chín.

Các bài ca ưa thích của tôi là “Tôi Là Con Đức Chúa Cha” và “Gia Đình Có Thể Cùng Sống Với Nhau Vĩnh Viễn.” Câu thánh thư ưa thích của tôi là Giáo Lý và Giao Ước 19:23: “Hãy học hỏi nơi ta và lắng nghe những lời của ta; hãy bước đi trong sự nhu mì của Thánh Linh ta, rồi ngươi sẽ có được sự bình an trong ta.” Câu thánh thư này luôn luôn làm cho tôi vui khi tôi cảm thấy buồn.

Cha mẹ tôi là người Cộng Hòa Dominic. Có lẽ vì thế mà món ăn ưa thích của tôi là cơm, đậu và gà. Món ăn đó nhắc tôi nhớ đến nguồn gốc của gia đình tôi.

Gia đình tôi có năm người. Em gái tôi, Emily, chịu phép báp têm và được làm lễ xác nhận vào tháng Mười Hai. Em trai tôi Victor được đặt theo tên của cha tôi. Tôi chưa nuôi con vật cưng nào hết nhưng tôi nghĩ rằng tôi sẽ nuôi một con rùa. Tôi thích rùa vì chúng rất dễ thương và chúng bò chậm nên chúng sẽ không bỏ chạy.

Tôi thích câu chuyện về Lãnh Binh Mô Rô Ni trong Sách Mặc Môn. Cha tôi đọc câu chuyện đó trong buổi họp tối gia đình, và câu chuyện đó làm cho tôi cảm ứng để làm lá cờ riêng của mình. Lá cờ của tôi nhắc tôi nhớ về việc tôi là ai và rằng Cha Thiên Thượng luôn luôn ở với tôi.

TRANG BÁO CỦA CHÚNG TA

Cha mẹ tôi đã dạy tôi về phúc âm và đã là tấm gương sáng đối với tôi từ khi tôi còn nhỏ. Tôi học đọc các câu chuyện trong thánh thư dành cho trẻ em, và bây giờ tôi yêu thích Sách Mặc Môn. Tôi đọc Sách Mặc Môn mỗi ngày, riêng một mình và chung với gia đình tôi. Am Môn là nhân vật ưa thích của tôi trong Sách Mặc Môn. Ông là một người truyền giáo đại tài, chính là người mà tôi muốn trở thành khi tôi lớn hơn nữa.

Esteban M., 8 tuổi, Colombia

Khi gia đình tôi đi nghỉ hè ở Panama, quê hương của mẹ tôi, cha mẹ tôi dẫn em gái tôi là Yhoalibeth, và tôi đi thăm Đền Thờ Panama City Panama. Mẹ chúng tôi mang chúng tôi đến để chạm tay vào bức tường của đền thờ. Về sau, khi tôi nói cho mẹ tôi biết là tôi đã cảm thấy vui sướng biết bao khi chúng tôi ở tại đền thờ, thì bà nói cho tôi biết rằng tôi đã cảm nhận được Đức Thánh Linh.

Sergio B. Jr., 7 tuổi, Florida, Hoa Kỳ

Pasha Z., 9 tuổi, Ukraine

Khi Leticia C., 6 tuổi, lúc bảy giờ mới 3 tuổi, thì Đền Thờ Curitiba Brazil được hoàn thành. Nó thích đi đến đền thờ, và đến đó mỗi ngày trong tuần lễ cuối cùng của lễ khánh thành đền thờ. Nó vẫn thích đi đến đền thờ, và đi bộ qua các khu vườn xinh đẹp. Leticia cũng thích vẽ và bơi lội.

HỘI THIẾU NHI: NỘI THEO CHÚA GIÊ SU

Maurizio D., 11 tuổi, Ý, thích lễ Tiệc Thánh vì nó học về Cha Thiên Thượng và Chúa Giê Su Ky Tô. Nó thích đi nhà thờ vì đó là niềm vui và thú vị và nhà thờ rất đẹp. Nó rất vui sướng trong Giáo Hội và có nhiều bạn bè.

Khi chúng tôi chuẩn bị sẵn sàng cho lễ động thổ của Đền Thờ Tijuana Mexico, chúng tôi rất vui mừng. Chúng tôi đi chung với gia đình để phục vụ. Chúng tôi dọn sạch sẽ các khu đất của đền thờ. Tôi biết Chúa sẽ đến thăm ngôi nhà của Ngài khi nó được hoàn thành.

Jesus S., 6 tuổi, Mexico

Bảng Khắc
Bảng Vàng

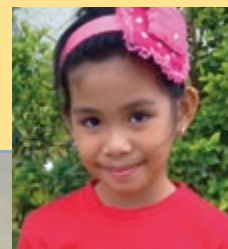
Việc học thánh thư giúp tôi chọn điều đúng.

"Các Bảng Khắc bằng Vàng" bài của
P. Tuyết Hoa, 10 tuổi, Campuchia

Tôi chọn điều đúng khi tôi noi theo Cha Thiên Thượng và Chúa Giê Su Ky Tô.

N. Thi LinĐa, 8 tuổi, Campuchia

Phần ưa thích của tôi trong Sách Mặc Môn là câu chuyện về Nê Phi và cuộc hành trình vượt biển.

Kelly C., 10 tuổi, Philippine

Chúng ta cần phải được làm lễ gắn bó trong đền thờ để chúng ta có thể sống chung với gia đình vĩnh viễn.

Shanna C., 8 tuổi, Philippine

Tôi thích đi nhà thờ với gia đình của mình và học về Chúa Giê Su Ky Tô. Ở nhà tôi thích đọc sách và học các câu chuyện trong thánh thư, hát các bài thánh ca, và chơi trò chơi trong buổi họp tối gia đình. Phúc âm ban phước cho gia đình của tôi và làm cho tôi cảm thấy hạnh phúc. Tôi đã tặng một quyển Sách Mặc Môn cho ba giáo viên trong trường và cho người bạn thân nhất của tôi là Miguel. Bài hát Hội Thiếu Nhi ưa thích của tôi là "We'll Bring the World His Truth" (*Children's Songbook*, 172).

Martim P., 6 tuổi, Bồ Đào Nha

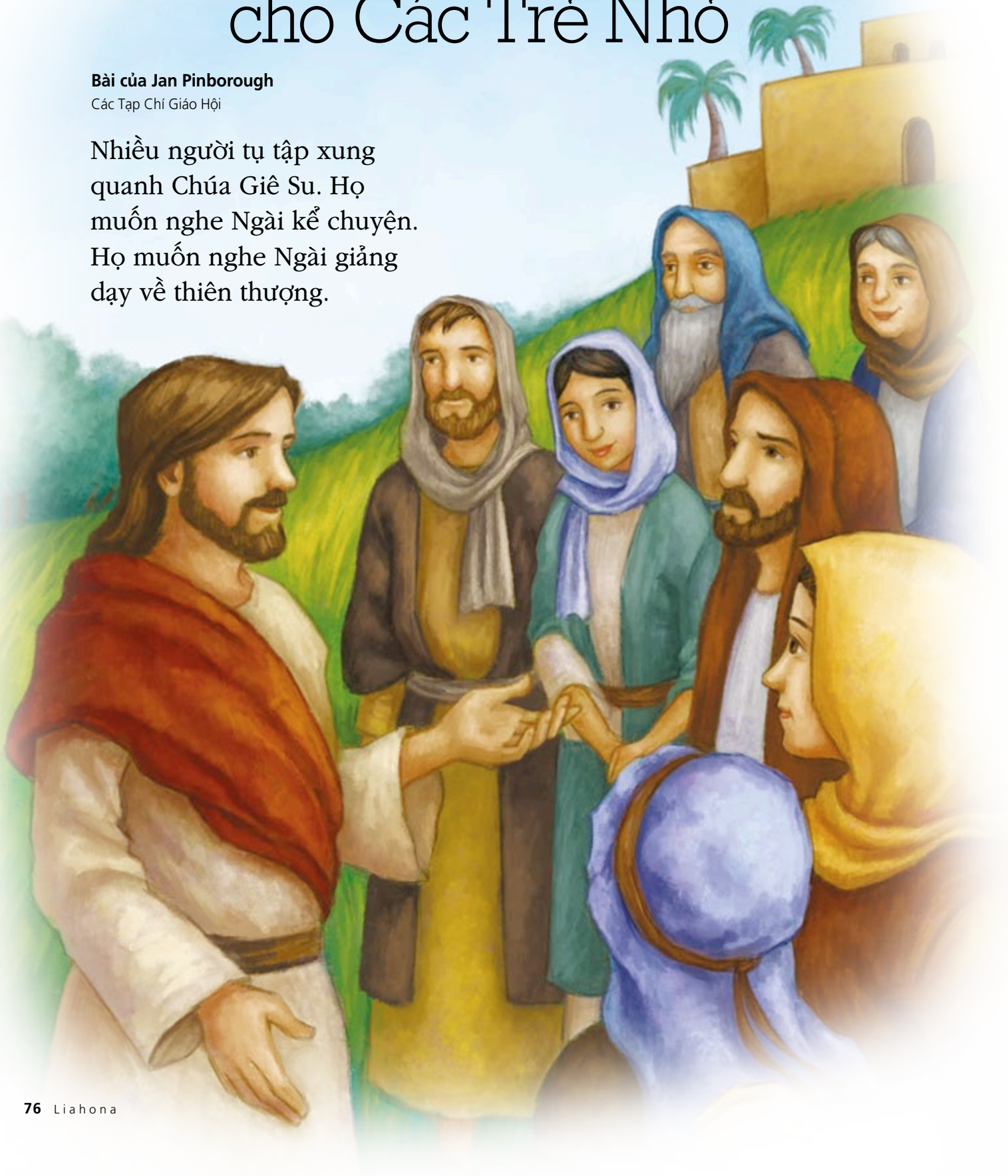
Henrique S., 7 tuổi, Brazil

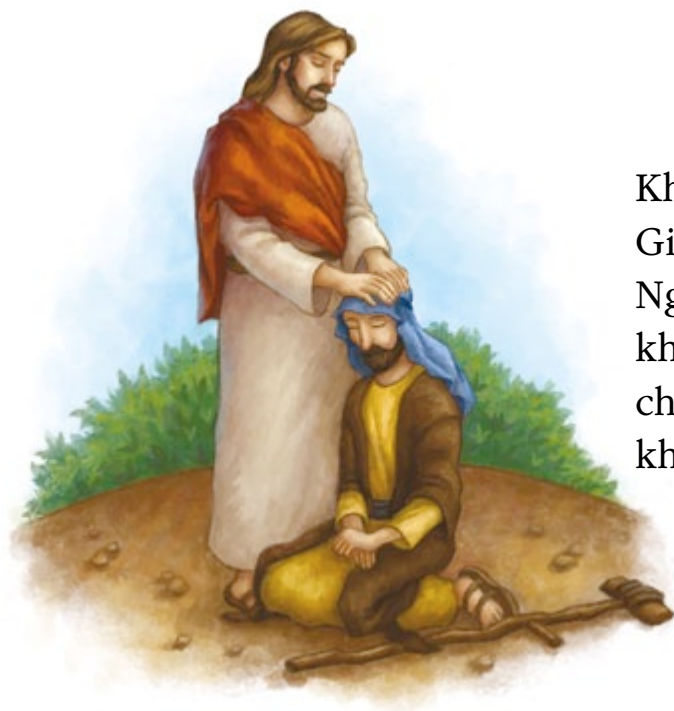
Chúa Giê Su Ban Phước cho Các Trẻ Nhỏ

Bài của Jan Pinborough

Các Tạp Chí Giáo Hội

Nhiều người tụ tập xung
quanh Chúa Giê Su. Họ
muốn nghe Ngài kể chuyện.
Họ muốn nghe Ngài giảng
dạy về thiên thượng.

Khi người ta bị bệnh, Chúa Giê Su chữa lành cho họ. Ngài chữa lành những người không thể nhìn thấy. Ngài chữa lành những người không thể nghe được.

Một ngày nọ, một số người đưa con nhỏ của họ đến để gặp Chúa Giê Su. Họ muốn Ngài ban cho con cái của họ một phước lành. Các môn đồ của Chúa Giê Su nói với những người ấy đừng làm phiền Chúa Giê Su. Họ nghĩ rằng Ngài đã quá bận rộn rồi.

Chúa Giê Su không quá bận rộn. Ngài phán bảo với các môn đồ hãy để cho các trẻ em đến với Ngài. Ngài nói rằng vương quốc thiên thượng thuộc về những người giống như trẻ nhỏ.

Chúa Giê Su yêu thương tất cả trẻ em. Dù các em là ai, diện mạo của các em ra sao hoặc các em sinh sống ở đâu thì đều không quan trọng. Chúa Giê Su yêu thương các em! ■

Từ Mác 10:13-16.

Chúa Giê Su Ban Phước cho Các Trẻ Nhỏ

“Ngài lại bồng những đứa trẻ ấy, đặt tay trên chúng nó mà chúc phước cho” (Mác 10:16).

TÔI CHỬI THÈ . . .

Bài của R. Val Johnson

Các Tạp Chí Giáo Hội

Về mặt của mẹ tôi đã làm tôi đau lòng. Sửng sốt. Ngờ ngàng. Thất vọng. Tất cả những cảm giác đó tràn đầy trong mắt bà, hết cảm giác này đến cảm giác khác và rồi sáp nhập lại thành một cảm giác—sự phản bội.

Mặc dù bà đã dạy dỗ tôi trong suốt 15 năm rằng tôi phải kính trọng Cha Thiên Thượng bằng lời nói và hành động, nhưng tôi đứng đó và phạm tội vì đã lỡ nói lên một lời xúc phạm đặc biệt.

Tôi đã không có ý chửi thề. Trước năm đó, tôi đã không bao giờ dùng lời lẽ thô lỗ nào cả. Nhưng mùa hè năm đó tôi đã làm việc cho Sở Câu Cá và Sản Bản của Utah và bắt chước thói quen của các thiếu niên khác đang làm việc cùng với tôi.

Công việc chính của chúng tôi là đốn các cây ngưu bàng ở bên đường của tiểu bang. Chúng tôi nhanh chóng quyết định rằng *Arctium minus* là một loại cỏ dại đặc biệt khó tiêu diệt. Nó mọc rất nhiều hầu như ở mọi nơi, và giết chết hầu hết các cây cỏ khác. Nó bám vào bất cứ thứ gì đến gần nó.

Với xẻng trong tay, chúng tôi chiến đấu với kẻ thù suốt mùa hè đến kiệt sức—lời lẽ bắn thiu. Lúc đầu, tôi thấy lời lẽ của những người cùng làm việc với mình thật là đầy xúc phạm. Sau đó, tôi không phản đối. Cuối cùng, tôi chấp nhận nó. Vào cuối mùa hè, việc chửi thề đi kèm trong lời nói của tôi giống như cây ngưu bàng bám chặt vào lông chó.

Tuy nhiên, phản ứng của mẹ tôi đối với việc tôi lỡ lời đã làm cho tôi nhận thức rằng tôi cần phải thay đổi.

Việc chửi thề đi kèm theo lời nói của tôi như cây ngưu bàng bám chặt vào lông chó.

Điều đó không phải là dễ. Chửi thề không phải chỉ là một cách lựa chọn lời nói. Nó cũng là một mẫu mực của sự suy nghĩ. Các cuộc trò chuyện mà chúng ta cho phép vào cuộc sống của mình, những lời chúng ta đọc, và những hình ảnh chúng ta xem đều ảnh hưởng đến suy nghĩ của chúng ta. Tôi sớm biết rằng tôi cần phải thay đổi những gì tôi mời vào tâm trí của mình nếu tôi muốn thay đổi những lời tôi nói.

May mắn thay, tôi đã tích cực tham dự nhà thờ và lớp giáo lý. Việc chửi thề đã xua đuổi những suy nghĩ cao quý hơn, nhưng vì ở trong một môi trường mà tôi đã tiếp xúc với những suy nghĩ cao quý hơn đó đã cho phép những suy nghĩ đó bén rễ trở lại. Tôi tập trung vào việc đọc thánh thư và cầu nguyện mỗi ngày. Tôi tránh xa phim ảnh và các chương trình truyền hình mà đưa đến những ý nghĩ đen tối.

Dần dần, tôi thấy lời lẽ của tôi được cải tiến hơn. Đến cuối năm, tôi đã bỏ được thói quen chửi thề của mình.

Kể từ kinh nghiệm đó, tôi đã học được rất nhiều về sức mạnh của lời nói. Những lời nói có thể tạo dựng hoặc phá hủy. Những lời nói có thể làm tổn thương, hoặc có thể chữa lành. Những lời nói có thể hạ nhục người khác, hoặc có thể gieo hạt giống hy vọng và yêu thương.

Tôi thấy thật thú vị khi chính Đấng Cứu Rỗi, Đấng Sáng Tạo trời đất, được gọi là Ngôi Lời (xin xem Giăng 1:1-4; GLGU 93:6-11).

Tôi đã học được rằng việc chửi thề có một ý nghĩa tích cực cũng như tiêu cực. Chúng ta thề nói sự thật trong một tòa án của luật pháp. Chúng ta long trọng hứa, hoặc thề, sẽ tuân giữ các giáo lệnh của Thượng Đế khi chúng ta chịu phép báp têm. Tương tự như vậy, chúng ta lập lời hứa thiêng liêng để tuân giữ các giao ước đền thờ của mình nhằm nhận được các phước lành vĩ đại nhất của Cha Thiên Thượng.

Điểm mấu chốt là như sau: Chúng ta trở nên giống như Ngôi Lời khi lời nói của chúng ta tôn kính Ngài và phản ánh vinh quang của Ngài. ■

TRANH DO ROBERT T. BARRETT MINH HOA

DAVID O. MCKAY

David O. McKay lớn lên trong nông trại của gia đình ông ở Huntsville, Utah. Ông yêu thương các động vật và nuôi giữ ngựa trong suốt cuộc đời của mình. Khi phục vụ truyền giáo ở nước Anh, ông khám phá ra một câu tục ngữ mà đã trở thành phương châm của ông: “Cho dù ta là ai đi nữa thì cũng nên làm giỏi phần vụ của mình.” Ông trở lại nước Anh nhiều lần và làm lễ cung hiến Đền Thờ London England vào năm 1958.

“
à cha mẹ và những người lãnh đạo,
chúng ta cần phải giúp đỡ giới trẻ
không những chuẩn bị cho công việc
truyền giáo toàn thời gian, là điều chỉ kéo dài
trong vài tháng, mà còn lập và tuân giữ các
giao ước đền thờ, là điều kéo dài vĩnh viễn.
Những bước đầu tiên có thể bắt đầu trong
thời thơ ấu.” Xin xem “Thiếu Niên Thiếu Nữ
và Các Giao Ước Đền Thờ,” trang 18. Bài này
và các bài khác ở trong tạp chí có thể giúp
các tín hữu, trẻ tuổi lẫn lớn tuổi, chuẩn bị
kỵ hơn để chia sẻ và sống theo phúc âm.

GIÁO HỘI
CÁC THÁNH HỮU NGÀY SAU CỦA
CHỦA GIÊ SU KỶ TÔ